

האיסלאם היא דת והאמונה הנכונה האינסטינקט

: תעודת זהות

ספר זה מסביר, בביטוי קל ותמציתי, את העקרונות, מקורותיה ויתרונותיה של האסלאם, באמצעות הסבר פשוט על חמשת עמודי התווך של האיסלאם. וולגריזת. הספר דיבר גם על יתרונות תורת הדת האיסלאמית וכי הם נשמרים מאובדן ובהסכמה עם המוח ותקפים לכל זמן ומקום.

בסיום הספר קיים פרק שימושי וקצר אודות עמדתו של ישו, בנה של מריה, בדת האסלאם

שהאסלאם הוא דת השכל הישר, וכי האדם אינסטינקטיבי לעבוד את אלוהים לבד.

ואין לו שותף, וכי היקום הזה נוצר על ידי אלוהים במצב ישר, בצורה ישרה ובשיטות קבועות

וד"ר מוחמד אל-מוראיחי אמר בדרשת יום שישי שנשא אתמול במסגד האימאם מוחמד בן עבד אל-והאב שאלוהים הכל יכול הכניע עבורך את מה שנמצא בשמים ומה שיש בכדור הארץ והעניק לך את מראהו הנראה לעין. וברכות פנימיות, ואלוהים ברא את היקום במצב ישר ובצורה ישרה, כך שהכל ביקום הזה היה במצב הזה. האדם הישר, הדת ואחרים

אל-ח'טיב הוסיף: האדם הוא אינסטינקטיבי לעבוד את אלוהים לבד ולא לסגוד לאף אחד אחר, ודת האסלאם היא כמה אנשים שלא הייתה להם הזדמנות ללמוד על האיסלאם מסתכלים על. דת היצר ואין עוד ואין דבר אחר האיסלאם בגועל ובמרחק ממנו, בין אם זה בניו שאינם מסתכלים עליו כמכלול, או שאינם בניו שאינם יודעים עליו דבר.

הדת האיסלאמית היא דת האינסטינקט; כלומר, הטבע האנושי והטבע האנושי שעליו נברא האדם והוא פסיכולוגי ופיזי, ולכן הוא לא רחוק מנטיות אנושיות, הוא גם לא זר לטבעו, וגם אינו מתנגש בסיפוק הפיזי והגופני שלו. העצמי הפסיכולוגי, בגבולות שאינם פוגעים בו, ואינם פוגעים באחרים

בכך אומר אלוהים הכל יכול, ומכחיש את אלה שמרחיקים את האדם מהכנתו המולדת: "אמור: מי אסר את קישוטו של אלוהים שהביא למשרתיו ואת הדברים הטובים בהפרשה? אמור: הם למי שמאמין חיי העולם הזה, אך ורק "ביום תחיית המתים. כמו כן, הוא מפריד בין הפסוקים לעם שיוודע

אך ורק ביום תחיית המתים; כלומר, הקישוטים מיועדים להם. ולפני פסוק זה, הוא ציווה עלינו ללבוש בגדים מפוארים לאכול ולשתות ללא הפקרות "כלומר בזבז" או בזבז, והוא אמר: "בני אדם, קחו את הקישוט שלכם בכל מסגד ואכלו ושתו ואל תשתו להיות בזבזני, כי הוא לא אוהב את המופקע

ובפסוק אחר, הוא אוסר על קמצנות וקמצנות, ואומר: "אל תיתן את ידך כבולה לצווארך, ואל תמתח אותה עד הסוף, כך תשב אשם וחסר אונים". זהירות = אומללות כלפי ילדיו ואנשי ביתו. חומדות = אומללות על עצמך וחוסר הנאה מדברים טובים

הוא גם אומר ומשבח את מי שמכיר מהאסלאם את הצד הבהיר וההגיוני הזה: מבנה פירושו בינוני. הוא עשה אותם לשם כך בקרב תושבי גן העדן, והם לשם כך

הוא אמר: "הם יתוגמלו עם החדר על מה שסבלנו ממנו, והם יקבלו בו ברכות ושלווה". והם מקבלים: כלומר, הם שומעים ברכות ושלווה מהמלאכים. השליח, יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו, דוחק בכך ואומר: "אלוהים אוהב". לראות את השפעת ברכותיו על משרתו.

איש העיר על דבריו, יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו: "מי שיש לו משקל של יהירות אטום בלבו לא ייכנס לגן עדן". והוא אמר לו: אדם אוהב שהבגדים שלו טובים והנעליים שלו טובות! הוא אמר: "הירות היא הרוממת האמת". והסתכלות כלפי אנשים.

דחיית האמת פירושה הכחשת האמת, והסתכלות כלפי אנשים: הדיכוי שלהם. והוא, עליו השלום, אמר: "אלוהים יפה ואוהב יופי". ובתורו, שאלו תפילותיו ושלום עליו, שיחייב את האישה להוציא על בעלה, הוא לא העריך אותה בכמות מסוימת או מוגבלת, אלא עזב אותה בשל נסיבות הבעל. על פי שמאלו או חדלות פירעון, זהו אינדיקציה להתרת דברים טובים והנאה מהם ללא פזרנות ודמיון.

זה גדל מבחינת ההרכב הפיזי ואישיות האדם. מבחינת התהוות פסיכולוגית, האיסלאם התקרב להיבט זה, אולי אפילו מוזר יותר למי שלא הכיר את האיסלאם.

הוא ראה את הנישואין תחילה כדרך האינסטינקט. כדי לענות על צרכי האני. הוא, תפילות אלוהים ושלום עליו, אמר: "מי שאוהב את הטבע שלי צריך לעקוב אחרי הסונה שלי, וזה מהסונה של הנישואין".

הוא ראה בנישואין סיפוק פסיכולוגי בנוסף לסיפוק מיני, המבוסס על חיבה, אהדה ונטייה פסיכולוגית בין גבר ואלוהים. אמר הקב"ה: "אנשים, יראו מאלוהים, אשר ברא אתכם מנפש אחת וממנה יצר את בן זוגו".

ואהדה זו גרמה בפסוק זה לברכת הקב"ה הראויה להודיה ולפולחן על כך. הוא גם אמר בפסוק אחר: "ובין סימניו". הוא שהוא ברא עבורך נשים מתוך עצמך, כדי שתחיה בשלום עמם, והוא עשה ביניכם חיבה ורחמים.

בהבעת הכרת התודה לנו על חסדו ועל כך שהתיר לנו זאת, הוא אומר: "אלוהים עשה לכם נשים מתוך עצמכם, ועשה לכם מנשותיכם בניכם ונכדיכם, וסיפק לכם דברים טובים".

האיחוד הפסיכולוגי הזה שאליו מתייחסים בשלושת הפסוקים הללו הוא התאימות והנטייה המינית בין בני זוג. שאלוהים ברא בנו ועבורנו, ואיפשר לנו ליהנות ממנו, והפך זאת לברכה מבין ברכותיו.

בניצול הנטייה הפסיכולוגית הזו, הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, אומר: "תתחתן עם הילדים האוהבים". אל-וואדוד: זה בעל חיבה ופנים עליזות וחייכניות. הוא גם אומר: "הנשים הטובות ביותר הן מי שמרוצה כשהיא מביטה, ומצייתת כאשר מצווה עליה, ואם בעלה נעדר ממנה,

היא שומרת אותו בעצמה ובכסף שלו". האל הכול יכול משבח את האיכות הזו בקרב נשים, ומתאר את נשות אנשי גן העדן באמרו:

לצדיקים יש גנים, ענבים וגפנים של אדוקים. המשמעות היא שמדובר בנשים צעירות קרובות לגילן, והדבר דורש התאמה והרמוניה פסיכולוגית בין בני הזוג. הוא גם אישר זאת באומרו: "ערבים הם פחדנים". אל-ערבי: האישה שאוהבת את בעלה.

כהרחבה של זה, הקוראן הקדוש מתאר את אל-חור אל-עין במה שמעיד על מותרת לקחת מההיבט הזה לבני אדם, ולהגשים את רצונות הנפש בהם, בגבולות מה שיש לאלוהים. הוסמך עבורנו.

ושהקטינים האלה שמסתכלים על בעליהם אינם חורגים מההסתכלות על אחרים, הם הגיעו לנקיון, ליופי והדר "כאילו הם אדם ואלמוגים, אז אילו טובות הנאה של אדונך היית משקר?" מכאן שהאיסלאם אינו עומד בדרך

לייפות את האישה והקישוט שלה בכל דבר, אלא היא להוטה על כך, אבל על בעלה; כל בן זוג בלבד. כמו שאמר הפסוקאלא בפני בעליהן." במקום זאת

, הוא דורש ממנה, כפי שמעידים הפסוקים הקודמים, שהיא תתקרב אליו בכל מה שהיא יכולה לעטר ולייפות, ושהיא מתקרבת לעצמו כ אישה יפהפייה עם כל אמצעי הייפות שהיא רואה ושבהם היא מבקשת את עזרת הזולת, אבל מנשים ולא מגברים. ובתוך הבית או הארמון שלה

כגון לעצב את שערה למען בעלה בכל דרך ובכל דרך, ולקחת כל בשמים וקוסמטיקה שהיא רוצה, וכל צבעי הבגדים והדרך שבה הם מותאמים

היפות אינה אסורה בשריעה עבור האישה, והיא אחת מההשלמות של אישיותה, ואחת הדרישות של התאמה פסיכולוגית בין הבעל לאשתו.

לאחת הילדות הוצע בעל במהלך עידן עומר אבן אל-ח'טאב, יהי רצון שאלוהים ירצה ממנו, והיא דחתה אותו כמחזר ובעל, והיא התעקשה על כך

אין ספק שאופיו המולד של האיסלאם היה הגורם העיקרי שדחף אנשים לאמץ את האיסלאם. אז הייתי צריך להסביר את מושג האינסטינקט.

אל-פיטר בשפה: הכוונה ליצירה, אלוהים ברא את הבריאה. כך חמישי. כמו כן: מילון הביניים: החומר "פטרייה.

כמה חוקרים סבורים כי הכוונה לאינסטינקט היא האיסלאם (אבן אבי חטים אל -ראזי - עבד אל רחמן בן מוחמד בן אידריס, ד

אח - פרשנות הקוראן הגדול "טפסיר מוסנאד". נחקר על ידי אסעד מוחמד אל-טייבלספירה. ספריית ניזר אל-בז-ריאד, וגם: אל-זמחששרי

ג'ראללה מחמוד בן עומר, ד אח-אל-כשאף, עמ. השייח 'עאדל אחמד עבדול-מוגוד, השייח' עלי מוחמד מואד, ט'. קטהיר אל -דימאשקי, אח

- פרשנות הקוראן הגדול, כך. עמ'. נערך על ידי חסן ספרייה - מצריםועידו דברי אלהים הכול: פניך זקופות לדת אפטרט אלוהים כי האנושות אינה עוברת ליצירת אלוהים היא דת, אך רוב האנשים אינם יודעיםרומנית ואמירתו, תפילות ה'ושלום עליו: "אין ילד שאינו נולד על פי האינסטינקט הטבעי, כך שהוריו גורמים לו ליהדות, לעזור לו או לחקות אותו, כשם שחיה מיוצרת על ידי שלם חיה. ואז אבו הוראירה, שאלוהים ירצה ממנו, אמר: "טבעו של אלוהים שבו הוא יצר אנשים ...

" איש אמר: "הו, שליח אלוהים, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, מה אם הוא ימות לפני זה?" הוא אמר: "אלוהים יודע הכי טוב מה הם עשו." אל-בוכארי: אל-ג'אמי אל-סאהיה. ספר הלוויות. פרק: אם ילד מחבק את האיסלאם ומת, האם תפילת ההלוויה בשבילו? עמ. מוסלמי: סחיה. ספר גזירה. פרק על משמעותו של כל ילד שנולד על פיטר, עמ'. מס'. אל-תירמידי: סונאן, ספר צוואות, פרק: על מה כל תינוק נולד אינסטינקטכולם הם מהחדיית 'של אבו חורירה. השליח, תפילות אלוהים ושלום עליו, מנחה אותנו ששינוי האינסטינקט הזה מתרחש באמצעות השפעת ההורים, או השפעת

הסביבה. לכן הדומה לילוד לחיה שלמה שנולדה בריאה, עם קהילת יצירה, בלי שום שינוי או עיוות, אבל אנשים משנים את אופייה לאחר מכן, על ידי חיתוך אוזניים או משהו אחר. אם האינסטינקט הטבעי נותר ללא השפעה חיצונית, בין אם מההורים או מאחרים, והמכשולים מפני חשדות ורצונות יוסרו ממנו, הרי שהוא דורש זאת מעצמו עבור דת האיסלאם

(ד"ר אחמד עבד אל רחים א-סאה: מחקרים בהשוואת דתות, עם חוקרים הטוענים שהאינסטינקט הוא האיסלאם הסיקו הוכחות רבות, ביניהן: כאשר השליח, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הזכיר את החדית 'הזו, שאלו אותו על ילדי הפוליתאיסטים, והוא אמר להם: "אלוהים יודע הכי טוב מה הם עשו." אבן מנצור אומר בהערות על הטקסט הנבואי הזה הוא אומר: "הוא מגיע

לעובדה שהם נולדים רק לפי מה שהם הופכים מהאיסלאם או מחוסר האמונה: ליסאן אל-ערבי, מאמר פטריות. כך ו' חלק עם אמ מה שהתכוונו לאינסטינקט אינו האיסלאם, הם לא היו שואלים אותו על כך. כי לא היה שום דבר שישנה את האינסטינקט הזה, כל עוד הם היו בין הורים לא מאמינים, שלו, השלום והברכה עליו, ואמרו: "הוריו יהודים או נוצרים" מראה שהם משנים את היצר שבו נולדו

השליח, תפילות אלוהים ושלום עליו, השווה זאת לבעלי חיים שנולדו כמכלול ללא חיבוק, ללא פגם בו, ולאחר מכן מתרחשת עריקה לאחר מכן עם הגדם שלה, כך שהוא ידוע מ- שהשינוי הזה בא מהשכלם האינסטינקט היה משהו אחר מאשר האיסלאם, השליח, תפילות אלוהים ושלום עליו, היה מזכיר את האיסלאם בין הדתות שהוא הזכיר שהשחיתו את האינסטינקט על ידי המרה אליו. כי הדת היא זו שמשנה את האינסטינקט בכך שהוא מתרחק ממנה, ולא פונה אליה (ד"ר מוחמד אלסייד אלג'ולינד: מקרה הטוב והרע במחשבה האיסלאמית. לספירה. . העיתונות אלחלבי – קהיר

חדית הוא גם זהה מה שדי אומרים האופי שעליו אלוהים גרם לאנשים בפסוק זה, אלוהים הכל יכול תיאר את הדת שהוא ציווה על נביאו לשים את פניו אליה באמירתאז תן את פניך זקוף לדתאל-רום:, ואז אלוהי והתוספת כאן של שבחים וכבוד, אז הוא ידע שזה אינסטינקט ראוי לשבח, ולא ניתן להאשים אותו, וכל זה נתמך בקריינות אחרות שהתפרשו

כהניפיייה, זוהי הדת הזו, כלומר האיסלאם "ר. אחמד עבד אל-רחים א-סאה: מחקרים בהשוואת דתות, עם אמ ואם האינסטינקט הטבעי מחייב את האיסלאם, אז משמעות הדבר היא הופעתה של חוסר אמון, וכי אין זה המקור בנפש האדם, ואמירת הקב"ה:

אין שינלומר: אין שינוי בדת האלוהים, כלומר משמעות דבריו, הגבוה ביותראנשים היו אומה. אחד אז שלח אללה נביאים, מיסיונרים ומזהירים ושלח איתם את הספר האמת לשפוט בין אנשים כיוון שהם נבדלים בזה ושונה רק באלה שאוטו אחרי זה הגיע להוכחה לזונה, כולל מתנת אלוהים המאמינים במה שהם נבדלים בה מהימין באישורו, ואללה מנחה את מי שהוא רוצה נתיב ישראב

ן קטהיר הזכיר בפרשנותו שאמירת הקב"ה כלומר, כולם היו בהנחיה, ואז הם נבדלו ראה: חלק אבן קאת'ר ייחס את קטאדה זו מקרבה מתוך העוקביהנביא, יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו, התייחס לכלליות השחיתות המונח פיטרה ונגזרותיו. שהתרחשה באינסטינקט. הוא אמר: "אדוני ציווה עלי ללמד אותך את מה שלא ידעת מוזכרים בטקסטים רבים מן הקוראן והסונה,

בעלי משמעויות שונות אך קרובות. כולל ההתחלה, הפילוג, הבריאה הראשונה של הדברים, ומה היה דבר בתחילתו לפני שהוא משתנה. עם זאת, המשמעות המיועדת היא בדרך כלל המילה אינסטינקטמוזכרת בפסוק: פניך זקופות לדת אלוהים אפטרט שאנשי פטריות אינם משנים את יצירתו של אלוהים היא דת, אך רוב האנשים אינם מכירים אותו ומפחדים ממנו וממשיכים. תפילה ואל תהיה מעובדי האלילים כמו גם מה שהוזכר בחדית 'בסמכות אבו חירירה, יהי רצון שאלוהים

יהנה ממנו, שאמר שליח האל, תפילות ושלום תהיה עליו, אמר: בו מג'דעא אחר כך אמר אבו הוראירה, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו: "טבעו של אלוהים בו הוא יצר אנשים, אין שינוי ביצירתו של אלוהים. זו הדת הנכונה." וגם על סמכותו של עאישה, שאמר כי שליח האל, תפילות ה' ושלום עליו, אמר: "עשרה דברים הם מן האינסטינקט הטבעי: חיתוך השפם, נתינת הזקן לגדול, צחצוח שיניים, שאיפת מים, חיתוך הציפורניים, שטיפת מפרקי האצבעות, מריטת בתי השחי,

גילוח שיער הערווה והפחתת מים. זכריה אמר, מוסאב אמר: שכחתי את העשירית, אלא אם כן זה שטיפת הפה. לפני שנסתכל על טקסטים אלה והשלכותיהם ומסקנותיהם בנושא שלנו. ראשית אנו בוחנים כמה מהמשמעויות הלשוניות, שכן הן פוסקות ומשפיעות על השימושים הלגיטימיים. לאחר מכן אנו עומדים על אמירותיהם החשובות ביותר של חוקרים בנוגע ל"טבע שבו אלוהים ברא אנשים". אינסטינקט בלשון: אכן מנצור אמר: "אלוהים ברא את בריאת הבריאה, את יצירתו ואת תחילתו. פיטרה: התחלה והמצאה. ובהורדה היקרהברוך השם, בורא השמים והארסורה פטיר, והפיטרה: מה שאלוהים ברא את יצירת הידע עליו אל-רג'ב אל-אספהאני אמר: משמעות אמירתו: "אלוהים ברא את הבריאה: זו יצירתו של דבר ויצירתו בצורה של מועמד לאחת הפעולות אמירותיהם של חוקרים בנוגע למשמעות האינסטינקט שאיתו אלוהים ברא אנשים

- אבן עבד אל-באר אל-נמרי: אינסטינקט: יושרה ויושרה מקורית .. "אמר אבו עומר: באשר להבדל החוקרים לגבי היצר המוזכר בחדית 'זו; קבוצה מאנשי ההלכה והתיאוריה אמרה: אני רוצה מטבעו המוזכר בחדית 'זו את הדמות בה נוצר הילוד מתוך ידיעתו של אדוניו, כאילו אמר: כל יילוד נולד עם דמות שעל פיו הוא יודע אדוניו אם הוא מגיע לרמת הידע, הוא רוצה דמות שונה מיצירת בעלי חיים שיצירתם אינה מגיעה לידיעה על כך. והם טענו שהיצר הוא הבריאה והיצר הוא הבורא, עם דברי האל הכול יכהוונה לבוראו ועל ידי אמירתו מדוע אסור לי לעבוד זה שיצר כלומר הוא ברא אותי, ובאמירתו הוא שיצר אותמתכוון ליצירתם. אמרו: היצר הוא הבריאה, והאינסטינקט הוא היוצר. והם הכחישו כי תינוק שזה עתה נולד שובר את צום על אמונה, אמונה, ידע או הכחשה. הם אמרו: הילוד נולד רק ביושר, ברוב המקרים, באופי, בטבע ובכוונה, ללא אמונה, חוסר אמון, הכחשה או ידע, אז הם מאמינים בחוסר אמון או באמונה לאחר גיל ההתבגרות אם הם מבחינים. וטענו באמירתו כשם שחיה מייצרת חיה שלמה - כלומר שלמה

- האם אתה מרגיש בה גדם, כלומר אוזן חתוכה הוא ייצג את לבם של בני אדם עם בהמות, כיוון שהם נולדים עם יצירה מושלמת ואין להם פגמים, ואז אוזניהם ואפם מנותקים אחר כך, כך אומרים שאלו מבלבלים ואלו פגמים. הוא אומר: כמו כן, ללבם של ילדים בזמן לידתם לא יהיה חוסר אמון, לא אמונה, לא ידע, שום הכחשה, כמו בעלי חיים בריאים. כשהגיעו לפיתוי שלהם על ידי השדים, רובם לא האמינו ואלוהים הגן על הפחות מהם. הם אמרו: אם הילדים היו בעלי אינסטינקט של חוסר

אמונה או אמונה בפרשתם העיקרית, הם לעולם לא היו עוזבים את זה. אנו עשויים למצוא אותם להאמין ואז לא להאמין. הם אמרו: לא סביר שהילד בזמן לידתו יהיה הגיוני בחוסר אמון או אמונה, כי אלוהים הוציא אותם במצב שאינם מבינים דבר. ידע או הכחשה. אבו עומר אמר: אמירה זו היא הנכונה ביותר מכל מה שנאמר בנוגע למשמעות האינסטינקט שאנשים נולדים איתו, ואלוהים יודע הכי טוב, וזה שהיצר הוא בטיחות וישרות, כפי שמעידים החדית 'איאד.

בן חמר על סמכותו של הנביא, עליו השלום, מצטט מאלוהיו הכל יכול: "יצרתי את משרתי כחניפה", כלומר על יושרה ויושרה. והחניף בנאום הישר והשלווה של הערבים האינסטינקט הוא האיסלאם. אחרים אמרו: האינסטינקט כאן הוא האיסלאם. הם אמרו: זה מה שידוע לרוב הסלף בקרב אנשי הידע עם הפרשנות. הם הסכימו פה אחד באמירת האל הכול יכול

פיטרת אלוהים שבה יצר אנשים שהם אמרו: טבעו של אלוהים הוא דת האל הוא האיסלאם. והם ציינו את דבריו של אבו חירירה בחדית 'זו: דקלם, אם תרצפיטרת אלוהים שבה יצר אנשים והם ציינו ברשותם של איקרימה, מוג'אהיד, אל-חסן, אברהים, אל-דהאק. , וקטאדה באמירת אלוהים הכל יכולפיטרת אלוהים בה הוא ברא אנשים הם אמרו: דת האל היא איסלאם, אין שינוי של הבריאה. אלוהים, הם אמרו: למען דת האל אבו עומר אמר: לא יתכן שהפיטרה המוזכרת באמרו של הנביא, יהי רצון שתפילות אלוהים ושלום עליו, "כל ילד נולד על פיטרא" האיסלאם; כי האיסלאם והאמונה

הם מילות הלשון, האמונה בלב ופעולת הגפיים, וזה נפקד מהילד, ואף אדם חכם אינו יודע זאת. ויש לאינסטינקט משמעויות ופנים בדברי אבן תמיה: אהבה מולדת ושנאה מולדת" אם אנשים אומרים שהצדק הוא טוב והעוול

מכוער, הם מתכוונים בכך שהצדק נאהב המולד, שמשיג לה הנאה ושמחה שמועילה לבעליה ולמי שאינם. ושמחה וממה שהנשמות נהנות. ואם הם אומרים שעוול הוא מכוער, הם מתכוונים בכך שהוא מזיק לבעליו ולאחרים, וכי הוא מתועב שבאמצעותם מתרחשים

כאב ומצוקה ונשמות מתייסרות. זה ידוע כי סוגיות אלה הינן בידיעת העם עליהן על ידי האינסטינקט והניסיון הגדולות מרוב סוגיות הרפואה שכן האדם מוצא בעצמו את ההנאה של צדק, יושר, ידע, טובות הנאה והנאה, שאינו מוצא בהן חוסר צדק, שקרים ובורות. והאנשים שאליהם זה הגיע ואלו שאליהם לא הגיע, מוצאים בעצמם הנאה, שמחה ואושר בצדקתו של הצדיק, באמיתות האמת ובמידע העולםבשני הסהיחים, בסמכותו של אבו חירירה, יהי רצון שאלוהים יהנה ממנו, על סמכותו של הנביא, שאלו תפילותיו ושלומו עליו, כי אמר: כל יילוד נולד על בסיס אינסטינקט. ואז אמר אבו הוראירה: וקרא אם אתה רוצה:טבעו של אלוהים בו הוא יצר אנשים, אין שינוי ביצירת אלוהים

ובמוסלח סאהיה, ברשותו של איאד, יהי רצון שאלוהים יהנה ממנו, ברשותו של הנביא, שתפילותיו ושלומו עליו, אמר: "אלוהים הכל יכול אומר: יצרתי את משרתי כננאפים, ו השדים סחפו אותם, ואסרו עליהם את מה שעשיתי". להם כד, וציוו עליהם לקשר איתי כל עוד לא הורדתי סמכות

האינסטינקט כאן הוא האינסטינקט הטבעי של האיסלאם, כמו אצל מוסלמי סאהיה מהסיפור של אל-עמאש "אף ילד לא נולד אלא הוא על הדת", ובסיפור אבו מואוויה עליו: "חוץ מהדת הזאת, עד שהלשון שלו תתבהר ממנו", וזהו האינסטינקט שהוא עשה אותם ביום שאמר האם אינני אדונך, אמרו: כןאמרתו, תפילות ה' ושלומו עליו: "הוריו יהודים ונוצרים" פירושם שהם משנים את האינסטינקט הטבעי, והראיה היא שהוא השווה זאת לחיה שנולדת יחד עם הבריאה ללא כל חסר, ואז היא נשברת לאחר מכן, התקלה היא תאונה

ההתייחסות ללידה טבעית חודרת לכל בני האדם, והחדית 'של איאד מפורשת בכך, שאלוהים הכל יכול ברא אותם על פי ההניפייה, ושהשטנים הסתובבו בהם לאחר מכן. המתורגמן אבן עטיה אמר: "האינסטינקט הוא המראה בנפשו של אדם, שמוכן להתייחס לאדון שלו". כלומר, זה בטיחות מאמונות שווא וקבלה של אמונות נכונות

ובפירוש אמירת הקב"ה: תן את פניך זקופות לדת במצב הנכון של יצרו של אלוהים איתו הוא יצר אנשיםאמר החוקר אבן אשור: "כלומר, העמיד את פניך לדת האמיתית, אינסטינקט טבעי. כפות רגליו הן אינסטינקט פיזי, והניסיון ללכת על הידיים מנוגד לאינסטינקט, והסקת הסיבות מהסיבות וההשלכות מהנחותיהם היא יצר רציונאלי, וניסיון להסיק דבר ללא הסיבה שלו. מנוגד ליצר

השייח 'של האיסלאם אבן תמימיה אומר בפירושו לחדית' כל יילוד נולד על הפיטרה ': "אם נגיד שהוא נולד על פי התורת האיסלאם או שהוא נברא זקוף, אז מה שאין הכוונה הוא שכשהוא יצא מבטן אמו הוא הכיר את הדת הזו, כי אלוהים הוציא אותנו מבטן אמהותינו. אנו יודעים משהו, אך היצר שלו הוא דרישה המחייבת את דת האיסלאם, ובגלל ידיעותיו ואהבתו. , ומי שחושב שבני נבראו חופשיים מידעה והכחשה, מבלי שהיצר דורש אחד מהם, אלא הלב הוא כמו לוח המקבל כתיבת אמונה וכתובת חילול הקודש, הרי שהאמירה הזו מושחתת; כיוון שבאותו הזמן אין הבדל ביחס לטבע המולד בין ידע והכחשה, ייהדות והנצרות, כך שהיה צריך לומר: הם מחבקים אותו ואת

אבן תמימיה כאן מגיב למי שמכחיש את האינסטינקט הזה המרוכז באדם, שקורא לו להכיר בקיומו של אלוהים, וכי מקור הידע האלוהי הוא מולד והכרחי, והאדם אינו זקוק למבואות התיאולוגיה וה דעותיהם של המוטאזילים מכיוון שהאינסטינקט הוא המצב בו נוצר מין האדם, הוא תקף לקבלת האמת והטוב, והוא תקף. להאמין באלוהים להופעתן של סגולות אנושיות. טיעון נגד אלה שטבעם נפגם בגלל גחמות, בורות והסביבה המעוותת שמקיפה (א.אותם אם זה למעט זיכרון וקוראן ברור, כדי שיהיה את אלה שהיו בחיים, והאמירה תהיה מוצדק נגד הכופרים

מכיוון שהכרת הבורא היא הדרישה הגדולה ביותר, אלוהים הקל על האדם על ידי מה שהופקד בטבעו של הכרה בקיומו ובאחדותו, ולכן השליחים אמרו לאנשיהם אין לאלוהים ספק"אנחנו לא רוצים ללמד מוסלמי אמונה שבבעלותו, אבל אנחנו רוצים אותה כאמונה. היא יעילה ובעלת כוח חיובי.

המטרות של השריעה היא לשמר את היצר ולהחיות את מה שנלמד או מעורבב איתו. כל מיני ידע טוב הם חלק מהאינסטינקט, וסלידה ממצוקה ועזרה היא חלק מהאינסטינקט, וחוקרים צריכים ללכת עם תיאור מקיף זה, והם הופכים אותו למנהיג שלהם ביישום פסיקות, כולל מתינות וסובלנות. בעניינים, אמר האימאם מאליק: דת אלוהים קלה, וזאת מתוך החזרת החוק שלו

מכיוון שהאסלאם הוא אחרון ההודעות, וזוהי דת כללית לכל בני האדם, אלוהים הכל יכול עשה את זה תואם את האינסטינקט, כך שלא ניתן להביא אנשים השונים במנהגיהם ולשתות יחד. למעשה, אלא אם כן מפגש זה מבוסס על משהו שנמצא בכל הנשמות, וזה מה שמקל. קריאה לאלוהים והפצת האסלאם בקרב אנשים, האדם לא .. נוצר לייצור וצריכה בלבד. יש לו טבע טבעי נטייה. "5ברוך השם, תפילה ושלווה על שליח אללה ואחרי

אמת של פאר, יופי והוד; זהו מקור האושר ומקור ההרמוניה וההרמוניה, עובדה שאינה קיימת אלא באיסלאם; לכן אנו אומרים ללא היסוס: שאין לאנושות ישועה או הצלחה אלא עם הדת הגדולה הזו, על עובדה זו, הקוראן הקדוש אומר לנו חדית 'כי השקר אינו מגיע אליה מלפניה או מאחוריה, ו כמו כן, הסונה הטהורה מספרת לנו על כך ידיעה שאין לה ספקות וחשדות או חשדות מרחפים סביבה.

אלוהים הכל יכול ברא את האדם לסגידתו; לכן, האדם יצר להכיר את אלוהים, להתאחד ולציית לו, וליצור דמות שמוכנה לקבל את האמת ולציית לה, והותקנו בו מקלטים המקלים את תגובתו לנאום אלוהים הכל יכול, והוא - למרות שנגרם לו היכולת ללכת באחת משתי הדרכים - הנחיה או טעות - אך הוא נוטה להנחיה, ומתוך הטעיה. יצירתו עולה בקנה אחד עם האמונה הסובלנית שלה והשריעה המפוארת שלה. איסלאם - אם כן - הוא יצר האל שעליו יצר אנשים, וכל האנשים לפני שהושפעו מהשפעת החברות בהן גדלו היו יצרו על האסלאם, האמת והטוב. הם היו משוחררים ממניעי האינסטינקטים שלהם כאשר רצו בכך ולא בחרו בשום דבר

האמת הזו, שנבעה מהפשטות והספונטניות הרבה מיופיה ומהדר שלה, ובהשראת הרמוניה והרמוניה, הסיבה לעוצמתה והעצמתה. אין תחליף לבריאת אלוהים. זאת הדת הנכונה, אבל רובם אנשים אינם יודעים-אל-רום וכתובת האל מאחוריו מופנית לשליח האלוהים, עליו השלום והברכות; זה: הפנו את פניכם לדת האסלאם, זקופים, זקופים, נוטים לשקר. זהו האינסטינקט של אלוהים שבעזרתו הוא יצר אנשים כלומר: עבודתו של אלוהים שבה יצר אנשים; זו הדת בעלת הערך, לכן דבק בה ואל תסטה ממנה.

הדת שליח האלוהים, תפילות ה'ושלום עליו, ושאר האנשים נצטוו ליישר פניהם כלפיהם, ואשר תוארה בתחילת הפסוק כהניפייא ובסיומה כ צדק, הוא הטבע שבעזרתו ברא אלוהים אנשים, וזה כמובן האיסלאם. מכיוון ששליח האלוהים, תפילות האל ושלום עליו, אינו מצווה אלא לעקוב אחר האיסלאם, וסביר יותר כי "לשים את הפיטרה על פיתוי, כלומר: לדבוק בטבע שבו אלוהים ברא אנשים", ומקור הפיטרה בשפה: חניכה ויצירה, כלומר: תחילת הבריאה בפעם הראשונה. נאמר: פטריות של חבטות הגמל: אם זה יוצא הדבר הראשון שגדל

כפי שנאמר בשנה הפסוק גדל בצורה ברורה, המסופר מאבו חירארה, שאלוהים ירצה ממנו, אמר: שליח אללה עליו השלום חי רק נולד על האינסטינקט, וובואה אהודאנה, ונוצרי, או אימג'יזאן. , כפי שחיית הבהמה מייצרת אותם מג'דא ואז אומר אבו חירארה, יהי רצון שאללה יהיה מרוצה ממנושהעניק אלוהים את השלם, האם אתה האדם לא עובר ליצירת האל הוא דת ו כלומר "שכל ילד נולד מתאיה של האיסלאם כלומר: שהוא "נולד עם תנאי מולד לקבל את האמת" כי הוא נולד ללא פגע מהעיוותים שגורמת החברה; זו הסיבה ששליח האלוהים, תפילות אלוהים ושלום עליו, השווה זאת באומרו "כשם שחיה מייצרת חיה שלמה, האם אתה יכול להרגיש בה גדם של

עז?" זו דוגמה מדויקת מאוד. כי "החיה, הדבר הראשון שנולד, בריאה מחבלות וחורים ופגמים אחרים, עד שאדוניה יוצרים בה פגמים אלה. כמו כן, ילד נולד עם לב שבור בהתאם ליצירתו, ואם היה אם יישאר עליו, הוא יהיה מוגן מפני מזיקים

הפסוקים המצביעים על עובדה זו הם גם דברי אלוהים בנורמות סורהלוקח את אדונך מבני אדם מצאצאיהם ואוהדם עצמם לא אדונך אמר כן, ראינו שאתה אומר את יום הדין, היינו על זה שלא נזהר, אבן רבים: "אללה אומר לנו שהוא הוציא את בניו של אדם מהמוצקות של שני עדים לעצמם שאלוהים הוא אדונם ומנם וכי אין אל מלבדו, כמוהו זה אפטרם הכל יכול ועליהם הר שלהם אמר אלוהים פניך זקופים לדת אלוהים אפטרט שמפטפים אנשים על ידי [רומית: ם נפרש את המילה ככאורה כאבן ג'אריר ואחריו אבן קתיר, או להיעזר בפרשנות ומטאפורה, כפי שטענו חלק; בסופו של דבר, הכוונה בשני המקרים היא שאדם הוטמע באיסלאם והוטבע עליו, וזהו הטבע שבו אלוהים ברא אנשים

אולי הדיבור היה קרוב במשמעותו של פסוק זה מסופר על ידי מוסלמי בסאה'ה שלוצרתי את עבאדי חנאפה את על דתם, וקיפחתי מהם את מה שהם אוהלט, ו הורה להם לעסוק בי במה שלא כולם, והם מוצאים את השטנים נחשף על ידי הרשות אל-חנאף הוא רבים של חניף, ואל-חנאף נוטה בעת העתיקה, כך שהניף הוא מי שנשען מהשקר לאמת ומהעידן הטרום אסלאמי לאסלאם; לכן איברהים היה האימאם של הנאפים. היכן שהוא נשען על הבורות שמשך את כל כדור הארץ לאסלאם

האיסלאם במובנו הכללי הוא הדת שנשלחה על ידי כל השליחים והנביאים, המילה איסלאם ומוסלמים הוזכרה על ידי כל הנביאים כפי שהגיעה בקוראן הקדוש, הקב"ה אמר: "אברהם לא היה יהודי ולא נוצרי, אבל הוא היה של האיסלאם נכנע והגיש, כלומר הוגן ונציית. באשר למינוח המשפטי, האיסלאם הוא כניעת כל היצורים מבני אדם, ג'ין ויצורים אחרים לידי הכוח האוניברסלי של אלוהים. באשר לאסלאם במשמעותו הספציפית, הדת היא שנשלחה על ידי הנביא מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - אל הערבים וכל האנשים עד להופעת השעה. האיסלאם הוא הקוראן האציל, ומאמר זה מדגיש עדויות על האסלאם, הדת האמיתית. עדויות על האסלאם, דת האמת, הראיות שמוכיחות מעבר לכל ספק סביר לכל אדם שפוי שהאסלאם הוא דת האמת, והראיה הראשונה על האיסלאם היא דת האמת בספר אלוהים

- הכל יכול - ב יותר ממקום אחד, כגון אמירת הקבהדת עם אלוהים היא האיסלאם. "ובין הראיות לכך שהאסלאם הוא דת האמת היא אישורם של כל הנביאים והשליחים שהאסלאם הוא הדת שמבטלת את כל הדתות והמסרים הקודמים, ולכן אלוהים הכל יכול ציווה את כל האנשים לעקוב אחריה. , וזו הדת המקובלת עם אלוהים, והיא הגיעה בתורה ובבשורות המאששת עובדה מבוססת זו וקוראת לחסידיהם לאמץ את האיסלאם ברגע שהופיעה; אז רבנים ונדירים בכוונה לייצג בצורה שגויה את מה שנאמר בתורה והתנ"ך על האסלאם ועל הנביא מוחמד עליו השלום להטעות אנשים בהתאם לגחמותיהם ולאינטרסים האישיים של הקב"ה: "נטילת ישו בן מרי אמרה: הו בני ישראל, אני שליח אללה אמר לכם מאשר את ידי התורה ומביא בשורות טובות של שליח שיבוא אחרי, ששמו אחמד. אז כשהביא להם הוכחות אמרו."

בין הראיות החשובות ביותר לכך שהאסלאם הוא דת האמת, אלוהים הכל יכול שימר את הקוראן הקדוש מעיוותים, משינויים ומניפולציות כך שהוא יהווה מדריך לאנשים לאורך כל הדורות. בקוראן הקדוש, על פגם ועל חסר, בן זוג, ילד וחבר, ובכך נבדל ממה שנהוג בתורה ובשורה המעוותת, שכן הקוראן הכחיש את רעיון השילוש - האב, הבן ורוח הקודש - והקצאת התכונה של האלוהות לישו - עליו השלום - ועל אמו. בין הראיות על האסלאם, דת האמת היא הרמוניזציה של הוראות ותורת האסלאם הכלולות בשני מקורות החקיקה - הקוראן האציל והסונה של הנביא - לכל זמן ומקום באופן התואם את הגיון בריא, שכל ישר ואופי אנושי טוב. המספרי, האסטרונומי והחשבון ברורים בה, ולכן הוא היה האור המנחה בכל מדעי הדת והעולם, והאסלאם היא הדת שהקב"ה הכל יכול קיבל עבור משרתיו כאשר הנביא - יהי רצון שתפילות אלוהים ושלום עליו - הודיע כי בפסוק האחרון שהתגלה בפניו לרגל הפרידה עליכם ברכתי ואישרתי לכם את האסלאם כדתל סמכותו של אבו הוריריה - יהי רצון שאלוהים

ימצא אותו - אמר, שליח אלוהים - שאלו תפילותיו ושלומו עליו - אמר: הוא ימות ואינו מאמין בזה שאיתו נשלחתי, אלא שהוא יהיה אחד בני לוויה של האש

. " מספר יתרונות שהקנו לו אופי של גדולות, הישרדות והמשכיות; הדת האמיתית היא שיש לעקוב אחריה משני המשקלים, אשר ביטלו את כל הדתות הקודמות, ובין גילויי השלמות באסלאם ניתן למצוא את הדברים הסדרת יחסיו של אדם עם אלוהים - תהילה לו - ועם עצמו, עם משפחתו וסביבתו בבית, בעבודה, במקומות ציבוריים ואחרים. סיפוק כל ההיבטים הפסיכולוגיים והרוחניים של האדם על ידי מילוי הלב והנשמה באהבת האלוהים והאמון בו, המתנה לטוב ממנו ודחיית הרוע. אפשר למוח לחשוב בחופשיות ללא הגבלות. הסדרת מערכת היחסים של מוסלמי עם לא מוסלמי, בעתות מלחמה ושלום, בעבודה, בעסקאות, דרכי הרווח והשימוש בדרכים מותרות, והקשר בין גברים ונשים בנישואין, קרבה וירושה. קביעת רשימת האיסורים, האיסורים והאיסורים המובילים אדם לחורבן בעולם הזה ובעולם הבא.

בנוסף לטקסטים מפורשים אלה, ישנם טקסטים אחרים שאנו מביאים לשולחן, גם אם הם מתאימים להסקת מסקנות, והם פסוקים הנוגעים לאותה משמעות בעקיפין, כגון אמירת אלוהים הכל יכול

האם אין זה אינסטינקט, אך מלומד זה לא הביע זאת, מכיוון שלא ידע מספיק את האיסלאם

עומר הורה להביא אותו לפניו, והוא ראה בו מראה פרוע כלומר שיער מקורזלוטמא, ולכן הורה לו להתקלח, לנקות ולכבד את שער

והוא ציין כי האומה זוכה לטובת אלוהים והנחה אותה אל הפיטרה, הוא אומר, שתהיה עליו תפילות ה' ושלומו עליו, כשהוא מספר את הלילה שבו נלקחתי: "ראיתי את אברהם, אמר, ואני דומה לו לבנו. תיקנת את האינסטינקט הטבעי, אבל אם היית לוקח את היין, האומה שלך הייתה הולכת שולל

והוא המשיך: שליח האלוהים הבהיר כי האדם אינסטינקטיבי אינסטינקטיבי לאהוב את הטוב, להעדיף ולקבל אותו, לשנוא את הרוע, לדחותו ולדחות אותו, ולכן הוא מוכ להתמסרות לאלוהים הכל יכול ולהתקרב אליו, אלא אם כן מתערב מתערב ומפנה אותו מכל הטוב הזה. הנביא עליו השלום והברכה אומר: הוריו גורמים לו ליהדות, לעזור לו או לטמא אותו. " לאחר ההתערבות, הילוד הוא יהודי, נוצרי או קוסם

והוא הסביר ששליח האלוהים אמר: "כל ילד נולד מתוך אינסטינקט, עד שלשונו מביעה זאת, אסירת תודה או לא אמונה." השדים האשימו אותם והפנו אותם מהדת שלהם

אל-ח'טיב אמר: פיטרה: הדמות שבה אלוהים ברא את משרתיו, והפיטרה היא האיסלאם, דת האל הישרה, כפי שאמר הקב"ה

הטבע הזקוף והמדינה הנכונה היא דת האל הכול יכול, סונה של שליח אלוהים, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, בעקבות ההתגלות המתגלה, מתרחק ממה שסותר את ההתגלות, בנימוס בנימוס של האסלאם, מעטר את עיטור האמונה והתחננות, ומעטר את מוסר האסלאם

הוא הוסיף: זהו האינסטינקט הטבעי. אם מישהו יוצא נגד בריאתו של אלוהים הכל יכול ועל מה שאלוהים הכל יכול ציווה, אז הוא התעקש בעקשנות על יצרו, על הפגיעה הקבועה הזו ועל האסון הבלתי נמנע, כי אז אין הצלחה, לא ניצחון, לא ניצחון, ולא שגשוג אם היצר מעוות, אלא הרס, מצוקה, תבוסה, חרפה, קללה, השפלה וקטנה ואלוהים הכל יכול דואג להם. אלוהים אומר: "אלה שלקחו את העגל ירצו לסבול זעם והשפלה מאדונם בחיי העולם הזה." אלוהים הכל יכול אומר: "אכן, מי שמחיים את אלוהים ושליחו הם אלה שמשפילים את אלוהים

השייח' מוחמד אל מוראיחי ציין כי המשתולל כשלעצמו מכוער ומכה ומכה, מה הציפיות שלך אם סרבנות לאלוהים הכל יכול לטבעו ולמורשתו ולסונאן שלו "ושל שליח ישאק לאחר שהראה לו את ההנחיות והדברים הבאים הם מה

לקח את הלהב לעזאזל אינסטינקטיווה עיוורון, חורבן, מעידה ואובדן. שאל אל-ח'טיב כיצד עיקשות לפטרה? והוא הסביר שעקשות היא על ידי הפרה מכוונת של הסונה והחוק המטוהר, הסתובבות ממנה, מביאה את ההיפך שלה, מברכת, מקבלת ושמחה על

מה שאלוהים אוסר ומתוכח. רע הוא טוב והטוב רע, ומה שמותר הוא לאחור ולאחור, ומה שאסור מתקדם, מתורבת וגורע מהאיסלאם והדת, אנשיה והדתיים בה. אל-ח'טיב ציין כי כל הטעויות, התוצאות השליליות, הפורענות והמצוקות נובעות מהפרת השכל הישר ועקשותו. רבים, רבים, כגון פרעה, קראון, נמרוד, עאד, תמוד, אנשי שבא, אנשי ראס, ומאות שנים בין לבין, ואנשי התקופה הזו הם רבים מהם.

"אלוהים הכל יכול אומר על תושבי סבא, "ואז הם הציעו את זה, ואז שלחנו עליהם סופת גשם והחלפנו אותם

הוא אמר על האנשים «חזרו או שחזרו יהירים בארץ ללא זכות, והם אמרו מהחזקים מאיתנו שהם לא ראו שאלוהים שיצר אותם הוא רובם כוח והם הגילויים שלנו מכחישים, אז שלחנו להם רוח זועמת בימי נהסאת". לנזיגהם ייסור החרפה בחיים האלה ועונשם של העולם הבא להתבייש והם לא יעזרו

ולעתים קרובות עיקשות לאינסטינקט היא יהירות בירושה מול אלוהים וכדור הארץ וחוסר צדק, ומציאות האומה מעידה על כך, עתיקה ומודרנית. הכל יכול «הם חזרו וטמודא אמרה שהאסירים מרבים ומאות שנים בין כל כך הרבהאלוהים אמר, שנינו לקחנו את אשמתו, חלקם שלחו לו את חאבה וחלקם לקחו אותו צי'הח שממנו חוסווה". על פני כדור הארץ, וחלקם טבע, ואללה הוא לדכא אותם, אבל הם עשו להם עוול

ופרעה, שעליו אמר הקב"ה: "וחלקו של פרעה היה רק בוהמשמעות שהאיסלאם היא דת אינסטינקט היא שטקסיו וחוקיו אינם סותרים או מתנגשים עם היגיון בריא, מוחות תקינים ואינסטינקטים זקופים, גם אם בעליהם אינם מוסלמים.

ואין שום עדות לכך שהאסלאם הוא דת יצר שהנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הקריטריון להכרה. בחטא וטוב הוא הפתיחות וההתכווצות של החזה. ציין את כיעורו

אלנוואס בן סמאן [1], שאלוהים ירצה ממנו, אמר: שאלתי את שליח האל, יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו, על צדקה וחסא? הוא אמר: ((טוב לב הוא נימוסים טובים, וחסא הוא מה שמסתובב לך בחזה, ואתה שונא שאנשים [2] יגלו זאת)).

הגדרה כללית של אינסטינקט

אינסטינקט: (זהו הדמות שאלוהים ברא עליה את משרתיו וגרם להם אינסטינקטיביים לאהוב ולהעדיף טוב ולשנוא ולדחות את הרוע, והוא גרם להם להיות מולדים באופיים, מוכנים לקבל את הטוב והכנות לאלוהים ולהתקרב אליו ([3] הקב"ה אמר: אלוהים ברא את הדת היקרה הזו, אבל רוב האנשים לא יודעים. " זה בצד השני, כי אלה (שנוטים אליו הם פשוטים. התבוננו בו, ויישרו את פניו כלפיו (5)

הוא אמר: (השבח לאל, בורא השמים וכדור הארץ מעבד מלאכים שליחים כנפיים שתיים, שלוש או ארבע יותר מאשר בבריאה כרצונו של אלוהים על כל הדברים (יוצר: 1] [6] אבן עבאס, מאי אללה היה מרוצה מהם: אינני יודע מה בורא השמים והארץ עד שבאו אלי שני ערבים מתווכחים בבאר, ואחד מהם אמר לבעליו: יצרתי אותה, כלומר התחלתי אותה, ואבן. עבאס אמר: "בורא השמים והארץ": הכוונה לבורא השמים והארץ.

אינסטינקט: זהו הדמות שאלוהים ברא עליה את משרתיו וגרם להם אינסטינקטיביים לאהוב ולהעדיף טוב ושווא ולהדוף את הרוע. הכל מוביל למשמעות אחת. על ידי סיכום וסיכום, אנו יכולים לומר שהיצר הוא: הטבע הפנימי. או המוכנות הפנימית שאלוהים הכל יכול ברא את האדם כדי לדעת את האמת ולקבל אותה ולדעת את השקר ולדחות אותה. האיסלאם, אז האיסלאם היא דת האינסטינקט הטבעי שאלוהים ברא אנשים מאז אדם, עליו השלום, עד יום הדין כפי שאמרנו שהאסלאם הוא דת האל הכל יכול שהוא גילה לכל בני האדם... אז, היצר נוצר גם אצל כל בני האדם לקבל את הדת הזו. אבל ביניהם היו אלה שהלכו בה וקיבלו את דת האל הכל יכול, וביניהם היו אלה שטבעם נמחק, ולכן הוא סוגד למעט אלוהים וביצע פוליתאיזם ואתאיזם. מהן הראיות

הראיה לכך היא אמירתו של אלוהים הכל יכול, "אז העמיד את פניך לדת" כלומר פנה לדת הישרה הזו והחזק בה יהיה ישר ביחסיו, וזהו "יצר אלוהים שיצר את העם העם" כלומר, הידע של הטבע שעליו אלוהים, האדיר והנשגב, מכוון אנשים אליו. אין שום שינוי בבריאתו של אלוהים, כלומר אין כל שינוי ביצירה זו שעליה נוצרו אנשים, שכן אלוהים הכל יכול השווה את כל יצירתו בטבע המולד על הטבע הזקוף. זו הדת הנכונה, כלומר: הדרך הישרה המובילה לאלוהים ולכבודו, "אך רוב האנשים אינם יודעים. אנו מוצאים בפסוק זה שכאשר אלוהים הכל יכול ציווה ללכת לדת זו ולדעת אותה ולדבוק בה, אמר הקב"ה כי זהו היצר שהוא יצר באנשים, כך שהוא קישר את התהילה לו, בין היצר הטבעי ואופיה של דת זו, כי הדת תואמת את היצר, והיצר תואם את הדת הזו, כי שניהם נעשים על ידי אלוהים הכל יכול. שהיא דת האמת וציוו עלינו לקבל אותה וללכת אחריה.

הראיה היא גם האדית של אבו הוריירה, יהי רצון שאללה יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: השלום הנביא מה שחי רק נולד על האינסטינקט, וובואה אהודאנה או כריסטיאן או אימדז'ינסה מייצר גם את חיית החיה שלם, האם אתה

אמירתו אין ילד מצביעה על מגבלה ... כלומר, לא היה ילד על פני האדמה מאז אלוהים ברא את אדם, עליו השלום, עד יום הדין לא נולד על פיטרא ואחרי זה, הוריו יהודים, הם נוצרים או זיהומים ממכלומר, הם מחקים את האינסטינקט הזה שהוא האיסלאם כדי להתגייר, לעזור לו או לגרום לו מעבר לכך, אז הנביא עליו השלום וברכתו של אלוהים נתן דוגמה לכך ואמר: "כשם שחיה מייצרת חיה כמכלול, אז מה אנשים שוברים את הצום" זה בדיוק כמו בהמה יולדת חיה שלמה, בריאה וצלילית כפי שאלוהים הכל יכול ברא אותה, ואז מישהו בא וחותר את אוזנה או קוטע את האף או הזנב שלה, ואז האיסלאם היא דת האינסטינקט, ומי שמתנגד לה הפר את יצר האל החדיר עם זה אנשי

אלוהים בחר לאומה זו את הטבע הטהור, והפך אותה למאפיין הספציפי ביותר של דתה, והנחה את נביאה, יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו, לאינסטינקט הטבעי. חשבתי שהוא אמר, איש עם ראש מבולבל, כאילו היה אחד אלוהים בחר לאומה זו את הטבע הטהור, מאנשי שאנועה, הוא אמר: פגשתי את ישו, אמר, אז התקשרתי אליו והפך אותה למאפיין הספציפי ביותר של דתה, והנחה את נביאה, יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו, לאינסטינקט הטבעי. הראש היה כמו אחד מאנשיו של שאנואה. הוא אמר, "פגשתי את ישו. התקשרתי אליו." הוא אמר, "רבעא אדום, כאילו הוא יצא מדימס, כלומר חדר האמבטיה, וראיתי את אברהים." אם היית לוקח את היין, האומה שלך הייתה הלך שולל. אבו עיסא אמר שהחדית היא טובה ואמיתית

אינסטינקט בסגידת האל והמונותיאיזם של

גולת הכותרת של האינסטינקט הזה צריכה קודם כל את אלמרקוש בנפש האדם לעבודת האל, אמר הקב"ה: "אני עושה את הפנים שלך זקופות לדת אלוהים אפטרט שהאנושות לא עוברת ליצירת אלוהים היא דת, אבל רוב האנשים לא יודעים אל-רומן

האדם הוא מטבעו מכיוון שלידתו עוברת למונותאיזם טהור ולעבודת אלוהים בלבד, מאבו חוריאי כי שליח אללה, עליו השלום אמרכל ילד נולד באינסטינקט, וובואה אהודאן או נוצרי, כמו גמלים לשחזור של החיה בכללותה, האם אתה מרגיש זאת מיהודה? אמרו: הו שליח אלוהים, האם ראית את מי שמת כשהיה צעיר? הוא אמר: "אלוהים יודע הכי טוב מה הם עשו

וג'אביר בן עבדאללה, הוא אמר: שליח אללה עליו השלום: כל ילד נולד על פי האינסטינקט, אפילו מביע את לשונו, (אם הוא מביע את לשונו, או אסיר תודה, או שאינו מכיר תודה. הוא נכלל על ידי אחמד

הנה חברון אברהים, עליו השלום מכה בנו דוגמה מצוינת לכך שהשכל הישר פונה לעבודת אלוהים בלבד, הקב"ה: אמרוכשאברהם אמר לאביו עזר אוטאץ האלים, אני רואה אותך ואת שלך אנשים בטעות כמו גם אנו רואים את אברהם ממלכת השמים והארץ ולהיות שר ג'יין אותו בלילה שראה כוכב לכת שאמר, אדוני, כשאפל אמר, אני לא אוהב אלאבלין כשראה את הירח מתעורר שאמר, אדוני, כשאפל אמר, ואילו לא אחדנה אדוני אוקונן מהאנשים הלכו שולל כשראה את השמש זורחת שאדוני אמר שזה הגדול ביותר שנמלט כשאמר: הו עמי אני חף מפשע מה והפניתי את פני אליו אשר ברא את השמים ואת הארץ זקופים ואני מהכופרים אל בקר

בדואי נשאל לגבי הראיות, והוא אמר: הגמל מציין את הגמל. הגללים נמצאים על חמורים, ועקבותיהם נמצאות על השביל, כי יש שמים עם מגדלים, ואדמה עם עמקים. וים עם גלים, האם הם אינם מצביעים על היוצר הכל יודע, יודע הכל, אמר הקב"הבזמן ששאלתי אותם על יצירתם קרוב יותר לאללהקישוטכשראו את העונש שלנו

הרהרו על צמחי כדור הארץ וראו את ההשפעות של מה שאל-מאליק עשה

עיניו של לוג'ין בזהות ופרחים כמטבי זהב

על הפרידו עדים שלאֵלוהים אין שותולאֵלוהים בכל תנוע. ושלוה אי פעם אני ע

ובכל דבר יש סימן המציין שהוא אחד

וכופרי קוראיש השתכנעו בעובדה זו, שאינה מתנגשת עם השכל הישר. זייד בן עמר בן נאפאל, שנטש את עבודת האלילים לפני שהנביא נשלח "שלום וברכת אלוהים עליו ועל משפחתו", אמר על שלו האמונה בעידן הטרומ אסלאמי ואומרת

אדון אחד או אלף אדונים אני נידון אם הדברים נחלקי

אל-לאט ואל-עוזה כולם מבודדים כך גם עור המטופ

לא אל-עוזה ולא שתי בנותיה, ולא אליליו של באנו עמר, הם אזור

אני גם לא חייב כבשים, וזה היה אדוננו לנצח, כשהחלום שלי קל

אני נדהם ובלילות מעריצים ובימים הרואה מכיר אותה

שאלוהים חיסל הרבה אנשים שהרומן שלהם היה מוסרי

והוא שמר על אחרים בצדק של עם מילולי ביניהם הילד הקט

ובינינו מעד יום קופצני * כעלי ענף טרי

אבל אני סוגד לאדוני הרחום ביותר, כדי שה 'יסלח לי על חטאי, האדון הסולח
אז תפחד מאלוהים, אדונך, שמור עליו * בכל פעם שאתה משמר אותו, אל תדאג
אתה רואה את הצדיקים, מקום מגוריהם הוא ג'נאן, ולכופרים יש חסות של סייר
חרפה בחיים, ואם הם ימותו, הם יפגשו במה שמצמצם את חזהם
ראה את ההתחלה והסוף ההתחלה והסוף

והנה בן לוויה הגדול, אבו דהאר אל-ע'פארי, יום אחד הוא הלך להציג את טקסי הציות לאליל שלו
יהי רצון שהשועל ישתן עם ראהוא השפיל את מי שהשתנה על ידי השועלי
אם זה היה שמעי, הוא היה מונע את עצמואין טוב באלוהים שמביאים לו דרישות
הייתי חף מפשע האלילים בכל הארץ והאמנתי באלוהים הדומיננטי

ובן עבדאללה בן אבי טיגריס, הוא שמע את אנאס בן מאליק אומר, בזמן שישבנו עם הנביא עליו השלום במסגד,
איש עלה על גמל, וונאך במסגד, אחר כך דעתו, ואז אמר לו אותם: מי מכם מוחמד? והנביא, תפילות אלוהים
ושלום עליו, שכב בין גבם, אז אמרנו: טלטול זההרעיונות בהם חיינו את חיינו כשהם מאמינים בהם כקבועים
ואקסיומות שאינן מקבלות דיון ופקפק, הן בסופו של דבר רק דעה מתוך עשרות דעות, אבל לפעמים - ואני לא
רוצה להגיד לעתים קרובות - מה שאנחנו להאמין כי הנחות היסוד הן החלשות והחלשות ביותר מבין הדעות הללו

מעולם לא דמיינתי שאפשר יהיה לדון בסוגיה האם האסלאם הוא דת אינסטינקט או לא אני אפילו לא חושב
שמישהו היה מעלה על דעתו לדון ברעיון כזה. אני טוען שהסיבה מאחורי זה היא שהמוסלמים הפכו לדמויי
"הפוליטיאסטים שאלוהים גינה. ולשאול ולדון ולהבהיר, כמו המוסלמים ומצבם כעת" כמו חמור הנושא ספרים

לנושא זה יש סיפור שלדעתי רצוי להזכיר. במהלך הלימודים בפדרציה הרוסית התלהבתי מאוד מדיונים דתיים עם
עמיתי בני לאומים ודתות שונות, ויום אחד היינו באולם הרצאות גדול, כאשר כולם הקשיבו לדיאלוג שלנו,
התווכחתי עם חבר נוצרי, ולא יכולתי ואז לשכנע אותו שאלוהים הוא אחד ואין לו בן זוג. אנחנו רגילים שמוסלמים
מציגים את טיעוני הנוצרים, ואז הם עונים להם - הם היריב והשופט במקרה הזה - אבל בחיי הם לא הביאו לנו
כומר נוצרי כדי להציג בפנינו את משנתו במלואה, אבל השתמשו להכיר את הדת הנוצרית מהמורה המוסלמי
שלנו, להציג בפניהם את הנצרות בצורה שטחית ותמימה, אז הם עונים על ההצעה השטחית הזו שמילאו את
דעתנו בה

לכן כל הטיעונים שלי שלמדתי - או שלימדו אותי, כביכול - אבדו בדיון עם החבר הנוצרי הרוסי הזה, ולא יכולתי
להוכיח לכל התלמידים שאלוהים הוא אחד, למרות שגדלנו עליו במשך שנים. אחר כך התקשרתי לבמ'ה
במצרים, מוסובה העצובה לעצמי: הו משייכי הציל אותי, לא יכולתי להוכיח את אחדות האל, הוא ענה: האם קראת
את דברי אלוהים «לקחת את אדונך מבני אדם מצאצאיהם אוהדם עצמם לא אדונכם, הם אמרו כן, ראינו, שתאמר
ביום התחייה, "אכן, לא היינו מודעים לכך

". אישרנו את אחדות אלוהים בזמן שאנו נמצאים בעולם האטומים. אמרתי: אף אחד לא מזכיר את העדות הזאת
כמוסלמי, אני לא זוכר אותה אישית, אז איך אני יכול להפעיל אותה נגד לא מוסלמי? הם אמרו: האם שליח
אלוהים לא אמר: "כל יילוד נולד על בסיס הפיטרה, והוריו יהודים, נוצרים או טרנסצנדים"? הנביא לא אמר "או
שהם צריכים לקבל אותו"; כי האיסלאם היא דת אינסטינקט. אמרתי: השיח הזה אינו מתאים לדיון רציונאלי כלל.

הוא אדם שאינו מאמין בקוראן, אינו מאמין בחדית' ואינו מאמין במוחמד כנביא. אז, אם אמרתי לכם: האיסלאם הוא דת שווא; מכיוון שהתנ"ך אומר שהנצרות היא דת האינסטינקט, האם תשתכנע בכך?

באותו זמן הבנתי שהסחורה שלהם בראיות רציונליות מעורבת, והטיעונים שלהם לא קיימים.. אבל הפסוק הזה? והחדית' לא נפקדו מדעתי מאז. ותינתן שוב השאלה: האם באמת האיסלאם הוא דת של אינסטינקט?

אולי הנאום יהיה מזעזע עבור חלק אם תאמר שלנושא הזה יש מחלוקת רבה בין כתות המוסלמים השונות מימי קדם, , אפילו הכתות הכלליות של אנשי הדיבור, כפי שרוב התיאולוגים אומרים שידיעת אלוהים הכל יכול היא לא מולד והכרחי, אלא זו תיאוריה שאדם רוכש כתוצאה משיקול, התבוננות, מימוש האינטלקט שלו. המוטאזילה היו הכת הראשונה שהגיעה לתפיסה זו, וכתות איסלאמיות אחרות הסכימו איתה, כגון המטורידים, הקאלאבים, האש'ארים, ושותפיו של אבו חניפה, מאליק, א-שאפעי, אחמד, הקאראמיה, השיעים המאחרים יותר וכמה מהכתות של החריג'ים.

בהתאם לכך, אומר השופט עבדול-ג'באר אל-מוטיזילי: אם שואל שואל ואומר: מהו הדבר הראשון שאלוהים ציווה עליך? אז אמרו: המבט המוביל לידיעת האל הכול יכול. מכיוון שהקב"ה אינו מוכר על פי הכרח או על ידי עדים, עלינו להכיר אותו מתוך חשיבה, הסתכלות וידיעה. השופט עבדול-ג'באר מסיק כי ידיעת אלוהים ודתו אינה הכרחית ומולדת; שאם זה היה מולד, אין החכמים להבדיל בו כפי שאנו רואים בשאר הצרכים, וידוע כי הם שונים, חלקם אישרו זאת וחלקם הכחישו זאת.

אל-מטורידים אומר בספרו "אל-טוהיד": העיקרון הבסיסי הוא שלא אלוהים הכל יכול אין דרך להכיר אותו אלא באמצעות הוכחות העולם - הדברים -

באשר לאשערי, אבו ג'עפר א-סמנאני מספר על סמכותו של אבו מנסור אל-עשארי ואומר: חובתו של אל-אשרי לשקול את השגת הידע נשארה איתו בעת פרישתו, והוא הסתעף מכך שחובתו של כולם היא להכיר את אלוהים עם הראיות המעידות

תפיסה זו אומצה על ידי האש'אריס, האימאם אל-חראמיין אל-ג'וואני, עבד אל-קאהר אל-בגדאדי, אבו בכר אל-בקלני ואחרים

אבל השאלה שעולה לי לראש, אם כל הכתות האלה מסכימות שידע על אלוהים ודתו אינו מולד ואינו הכרחי, אלא יש לשקול זאת, אז מהיכן הגיעו האומרים שהדת היא מולדת? ומה הראיות שלהם?

למעשה, מי שאומר שידיעת הדת היא הכרח ויצר, מסתמכים בעיקר על שני פסוקים לא רלוונטיים

"אז תן את הפנים שלך זקופות לדת בצורה הנכונה, הטבע שבו אלוהים יצר אנשים, אין שינוי ביצירתו של אלוהים

הצורך האנושי בדת גדול מהצורך שלהם בצרכי חיים אחרים. בשום מקרה לא יכול אדם לחיות ללא דת; כי הצורך של האדם בדת קשור למהות החיים, לסוד הקיום ולמעמקי האדם העמוקים ביותר. לא משנה כמה כתות מטריאליסטיות אתאיסטיות יהפכו להיות יהירות ומייפותות, ולא משנה כמה רעיונות ותיאוריות ומגוונים יהיו, יחידים וחברות לא ישירו על הדת האמיתית

אין ישועה לאדם בחייו ולאחר מותו אלא עם חוב, ודת זו היא דת האמת. כל קבוצה טוענת שדתה היא דת האמת וכי שיטתה היא הטובה ביותר. וכאשר אתה שואל את חסידי הדתות המעוותות, או את חסידי הדתות מעשה ידי אדם, את הראיות לאמונתם, הם טוענים שהם מצאו את אבותיהם בדרך, כך שהם הולכים בעקבותיהם, ואז הם מזכירים סיפורים וחדשות שרשרת השידור אינה נכונה, וגופה אינו נגרם ממחלות ברורות, והם מסתמכים על ספרים תורשתיים שנכתבו על ידי בני אדם כמוהם. הם האדירו אותו והעבירו אותו דור אחר דור

יש כיום יותר מארבעת אלפים דתות ואמונות שונות בעולם! כל אחת מהדתות הללו מאומצת על ידי כמה בני אדם עם רצון להגיע להנאת הבורא, תהילה לו. האם כל הדתות והאמונות האלה נכונות? אפילו שכולם יהיו צודקים, כי האמת היא אחת ולא מרובה, ובלתי אפשרי שכולם או חלק מהדתות והאמונות המעוותות והכתות האנושיות האלה יהיו מהבורא, האדיר והנשגב, והן נכונות. לכן, חייבים להיות בקורות קפדניות שבאמצעותן אנו מגדירים את הדת האמיתית מהדת השקרית. אם אנו מוצאים שפקדים אלה חלים על דת, אנו יודעים שזו האמת, ואם התקנות הללו פגומות בדת, אנו יודעים כי זה שגוי.

אנו כאן בדרך של הקוראן. אנו דנים בעזרת האל הכול יכול בהנחיות לפיהן אנו מבחינים בין הדת האמיתית לדת השקר, ובמאפייני הדת האמיתית, שעל כל אדם להתבונן בה. , וחושב על דעתו וחוסר משוא פנים הרחק מהקנאות. אם הוא מוסלמי, אמונתו תגדל. אחרים חשבו והתבוננו וידעו את ההבדל בין דת האמת לדת שהוא מחבק.

ראשית: הדת האמיתית היא מהבורא וקוראת לסגוד לו לבד

מי שיצר אותנו לבד ראוי לנו להיות חייבים ולעבוד אותו. זה לא צדק ולא סיבה לאדם לסגוד למי שלא ברא אותו, ולעזוב את הפולחן ליצירתו?! לכן המאפיינים הראשונים של הדת האמיתית היא שהיא נחשפת מהבורא, האדיר והנשגב, לאחד משליחיו להעביר אותה לעם, וכי דת זו קוראת לייחד את הבורא בפולחן, ואוסרת פוליתאיזם, כי הדת האמיתית היא דת האל, הבורא היחיד, תהילה לו, שאין לו בן זוג. הוא היחיד שישפוט ויחזיק את היצורים בחשבון ביום המתים עבור הדת שהוא נחשף בפניהם. בהתאם לכך, כל דת שאדם מביא ומייחס לעצמו, היא בטלה בטלה. כל דת הקוראת לפולחן מלבד הבורא, תהילה לו, היא דת שווא, גם אם חסידיה מיוחסים לאחד הנביאים.

ואם תחשבו על תכונה זו בכנות וללא משוא פנים, לא תמצאו אותה ישימה לכל דת שאינה דת האסלאם בלבד, והאסלאם היא הדת היחידה שקוראת לחסידיה לסגוד לבד לבורא ללא שותף ולהאמין השלמות המוחלטת שלו, תהילה לו, כפי שהבורא, תהילה לו, אומר בקוראן: הו אנשים! אדונכם הוא זה שיצר אתכם ואת אלה שלפניכם כדי שתהיו צדיקים אל-בקארה. זוהי קריאה ישירה מהבורא לכל בני האדם: לסגוד לאחד שיצר אותך, ברא את אבותיך ויצר את כולך יש מאין, והוא החי עצמו, והוא זה שמעניק חיים לאחרים. וזוהי שאלת גינוי של הבורא, תהילה לו, בקוראן: איך אתה לא מאמין באלוהים כשהיית מת,

והוא נתן לך חיים, ואז הוא מוציא אותך למוות, ואז הוא מציל אותך-אל-בקרה איך אתה לא מאמין באלוהים שברא אותך, והוא זה שיהרוג אותך, והוא זה שיחיה אותך שוב כדי לתת לך דין וחשבון על מעשיך ואיך אתה יכול לעזוב את הפולחן והפולחן שלו חוץ ממנו בני אדם כמוך שהיו מתים, אז האל הכול יכול החיה אותם ברחם אמותיהם, ואז ? הביא אותם לעולם הזה מהשופכה, ואז הם מתים לאחר מכן ונקברים בתוך כדור הארץ

שנית: הדת האמיתית היא הדת הקוראת לאיחוד הבורא

כל דת הקוראת לפולחן אחר מלבד הבורא, תהילה לו, או מקשרת אחרים בפולחן שלו, היא דת שווא, גם אם חבריה מיוחסים לנביא מקרב הנביאים. הדת האמיתית היא זו הקוראת לייחד את הבורא, תהילה לו, את הפולחן ואת תכונות השלמות וההוד המיוחדות לו. וזה סיכום הקריאה של כל השליחים ששלח אלוהים לעובדיו מאדם - עליו השלום - לחותם מוחמד

- יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - כך קראו כולם לאיחוד האלוהות. , איחוד האלוהות, ואיחוד שמות ותכונות, וה'הקב"ה אמר בקוראן: ולא שלחנו לא היה שלח לפניך אלא שהתגלה לו שאין אל מלבדי, אז תעבדו הנביאים. כפי שאתה יכול לראות, פסוק זה הגיע בסורת אל-ענביה, והוא לקח את המספר מכיוון שמספר הנביאים שהוזכרו בקוראן הוא מכיוון שפסוק זה קורא לאיחודו של אלוהים ולייחודו בפולחן, מספר האותיות שלו הגיע ל כיוון ששלוש שהוא אל-פטיחא , an ' האותיות של שם האל (אליף), לאם והאה חוזרות על עצמן בסורה הראשונה של הקוראן

פעמים, ומספר המילים בפסוק זה הוא מילים, שוות ערך למספר המילים סורת אל-איחלאס, שהיא הסורה המתארת את האחד, האחד, תהילה לו, ולמרות קוצרו, הוא כולל את שלושת סוגי המונותאיזם: אלוהות, אדון, שמות ותכונות. כנות.

פוליתאיזם אסור, פרט לדת האסלאם בלבד. כל הדתות ללא יוצא מן הכלל שקועות בפוליתאיזם, כולל הדתות המעוותות שבעליהן שייכים לאחד הנביאים, כשהם סוגדים ומפארים את היצור, או נותנים לו מעין מאפיינים של אלוהות, או הופכים את אלוהים לשותף בממלכתו או בתוך שמותיו ותכונותיו. ואם אנשי הדתות והאמונות האלה מהרהרים, הרי שהפוליתאיזם על כל צורותיו וגילוייו אינו אלא זלזול והשפלה כלפי האדם, שכן הוא מחייב אותו לשעבוד ליצורים ולאנשים כמותו שאינם יוצרים דבר בזמן שהם נוצרים, והם אינם מחזיקים לעצמם נזק או תועלת, ואין להם מוות, חיים או תחייה, ובאמונה באלוהים ובאחדותו כיבוד הבן אדם ושמירה על כבודו.

לדוגמה, אם תחשוב על מהות האמונה הנוצרית, תמצא כי האלוהות של ישו והשילוש הקדוש הוא עמוד התווך החשוב ביותר באמונותיהם של הנוצרים, ובאמונתם כי המשיח הוא אלוהים וכן האלוהים, וכי הם שלושה שותפים אבא - בן - רוח הקודש אתה עשוי לשמוע את הביטוי הזה מהנוצרים לעתים קרובות: בשם האב, הבן ורוח הקודש, האל היחיד. זוהי מילת הפתיחה והבסלמה לנוצרים, והם אומרים כי האב הוא אלוהים, הבן הוא אלוהים ורוח הקודש היא אלוהים, אך הם אינם שלושה אלים, אלא אל אחד! האב הוא הגדול, הבן הוא הגדול ורוח הקודש היא הגדולה, אבל הם לא שלושה גדולים, אלא הגדולים! האב הוא אדם, הבן הוא אדם, ורוח הקודש היא אדם, אך הם אינם שלושה אנשים, אלא אחד! אלוהים, אלוהים ואלוהים, אך הם אינם שלושה, אלא אל אחד! נהדר, נהדר וגדול, אבל הם לא שלושה, אלא אחד נהדר! אדם, אדם ואדם, אך הם אינם שלושה, אלא אדם אחד! לפיכך, מושג תורת השילוש אינו ברור לנוצרים עצמם

יש אלוהים אחד בשילוש, ושילוש באל אחד! ולכל אדם שמאמין בנצרות יש שלוש דימויים נפשיים שונים של אלוהים! וכשאתה מדבר איתם הם אומרים: שלוש התמונות האלה זהות, והן רואות רק תמונה אחת! בשורה של ההיגיון הזה, הרשה לי לומר לך ש האם תקבל זאת ממני כמובן שאף אחד לא יקבל את זה! לרוע המזל, זהו ההיגיון שהנוצרים מנסים לשכנע אנשים בו!

אם הנוצרים מאמינים באלוהות המשיח, ישו בן מריה - עליו ועל אמו, עליו השלום - כי הוא נולד ללא אב, מהי אמונתם באדם - עליו השלום - שנולד בלי אבא ובלי אמא מהי אמונתם בחווה, שנולדה ללא אב? איך הם מאמינים לאלוהות המשיח ובמקביל הם מאמינים שהוא נעלב, עונה, סטר לו בפנים, נהרג ונצל! כי אמונה זו מרמזת שמי שהעליב, עינה, הרג וצלב אותו חזק ממנו! כיצד הם מאמינים באלוהים שאינו יכול להגן על עצמו מפני רעות אויביו? אף אחד מהנוצרים לא יכול לענות לך על זה, כי אלה שכתבו את הבשורות השתמשו במטאפורות בכוונה! הם מדברים וכותבים בשפה מסתורית, פיגורטיבית הנושאת פנים רבות. לכן, פשוטי העם של חסידיהם אינם מוצאים דרך אחרת מלבד חיקוי עיוור והתמסרות למציאות, מבלי למצוא תשובות מספקות לשאלות הרבות. . הסובבות בנפשם .

תורת השילוש או השילוש של רוב האמונות מבולבלות ומסובכות כאשר הנוצרים, חשבו על הדברים הבאים מהפסוק הקוראני המפריך את אמונתם, וצג'רהם שסיימה את האמונה ואמרה טריניטי: הו אנשי הספר אינם רותחים בדתכם ואל תגידו אלוהים רק הזכות אלא ישו ישו בן מרים, שליח אללה ונאוומו נמסר למרים ורוחו של זה, האמינו באלוהים ובשליחיו ואל תגידו שלוש טובות עבורך אלא אלוהים הוא אלוהים אחד הכול יכול להביא לעולם את מה שנמצא בשמים ובארץ, ואללה מספיק כסוכן נשים

הנצרות, כמו דתות פוליתאיסטיות אחרות, כללה סוגי פוליתאיזם, כשם שספר הקודש שלהם, אוספיהם ואתריהם היו מלאים בפוליתאיזם ואישרו אותו והזכירו את עדויותיו, וראו בכך שהיא בבסיס האמונה הנוצרית, אך היא לא רואה בזה פוליתאיזם, אלא קורא לזה מונותאיזם. ולוקחים רבנים ונזירים לאדונים מלבד אלוהים, הם רואים את כל זה כ מונותאיזם, לא פוליתאיזם, וזה לא מתקבל על ידי היגיון או סיבה הגיונית

שלישית: הדת האמיתית היא זו שציוותה עליה וכינתה אותה הבורא

הבורא, תהי לו, הוא היחיד הראוי לסגידה, והדת שנעים לו וקוראת לו בשמו הבורא הגדול הזה היא הדת האמיתית, וכל השאר שקרי. בהקשר זה, הבורא, המהולל והנעלה הוא, אומר בקוראן: הדת עם אלוהים היא האיסלאם.. אל עמראן. עם חמשת הכמויות האלה, השוות ערך למספר עמודי התווך של האיסלאם, הוחלט שהאיסלאם הוא דת האלוהים האמיתית, וזו הדת שכל אדם חייב להיות חייב כדי להשיג את המטרה שלשמה ברא אותו אלוהים, כמו הקב"ה אומר בזה: ויצרתי את הג'ין והגברים רק אטומים

השמים והארץ, מרצון ולא מרצון, ולחזור אומרים: אנו מאמינים באלוהים ונגלה לנו ומה שהתגלה לאברהם וישמעאל ויצחק ויעקב והשבטים, וזה שניתן למשה ולישו וישוע הנביאים מאדונם. איננו מבדילים בין אחד מהם ויש לנו מוסלמים הוא מחפש דת אחרת מאשר האיסלאם לא יקבל אותה ובמהלך העולם הבא הוא יהיה בין המפסידים אל עמראן. ובהצהרה ברורה וכנה זו שהאיסלאם היא הדת האמיתית, האמינה והמקובלת עם הבורא, תהילה לו, ומי שמאמין במשהו אחר מאשר דת האיסלאם, דתו בטלה

האיסלאם הזה הוא זה שעליו התאספו השליחים, מהראשון ועד האחרון שבהם, ולכן קראו לאחדותו של האל ולהיכנעו אליו על ידי המונותאיזם של הפולחן לבדו ותו לא. בין כל החוקים שאנשים סוגדים לעולמנו כיום, השריעה של מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - היא השריעה היחידה של האיסלאם, שאושרה על ידי הבורא, תהילה לו. ואחרי המסר של מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - אין עוד דת מקובלת לאלוהים הכל יכול ומתקבלת על ידי אף אחד מלבד ה"איסלאם" הזה בצורה שהביא מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום יהיו עליו - ומה שהתקבל לפני שליחותו מהנוצרים

כבר אינו מתקבל. מה שהתקבל מהיהודים לפני שליחותו של ישוע - עליו השלום - כבר לא התקבל מהם לאחר שליחותו. נוכחותם של יהודים ונוצרים לאחר משימתו של מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - אין פירושה שאלוהים מקבל מהם את מה שהם נמצאים בו, או שהם על דת האמת. זה היה לפני השליחות של חותם השליחים, אבל לאחר שליחותו, אין דת - בתפיסה האיסלאמית ובמובן של מוסלמי - חוץ מהאיסלאם.. וזה מה שהקוראן קובע במפורש וטקסט ברור שאינו נתון לפרשנות

מכאן, שאין דת שאיתה עומד האיסלאם מול אתאיזם! יש רק "דת" אחת שהיא האיסלאם, ואין "דת" מלבד האיסלאם, הרי שאי-דת זו היא אמונה שמקורה שמימי אך היא "מעוותת", או אמונה שמקורה הוא פגאניזם שנשאר על הפגאניזם שלה, או האתאיזם השולל דתות, שונה ביניהם, אך כולם שונים עם האיסלאם, ואין ברית בינו לבין האיסלאם ואין נאמנות. האיסלאם בא לתקן את אמונותיהם של אנשי הספר, כפי שבא לתקן את אמונותיהם של פוליתאיסטים ופגאנים כאחד, והזמין את כולם לאיסלאם; כי זו הדת האמיתית שאלוהים אינו מקבל מלבד אנשים

רביעית: הדת האמיתית מכילה את התכונות הראויות לאליל

מכיוון שהדת האמיתית היא דת הבורא, שסוגדים לה, הרי שכל מה שדת זו מכילה חייב להיות ראוי לו, תהילה לו, העליונה, ואין בה תכונות הפוגעות במעמדו; מכיוון שהאי-מושלם אינו יכול להעניק שלמות לאחרים, הבורא הגדול, תהילה לו, מושלם בתכונותיו, וכל דת שהוא מתאר כבלתי מושלמת היא דת שווא. כיצד יכול אדם לסגוד עם דת שאינה מהללת את האליל, וכיצד יכול אדם לסגוד עם דת שאינה מעריכה את האליל בזכותה

למשל, הדת היהודית מבזה ומעילה את אלוהים האל הכול יכול, ומייחסת לו תכונות שהן סיבה לגרוע ממנו, כך שטבע רגיל, נשמות טהורות ומוחות רציונליים לא יוכלו לקבל אותן ביחס לאליל, וכאלה התכונות הן: תכונת בחירה לקויה, בורות וחוסר ידע, חולשה, חוסר חוכמה, גזענות, עוול וגסות רוח, לתכונות אחרות שאי אפשר לאדם שפוי

לקבל בזכות עצמו, שלא לדבר על זכות. של אלוהים האדון (אלוהים מתנשא מעל זה). זאת בשל מה שספר היהדות נתון לשינויים, לשינויים ולעיוות, על פי גחמות.

באשר לנצרות, בדתה היא חרטה מהגבול הסביר וייחסה לה תכונות פגומות, פגומות וראויות, אשר נשמות טהורות, טבע טהור ומוחות רציונליים אינם מקבלים. היא יכולה להיות ראויה לעצמו הנעלה, הגבוה, המלכותי כגון חרטה, חרטה, עצב, מנוחה מעייפות, שינה והתעוררות, שריקות ותשואות, עידוד וצעקות ותכונות אחרות שאינן יכולות להתאים לעצמו הנעלה של אלוהים הכל יכול.

הנצרות גם טוענת כי אלוהים מורכב משלושה אנשים אבא, בן ורוח הקודש ולמרות הכחשת טענה כוזבת זו, הנצרות אומרת שהבן, שהוא אחד משלושת האנשים של האל לכאורה, הוא מ שושלת אנוש, וכך יצא הוא קם מהשופכה, והוא נימול לאחר לידתו, והנקה, אכל ושתה יין לפי מה שהנוצרים טוענים והוא השתן ועושה את צרכיו. , ותכונות אחרות שאי אפשר לקבל בהווייתו העליונה של הבורא אלוהים הכל יכול. הנצרות לא הסתפקה בהזיותיה ובטענותיה על כך, אלא היא אומרת כי אותו בן שאליו מיוחסת האלוהות, מת על הצלב לאחר שנעלבו, עונו, ירקו לו בפנים, והטיחו בו, והופך את זה ל אמונה בשבילה. אין ספק שמה שטוענת הנצרות לא יכול להתקבל על ידי אינסטינקט רגיל או שכל רציונלי, המיוחס לאלוהים הנעלה הוא מעל השמצות כאל

הנוצרים הקדומים לא היו רחוקים מהתפיסה האסלאמית הנכונה, מכיוון ששייח לא היה אל באמונת הנוצרים אלא במועצה ניקיאה שהתקיימה בשנת 325 לספירה, כלומר יותר משלוש מאות שנים לאחר לידתו. , ובמסגרתו הוחלט על ידי עלייה של קולות אחד בלבד בקרב המצביעים כי ישו הוא אל, כלומר שאם הקול הזה יצמצם, המשיח יישאר בנצרות כאדם ושליח, כפי שאומרת הדת האסלאמית האמיתית, ואחרי זה האמונה שלהם סטתה בבירור מהאמת, והוא הפך לצעצוע בקרב הכוהנים שלהם.

האיסלאם היא הדת היחידה שמפארת את אלוהים הכל יכול ביותר, ומעלה אותה מעל לדמיונו של כל בן אנוש, וזה מה שמתאים לו, תהילה לו, כי הוא אלוהים הבורא הגדול. והקוראן האציל, שנמצא בידי המוסלמים, הוא הספר היחיד שאלוהים הכל יכול מנקה מכל מה שיצרו היהדות, הנצרות ואחרים, ואלוהים הכל יכול מנקה אותו מכל הוא התחייב לשמר אותו הקוראן הקדוש לאחר שהתורה, חסרון, לשון הרע ורוע, כי אלוהים הוא הכל יכול והנעלה הבשורה וספרים קודמים אחרים הושחתו ואבדו, כשבני אדם הופקדו לשמור עליה

חמישית: הדת האמיתית בה היא התשובה מספקת למה שהבורא רצה מהאדם

מכיוון שהדת האמיתית היא דתו של הבורא שסוגד לה, עליה להכיל תשובה מספקת למה שרצה הבורא הגדול הזה מהאדם, ולהסביר לו את המטרה שלשמה יצר אותו, ומאיפה בא והיכן גורלו. אין זה ראוי כי הוד מלכותו של הבורא הגדול ייצור אותו לשווא וישאיר אותו ללא תכלית בקיומו. חייבת להיות מטרה המתאימה לשלמותו של הבורא הגדול, וחייבת להיות מטרה המתאימה למלכותו, וחייבת להיות מטרה המתאימה לכוחו היא החזקה, אז מהי מטרה זו? האיסלאם היא הדת היחידה המכילה את התשובה החותכת לשאלה זו במלוא השקיפות והבהירות, כפי שהבורא, תהילה לו, אומר בספרו את הקוראן: לא יצרתי את הג'ין והאנושות אלא כדי לעבוד אותי אל-דאריה. וכפי שמראה פסוק זה, מטרת קיומו של האדם בחיים האלה - בקיצור - היא לעבוד את הבורא לבדו, ללא שותף, וזו המטרה שלשמה נוצר כל בן אנוש על פני כדור הארץ הזה, להכיר את בורא וציית לו, כך שתהיה מרוצה מקרבתו. כל בעל מלאכה עושה משהו למטרה מסוימת, כך שמי שעושה שיעון רוצה לקבוע את הזמן, זה שבונה מכונית איתו הוא רוצה לנסוע, ומי שעושה עט איתו הוא רוצה לכתוב וכן הלאה. , לכל בעל מלאכה יש מטרה של מלאכתו, ולאילוהים יש את האידיאל, שכן הוא ברא את האדם לעבוד אותו לבד, תהילה לו. פולחן הבורא, 'הי רצון שהוא יתפאר ויעלה, כולל את כל מה שהוא אוהב ומרוצה ממנו מבחינת מילים ופעולות כלפי חוץ ופנימיות, כולל בניית כדור הארץ והשגת ירושה בה עם צדק, בהתאם לשיטה שהוא, הגבוה ביותר, מצווה ובהתאם לתורות דתו האמיתית.

האיסלאם היא הדת היחידה שעונה בצורה ברורה ביותר על השאלה החשובה ביותר בחייו של כל אדם: מדוע אלוהים הכל יכול ברא אותי? זוהי השאלה הגדולה ביותר שעולה בראשו של מישהו, מכיוון שאין אדם שפוי על פני כדור הארץ שעובד ללא מטרה, אז מה היא המטרה הגדולה הזו שלשמה ברא אותנו אלוהים? כל ילד שנשלח על ידי הוריו לבית הספר על מנת ללמוד וללמוד. גדולתו של יצירת האדם היא דבר חשוב מאוד, כיוון שאנשים, מאז שברא אלהים, אלוהים, משתדלים במבוכים והולכים במבוי סתום, כולם מסתיימים במוות ובהשמדה, כך שדרך הכסף, התהילה והתאוה מסתיימים כולם בגורל הבלתי נמנע, שהוא המוות.

זו האמת שאיש אינו יכול להכחיש, שכן כל בן אדם יודע בוודאות שלא משנה כמה ארוכות חייו הוא ימות בהכרח. אבל השאלה: אז מה אחרי המוות האם סביר שאדם ייברא ולא יישאל על מעשיו? הרשע רע, המיטיב טוב, הלא צודק אינו צודק, הצדיק צודק, החלש חלש, החזק חזק, העניים עניים, העשיר עשיר, הנכון צודק, החולה חולה, וכך מוקדם. כל כך מוקדם הוא לא נהנה מחייו, אז מדוע שיליד בן עשיר עם כל העומו לרשותו? זה לא מקיים את פרנסתו? והנה מגיעה השאלה המסתירה של הבורא, הנעלה, הגבוה ביותר, בקוראן: האם האדם חושב שהוא יישאר לשווא בתחיית המתים? ומדיוק המערכת של הקוראן הגדול הוא שהפסוק הזה בא בסורת אל-קיאמה ולא הופיע בשום סורה אחרת, ויום התחייה הוא יום הדין וזהו יום ההפרדה, וזה היום שאליו שולח אלוהים אנשים, לתגמל את עושי הטוב על טוב לבם ועל הסבלנים על סבלנותם, ולהעניש את הכופרים על חוסר האמונה שלהם. ממה שנדרש על ידי צדק הבורא, תהילה. היה לו, הנעלה, העולם הוא מקום מושבם של ניסיונות ובדיקות, וההמשך הוא מקום מושבו של ההחלטה.

בתחילת הרנסנס היפני שלח מלך יפן קבוצה של סטודנטים לאירופה ולאמריקה ללמוד כאשר הם מצאו את עצמם במדינות וערים נהדרות שבהן יש הרבה קסמים ותענוגות זולים שלא קיימים בארצם יפן. הם שקעו בהם, ונפלו ברכישת ידע והעברת ידע, והם לא הצליחו להשיג את המטרה שהם רוצים. הם נשלחו אליו, והם חזרו ליפן, והמלך הוציא אותם להורג, כי הוא שלח אותם למשימה ספציפית, אבל הם שכחו אותה והתמסרו למשהו אחר. כך האדם שנוצר על ידי אלוהים הכל יכול ושולח אותו לעולם לביצוע משימה ספציפית, וביניהם משימה זו במדויק באותה 'לכדור הארץ בפעם הראשונה, שם אלוהים הכל יכול אומר בספרו עזיז: אמרנו אחפטואה כל ההנחיות של איוטנקם מ אני, עקבו אחרי הדאי אין פחד, וגם לא יתאבלוויי שמאמין ומכחיש את הגילויים שלנו, הם בני לוויה של האש, שבה הם יישארו לנצח ובהגשמת הבטחה זו, המסרים של אלוהים הכל יכול והמלכותי נמשכו לעם, ושליחיו באו להיראות במרווחי זמן כדי להבהיר

לאנשים את הדרכת ה'ואת דתו האמיתית, ואת השליחות שלשמה נוצר האדם, כלומר לעבוד את הבורא לבד ללא שותף. אם אדם מכיר את המשימה הזו, ומיישם אותה בצורה הנדרשת, הוא ישמח בעולם הזה ובעולם הבא, ואם הוא יזניח אותה או שלא ידע עליה או יעשה מעשה הסותר אותה, ייענש על כך, והוא יתחרט על כך ביותר כאשר החרטה לא תועיל לו, כפי שמתאר הקוראן את מצבו: וביום שהעוול ינשך אותו בידיו אומרים הלוואי משאלת הלילה שלי שלא לקחתי כך וכך חבר קרוב יש לאודילנה מהזכר אחרי שזה שלקחתי עם השליח דרך הגיע אליו השטן לאדם ח'דולה קריטריון.

והוא פעל כדי להשיג את המשימה שלשמה הוא נוצר.

השישית: הדת האמיתית מבטיחה את עקרון הצדק בשכר ועונ

האדם לא נברא לשווא, וגם הוא לא נותר לשווא, וחוכמת הבורא, האדיר והנשגב, וצדקתו המוחלטת דרשה שהאדם יהיה בעל דין ועונש על המעשים שבאים אליו וממלאים את חובותיו בין אם בהקשר של יחסיו האנושיים והחברתיים, ובין אם בהקשר של יחסיו עם אדוניו ובוראו, יש הבטחה ואיום בעולם הזה ובעולם הבא. לכן, היה צורך שהדת האמיתית תקבע את עקרון צדק הגמול והעונש, שכר למי שציית לפקודות הבורא ונמנע ממה שאוסר, ועונש על מי שהפר את זה והתעקש על אי ציות. האיסלאם היא הדת היחידה הצודקת, ההוגנת, המאוזנת והברורה בעקרון השכר והעונש. הסיכום של זה בא בדברי הבורא, תהילה לו, העליונה: אז מי שעושה משקל אטום של טוב יראה את זה ומי שיעשה רע יקבל אותו

פרט לאסלאם, כל הדתות, אמונות מעוותות ואמונות מעשה ידי אדם הופרעו בבירור, וסתרו בבירור את עקרון הצדק בשכר ועונש. למשל, הדת היהודית הכחישה את תכונת הצדק לאלוהים, האדון הכל יכול, שהעלה את אלוהים מעל לגדולה כזאת, ולכן היא מערערת את עקרון הצדק בשכר ועונש מיסודה; היהודים מאמינים שהם בניו ואהוביו של אלוהים בלבד, וכי אלוהים הוא רק אלוהי בני ישראל, וכי ה' הוא ריבונו של בני ישראל למעט הדרת בני אדם אחרים, וכי לאומות ולעמים

השונים מלבד גזעם היהודי אין תקווה באלוהים הכל יכול, שכן הם טוענים כי כל העמים והעמים נדחים על ידו. כיוון שאלוהים של היהודים אינו מקבל איש מלבדם, ואינו מקבל את הפולחן אלא מהם, אזי אין תקווה שלעמים ועמים אחרים לסגוד ולהתקרב לאלוהים ההוא שיצר אותם והביא אותם קיום מכלום, ואז חפש אל אחר שהוא יקבל ויקבל אותם! אז אלוהים, הנעלה, המלכותי, נשגב מאוד על מה שהיחסה לו היהדות. הדת היהודית מלאה בזולת זאת, דבר שאי אפשר לאדם שפוי עם יצר טהור ונפש טהורה לקבל.

באשר לנוצרים, הם מאמינים כי ישו נהרג ונצל, וכי על ידי צליבתו של ישו, חטאיהם של בני אדם נגמרו, ולכן עלינו לקדש את הצלב, ולאחר מכן אנו עושים מה שאנו רוצים, כי ישו מת למעננו. ונשא את עולנו מטעמנו, ואנו חיים ללא הגבלות, ועושים מה שאנו רוצים כל עוד ישו הוא מיוסר לשאת את חטאינו. על פי תפיסה נוצרית זו, כולם ייכנסו לגן עדן, לצדיקים ולא מוסריים, ואין זה משנה מה אתה עושה כל עוד ישו הסיר את חטאיך. היכן הרחמים והיכן הצדק אם נצל אדם טהור ותמים כדי לכפר על חטאו של אדם אחר שקוע בחטאים האם אלוהים הכל יכול צריך את הצלב כדי לסלוח על חטאי אדם וכיצד קורב ה' את בנו היחיד כדי לכפר על חטאי האנושות! האם אלוהים אינו מסוגל לסלוח על חטאי האנושות ללא המשחק המסכן הזה! אלוהים אינו מסוגל להגן על עצמו מפני אויביו, ואלוהים יכול לסלוח רק על חטאי אדם על ידי שפיכת דם והקרבת בנו! לרוע המזל, זה מה שהנוצרים מאמינים בו ובשורת הבשורה שלהם: "הוא עצמו נשא את חטאינו בגופו על העץ, כדי שנוכל למות לחטאים ולחיות לצדק, שבפניו אתה נרפאת"; הברית החדשה,

שביעית: הדת האמיתית, תורתה, מקושרות לשרשרת השידור של הנביא שנשלח

החוכמה האלוהית דורשת לספק לאדם את דרך ההדרכה לאלוהים הכל יכול, מלבד דרך החוש וההגיון בשל חסרונותיהם וחוסר יכולתם בכוחות עצמם להכיר את דרך ההדרכה לה' על כל ממדיה ופרטיה. הצורך היה בדרך שאינה גיונית ותבונה, ודרך זו היא דרך ההתגלות והנבואה. ובמהלך ההיסטוריה האנושית, מאדם - עליו השלום - למוחמד - תפילות האל ושלום עליו - אלוהים הכל יכול בחר בנביאים ובחר אותם ושלח אותם לאנשים להוציא אותם מחושך הפוליתאיזם עד אור ההנחיה והמונותיאיזם. אנשים טובים בהחלט למה שאתה אומר ולמה שאתה עושה. לכן, הדת האמיתית הייתה צריכה להיות מועברת על ידי נביא שנשלח, ותורתה של דת זו חייבת להיות קשורה לשרשרת ההעברה לאותו נביא, שכן חיבור הקשר הוא תנאי הכרחי לוודא כי תורתנו וחוקיקתנו של הדת הזו היא מאלוהים הכל יכול, ויד בני האדם לא הגיעה אליהם והסירה אותם מהמסגרת האלוהית שלהם. אחת הסכנות המסוכנות ביותר היא שאדם סוגד לאדוניו עם משהו שמקורו הסופי אינו ידוע או לא ברור.

בין כל הדתות באוכלוסיית העולם כיום, האיסלאם היא הדת היחידה שתורתה וחוקיקתה מקושרות לשרשרת העברה תקפה לנביא, שהוא מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו. הקוראן שנמצא בידינו כיום, המהווה את חוקת האסלאם, עבר על ידי המשננים לאורך דורות, בחזה ובקווים, באמצעות שרשראות שידור מהימנות הקשורות לנביא - יהי רצון שתפילות ה' וזכרוננו לברכה. בהקשר זה, אומר המזרחי המזרחי: "הקוראן שאות'מן, שאלוהים ירצה בו, נאסף שוב ושוב מיד ליד עד שהגיע אלינו ללא כל עיוות. אין שינוי כלל באינספור עותקים שהופצו במדינות האיסלאם העצומות, כך שהיה רק קוראן אחד לכל הכתות האסלאמיות המתנגשות, והשימוש פה אחד באותו טקסט המקובל על כולם עד היום הוא הטענה והראיה הגדולים ביותר לנכונות הטקסט הבית. יש לנו

באשר לתורה, שהיא הספר שגילה הקב"ה למשה, עליו השלום, והיא נחשפה בהירוגליפים, שהיא לשונו ושפתם של בני ישראל במצרים באותה תקופה, כלומר עוד יותר ממאה שנים לפני הופעת השפה העברית, מאז העברית - הדיאלקט הכנעני במקור. השאלה היא: היכן נמצאת התורה שהתגלתה בפני משה בהירוגליפים? האם יש לזה

נוכחות או השפעה על המורשת הדתית היהודית התשובה פה אחד של היהודים היא שאין תורה כזו. הדבר החשוב ביותר הוא שהתורה נחשפה בפני משה - עליו השלום - בהירוגליפים במאה השלוש עשרה לפני הספירה, בעוד שהקודיפיקציה הראשונה של ספרי הברית הישנה, ובראשן חומש הדברים, התרחשה בידי של "עזרא", כלומר באמצע המאה החמישית לפני הספירה, ואחרי חזרת היהודים מהשבי הבבלי מה שאומר שהמורשת היהודית נשארה מורשת בעל פה ולראייה לסירוגין במשך שמונה מאות שנים, שבמהלכו סגדו בני ישראל לאלילים, והם פנו נגד נביאייהם במקרים רבים והרגו אותם.

אלוהים אמר לנו הקב"ה בפסוקי הקוראן על עיוותם של יהודי התורה, ועיוותם של נוצרי הבשורה, וביקש מהם לעקוב אחרי שליחו מוחמד עליו השלום והספר נגלה בפניו קוראן: הו, אנשי הספר הגיעו לשליח שלנו מראה לכם הרבה ממה שאתם כתבון הספר וסולח שהרבה בא לאור מאללה והראה ספר מאת אלוהים מנחה את מי שעוקב (אחר התענוג שלו דרכי שלום ומוציא אותם מהחושך אל האור ברשותו, ומנחה אותם לשולחן התיב הישר).

הקוראן האציל, חוקת האסלאם, הוא הספר היחיד שהקב"ה הבטיח לשמור עליו מכל עיוות, שינוי או שינוי. וממציאות האמונה הנחרצת שלנו באמירת אדוננו, האדיר והנעלה: אנחנו זה ששלחנו את הזכרון, ובשביל זה נשמור האבן. וכי כל פסוק וכל מילה ב הקוראן האציל שלפנינו נחשף בהתגלות מאלוהים הכל יכול.

השאלה שעשויה לעלות על הדעת: מדוע אלוהים הכל יכול לא דאג לשמר את הספרים האחרים אם אתה שוקל את כל הספרים שנחשפו לפני הקוראן האציל, ובראשם התורה והבשורה, הם היו ספציפיים לאומה של אומות, או לתקופה מסוימת, ואלוהים הכול יכול לא רצה נצחיות וקביעות אותם, דווקא הוא רצה שספרים אלה יהוו מקור הדרכה וחינוך למשך תקופה מסוימת ולקבוצת אנשים. בני אדם, וההוראות בהם ענו על הצרכים של אותה תקופה, והנביא - יתפללו תפילות אלוהים. ושלום עליו - אומר: נתנו לי חמישה דברים שלא ניתנו לאף אחד לפני. מסופר על ידי בוכרי מכאן מובן ששליחותו של הנביא - תפילות ה' שלום עליו - מיועדת לכל בני האדם, וכי כל הדתות השמימיות הקודמות בוטלו על ידי האיסלאם, ומי שידוע זאת ואינו מאמין בכך נידון, אמונתו בנביאים הקודמים לא תועיל לו. כל הדתות הקודמות ה

יו מוגבלות בזמן, במקום ובתוכן, ובגלל זה נאמר כי ישוע, עליו השלום, אמר: "נשלחתי רק לכבשים האבודות של בני ישראל". בשורת מתי מצד שני, אלוהים הכל יכול אומר בקוראן, ופונה לעבדו ולנביא מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו: "ולא שלחנו אותך אלא לכל האנושות כבעלת בשורות טובות מזהיר ומזהיר עבורך. לכן אלוהים הכל יכול שימר את הקוראן האציל, למעט ספרים אחרים, מכיוון שזוהי חוקת הדת האמיתית שהוא קיבל לכל בני האדם, והיא הדת המקיפה, השלמה והשלמה ביותר. אין הדת אחרי האיסלאם, ואין ספר אחרי הקוראן.

שמינית: הדת האמיתית אינה מבדילה בין שליחי הא

הנביאים והשליחים הם מיטב הבריאה והטובים שבהם, כי הם שליחיו של אלוהים שלו ושלו, הקרובים ביותר לבריאה אליו, והגבוהים מביניהם אליו בדרגה, האהובים עליו ביותר ועל הנדיב שבהם כלפיו, והמתווך בינו לבין יצירתו בהעברת אליהם את חוקו ורצונו ממשרתיו. וכבודו של השליח הוא כבודו של מי ששלח אותו וכבוד המסר שהוא נושא. מספיק מהחסד שלהם על כל בני האדם האחרים שאלוהים הכול יכול ייחד אותם עם התגלותו, והפך אותם למודל לחיקוי ולאמאמים למשרתיו, כך שאף אחד לא מגיע לאדונו אלא בדרכם, ואף אחד לא נכנס לגן עדן שלו למעט מאחוריהם, כי הם בני האדם הטובים ביותר על פני בני אדם. לכן היה צורך בדת האמיתית לכבד את הנביאים והשליחים ולא לגרוע מערכם, ולא להבדיל בין אחד מהם, כי כולם שליחי אלוהים שבחרו בהם, גידלו אותם, משמעם אותם ושלחו אותם לאנשים.

אם תחשבו על עקרון זה, תגלו שהאסלאם הוא הדת היחידה הקוראת לאמונה בכל השליחים, ובספרים שנחשפו בפניהם. נהפוך הוא, אתה מוצא את ספר הקודש של הנצרות - למשל - מתאר את הנביאים בדם ובאכזריות,

ומייחס לנביא אלוהים דוד - עליו השלום - זנותו בביצוע תיאור אירועי אותה גסות ראויה לגינוי. בפירוט ובמונחים שאנו נמנעים מלהזכיר. הנצרות יוחסה גם לנביא האלוהים, דוד - עליו השלום - שגרם בשיטות ערמומיות ורעות להרוג אדם על מנת להתאמן בניאוף עם אשתו, וייחס לו גם שהוא רקד עירום. הנצרות ייחסה לנביא אלוהים שלמה - עליו השלום - שהוא סוגד לאלים אחרים בסוף חייו. לדברים אחרים שהנצרות ייחסה לנביאי ושליחי אלוהים, כגון השמצות ושקרים. באופן כללי, השפה הנהוגה בבשורות היא שפה שגויה לנשמה, שפת הז'נדרמריה התחתונה של הציוויליזציה העירונית, שבה אף שכל רציונלי אינו יכול לקבל אותה כגילוי מאלוהים הכל יכול.

באשר ליהדות, היא לא הסתפקה בהכחשת נבואתו של ישוע - עליו השלום - אלא גם טענה כי הוא בן לזנות, שנולד לזנות, וייחס את אמו מרי - עליה השלום - לחוסר מוסריות, והשמצות אחרות. מכאן אתה יכול לראות תמונה סותרת לחלוטין של נביא אלוהים ישוע - עליו השלום - בדתות היהודיות והנוצריות, שם הורדו אותו היהודים לתחתית העבריינים, והעלה את הנוצרים למקדש האלוהות, ושניהם שקרים.

ומכיוון שהאסלאם הוא דת האלוהים האמיתית, הוא סותר את מה שייחסו הנצרות והיהדות לנביאי ושליחי של אלוהים, ומגן עליהם, ממה שיוחס להם על טענות שווא והכפשות שווא, ומאשר שאלוהים הכל יכול שלח את נביאיו. ושליחים שיהיו מנורות הדרכה, המנחים אותם לאלוהים הכל יכול על ידי חיקוי אותם, מוסרם ופעולותיהם ועקב גישתם האלוהית. האיסלאם חשף את כל השליחים והנביאים בבתייהם, ותיאר אותם כיהוה להם, כפי שאנו מוצאים כי הקוראן הקדוש מהלל את ישו, עליו השלום, ומכבד אותו כאחד השליחים הנחוצים. - ופוסט אותה מהגנות והזנות שיחסו לה היהודים וייחסו לה

הקוראן הוא הספר היחיד שמכבד את נביאי ושליחי של אלוהים ללא הבחנה, שומר על מעמדם הנעלה, משבח את מעשיהם האצילים ומוסר, מזמין אנשים לעקוב אחר דוגמתם ודוחה את החשדות שפקדו אותם מבני עמם. הקוראן כלל את סיפורם של שליחים עם עמיהם ועמיהם, ולכן שמם חזר על עצמו בקוראן יותר מ פעמים. משה - עליו השלום - מוזכר בקוראן פעמים, ישוע - עליו השלום - מוזכר פעמים, וכוורתו "ישו" מוזכרת בקוראן פעמים, "ואילו השם "מוחמד" - שאלו תפילותיו ושלומו עליו - חוזר בקוראן פעמים והוא מתרחש פעם אחת בשם" אחמד

בכל אלה, ישנן הוכחות ברורות לכך שהאסלאם וחוקתו, הקוראן, מבוססים על עקרונות נעלים הדוחים קנאות עיוורת, וקוראים לכבד את כל שליחי אלוהים, ואת האמונה בהם ובאילו ספרים היו נחשף בפניהם. ואכן, אמונתו של מוסלמי אינה שלמה ללא עקרון זה, שאינו מצוי באף דת מלבד האיסלאם. הדבר התבטא ביותר ממקום אחד בקוראן, כגון אמירת הקב"ה: אומרים אנו מאמינים באללה ובמה שהתגלה לנו ומה שהתגלה לאברהם וישמעאל ויצחק ויעקב ולשבטים, וזה נתון למשה וישו, וזה שניתן לנביאים מאדונם. איננו מבדילים בין אחד מהם ויש לנו המוסלמים את הפרה, כגון אמירת הקב"ה: נביא בטוח מה שהתגלה לו מאדוניו ו המאמינים כולם מאמינים באללה ובמלאכיו, ספרים ושליחים אינם מבדילים בין אחד השליחים, ואמרו, אנו שומעים וצוותים לאדוננו ומחילה לך הנחישות פרה

לכן, על פי הטקסט של הקוראן האציל, המוסלמי נדרש להאמין בישו, בנו של מרי - עליו השלום - וכי קיים ספר בשם האינג'יל שהתגלה לו, והוא גם נדרש להאמין במשה - עליו השלום - וכי קיים ספר בשם התורה שהתגלה לו, אך יחד עם זאת, הוא נדרש להאמין שהנוצרים עיוותים את הבשורה ושינו אותה, וכי היהודים עיוותו את התורה ואיבדו אותה, וכי התורה והבשורה נמצאים כעת בידי היהודים והנוצרים, או מה שידוע להם כברית הישנה והחדשה, מעוותים ומשתנים, ואינם דברי אלוהים, ולא ספר האלוהים, וכי הם מלאים בשקרים ושקרים, ושאינו מותר להאמין בהם, או לסגוד לפיהם; כי האלטרנטיבה להם היא הקוראן, הנכון, המבוסס, שנשנן, שנשאר עד לשעת הדין

תשיעי דת אמיתית נטולת סתירות וסתירו

עם התקדמות הידע וההבנה האנושית, הם עדיין עושים טעויות, וכל החוקים, החקיקה והתקנות שבני אדם נוקטים בכל הזמנים והתקופות עדיין צריכים לתקן, לשנות ולשנות כל הזמן כאשר אנשים מראים את פגמיהם, טעויותיהם

השלכות שליליות. והשופט האמין, אמן חוקרי הרטוריקה, עבד אל-רחים בן עלי אל-בייסאני, אמר כשהתנצל בפני עימאד אל-אספהאני על מה שהדביק: "קרה לי משהו ואני לא יודע אם זה קרה לך או לא? מחר: אם זה היה משתנה, זה היה טוב יותר, ואם זה היה מתוסף, זה היה טוב יותר".

ומכיוון שהדת האמיתית היא דת הבורא, שסוגדים לה, המתאפיינים בכל תכונות השלמות, ומי יודע מה היה, מהו ומה יהיה, דת זו חייבת להיות נקייה מניגודים וסתירות. וכל דת המכילה סתירות וסתירות ואינה תואמת את המציאות, היא אינה הדת האמיתית המתגלה מעולם הנעלם והעדות, הקב"ה, אלא היא דת אנושית מדברי בני אדם, או משמיים. הדת נכנסה בידי בני אדם והוציאה אותה מהמסגרת האלוהית שלה, בני האדם החדשות שלהם עשויות להסכים עם המציאות ועלולות לסתור אותה.

כל דת המכילה חלק מהחדשות העתידיות שלה המתאימות למציאות ללא חלקן היא מתוך דיבור אנושי. בני אדם עשויים לחזות משהו, וזה עלול לקרות או שזה לא יקרה. מכיוון שדברי בני אדם עשויים להסכים עם הסביר ויכולים להיות שונים, וכל דת הסותרת זה את זה היא מדברי בני אדם, שכן דתו האמיתית של אלוהים נטולת סתירות. לסיכום, כל דת שאינה מאלוהים, האדיר והנשגב, אינה חפה מניגודים ושנוי. ואלוהים דיבר את האמת בקוראן לא היו מהרהרים בקוראן, אילו היה זה מלבד אלוהים, הם היו מוצאים בו הבדלים אם הקוראן האציל אינו מאלוהים, בהכרח יהיו הבדלים, סתירות וחסרונות לאורך הדורות.

לאסלאם יש חוקרים מבוססים המסבירים את שקר חשדותיהם. ואם הייתה איזושהי סתירה בקוראן, זה היה מעורר על ידי אויבי הדת האיסלאמית בעבר. הקוראן נחשף לאומה שאנשיה הצטיינו בתיאולוגיה ביצירה, ביקורת ורהוטות. ... הם אמרו על הנביא מוחמד - תפילות אלוהים ושלומו עליו - שהוא קוסם, מכושף, משורר או משוגע, אך הם לא ערערו על הקוראן מבחינת סגנונו ודיוקו; הצדק שלהם מכיר בכך שהקוראן הזה אינו מהדיבור האנושי, וזה רשום בספרי הביוגרפיות, ההיסטוריה ואחרים, אז איך בא עכשיו לא מבין כלל ערבית ואינו מדבר זאת בצורה נכונה ורהוטה, ואז מבקרת את הספר הנהדר הזה, כאשר אלה לא יכלו לבקר אותו בו!! אני חושב שאף אדם שפוי והגון לא יקבל את זה. הפוליתאיסטים הערבים המתקדמים מכבדים יותר את דעתם ואת דעתם של הפונים אליהם מאשר את אלה המאחרים יותר.

הקוראן האציל הוא הספר היחיד החף מכל חסרונות, שגיאות או סתירות. של היהודים כעת, מלא טעויות, סתירות ועיוותים ברורים שקשה למנות אותם. הנוצרים הקדמונים אומרים, כי היהודים עיוותים את התורה כך שלא יתחשב בתרגום היווני, ובגלל עקשנות הנצרות. על ידי ההכרה ביהודים עצמם, מה שבידי היהדות כיום אינו בתורה שבא משה - עליו השלום - כי התורה התגלתה בלשון הירוגליפית במאה השלוש עשרה לפני הספירה, בעוד שהקודפיקציה הראשונה של מסעותיה התרחשו באמצע המאה החמישית לפני הספירה, מה שאומר שהמורשת היהודית היא נותרה כמסורת בעל פה ומתועדת לסירוגין במשך שמונה מאות שנים. במהלך מאות שנים אלה, התורה הושפעה משינויים ושינויים, עיוותים וזיהומים, על ידי נסתרות ידיים עם אינטרסים ושיאפות, והכנעה לפי גחמות ורצונות.

באשר לתנ"ך הנוצרי, הוא מכיל מאות טעויות וסתירות, כפי שמודים הנוצרים עצמם. עם השחיתות של האמונה הנוצרית באלוהים הבורא, לא מוצגות בכל הבשורות הבדלים ביניהן אמירה אחת, או אמירה אחת שבה ישו - עליו השלום - טוען שהוא אלוהים, או שהוא אומר בהמאשר שהתנ"ך אינו אלא יצירה אנושית של אויבי אלוהים הכל יכול, אויבי דתו ואויבי נביאיו ושליחיו.

זה גם מנגד להיגיון הרציונאלי, שישו - עליו השלום - נהג להתפלל, והוא היה מתפלל, ואם הבן הזה היה אל כפי שטוענת הנצרות, אז למי הוא סוגד סוגדים רק למי שנברא, ולא לא לבורא. לכן, מתברר לנו הסתירה של האמונה הנוצרית על ידי עדות ספרו עם המוח הצלול והנכון. בין סתירות הנצרות אפשר למצוא בספר הקודש שלה שישו - עליו השלום - מלמד אותם בעצמו כיצד להתפלל לאלוהים, ומלמד אותם כיצד להתפלל, כשאמר להם: "התפללו כך, התפללו אל אלוהים ואמר: וסלח לנו על חטאינו כפי שאנו סולחים לחוטאינו" (בשורת מתיו). ואם המשיח - עליו

השלום - לימד אותם שכדי שאלוהים יסלח על חטאיהם ויכפר על חטאיהם, אז איך יכול היה למות בכפר על חטאיהם

אנו מוצאים בבשורות הנוצרים כי אלוהיהם לכאורה נהג לשתות יין, והוא התפתה על ידי השטן והטעה אותו במשך ארבעים יום. הוא ירק בפניו, וגם הכה בפניו, והוא לא היה מסוגל לעשות זאת כל דבר, כפי שמעידים הספרים הנוצריים בשורת לוקס, בשורת מתי, ובשורת יוחנן. הנצרות לא מסתפקת רק בהזיותיה ובטענותיה על כך, אלא היא גם אומרת כי אותו בן שאליו מיוחסת האלוהות, מת על הצלב לאחר שנעלבו, עונו, ירקו בפניו, והטיחו בו, ועושה זאת האמונה שלה. אין ספק, מה שטוענת הנצרות לא יכול להתקבל על ידי יצר רגיל או שכל רציונלי, המיוחס לאלוהים הבורא הכל יכול. נעלה אלוהים הכל יכול מעל כל הטענות השקריות וההשמצות השקריות האלה.

בין הסתירות המפורשות שבהן הנצרות נופלת, היא שהיא מייחסת לאלוהים הכל - יכול את הילד כהכפשה נגדו, ואומרת כי ישו הוא בנו של אלוהים, לא היצור. השאלה היא: איך הוא יכול להיוולד ולא האם אלוהים נולד (שם) הנצרות טוענת לאלוהות המשיחאיה מוח רציונלי הגיוני יקבל דבר כזה מכיוון שמשיח נולד, פירוש הדבר שהוא המשיח זקוק למי שיצר אותו והביא אותו להתקיים. זה גם אומר שלפני לידתו המשיח לא היה כלום, כלומר הוא לא היה כלום, ולכן אין לו שום דבר. ואז מתברר לנו: המשיח לא היה אלא יצור שזכה לכבודו של אלוהים הכל יכול, שנוצר על ידי האל הכל יכול ללא אב, בדיוק כפי שאדם, עליו השלום, נברא ללא אב, ואפילו ללא אם כמו נו

הנצרות הגזימה במשיח עד לאלימות ולאחר מכן סגדה לו, בתקופה שכולם ידעו את לידתו לאחר הרתה אותו. השאלה החשובה היא: האם אלוהים נולד!? האם יתכן שאלוהים כזה ייוולד, שיחפצו אותו הנוצרים, מחוץ לשופכה האם אינסטינקט טהור ומוחות רגילים יכולים לקבל הזיות והכפשות כמובן: לא ייתכן שאדם רגיל, שאינו קנאי, ואינו פועל לפי גחמותיו, יקבל כל אחת מההשמצות הללו שטוענת הנצרות

זה דבר נהדר, וכי מה שבא בשורת לוק אומר שהגברת מרי או נישאה ליוסף הנגר, וילדה את ישו, ואז זה יהיה בניגוד למה שהנוצרים ואפילו המוסלמים עושים, כמו ליידי מרי לא הייתה נשואה; או שהיא הגברת לא הייתה נשואה ליוסף הנגר, ובכך בשורת לוקס ייחסה אותה לגנות וחוסר מוסריות, ולאחר מכן ייחס את בנה להיות ילד, בניאוף, בהתאם לטענת היהודים

אין ספק שזוהי טענת שווא, ושקר טהור

אף על פי שלמשיח - עליו השלום - אין שושלת כלל, מכיוון שהוא נולד ללא אבא, אנו מגלים שהנצרות המציאה עבורו שושלת, כולל שישה נואפים וצאצאיהם, אם כי היו אמורים לסקם אותם סתירה מוזרה נוספת היא שאחד ממחברי הבשורות המכילים את התנ"ך הנוצרי, מתיו, רשם שמות בסדרה, וטען כי הם יוחסין של ישו בצד אביו, למרות שמשיח נולד בלי אבא. באשר ללוק אחד ממחברי הבשורות, הוא גם מציב בבשורה שלו את שושלתו של ישו, אך מתיו לא הסכים לסדרה זו של ישו לכאורה של ישו, והוא לא הסתפק ב אבות וסבים. של אלוהיו שהוא סוגד לו אך הוא רשם אבות ולמצוא את אלוהיו ומושיעו המאמין בו. בשתי הסדרות של הגנאלוגיה לכאורה של ישו, בבשורות מתי ולוק, אין שם נפוץ אחד, למעט שמו של יוסף, מתי טוענים, באופן מפתיע, שהוא אביו של ישו

על מנת להתמודד עם סתירות אלו, אנו מוצאים את אלה המוסיפים לבשורות, מוחקים אותם, משנים ומשנים אותם, כפי שמוכתב על ידי דעתו וגחמותיו, כגון הוספת הביטוי בין מרכאות, בניסיון צא מהדילמה של המבוכה הגדולה שהביאה אותם לתוכה לוק אחד ממחברי הבשורות הנוצריובבשורה שלו, שם ייחס את ישו להיות בנו של יוסף, והסביר שורה ארוכה של גנאלוגיה. לאחר מכן אנו מוצאים הטעיה, הטעיה ועיוות ברור, על ידי מחיקת הסוגריים המכילים את הביטוי - כפי שנחשבו - לכלול אותו בבשורה של לוק כחלק ממנו, שלא הוסיף אותו

הנוצרים מאמינים באלוהותו של ישו מכיוון שהוא נולד ללא אבא. אם היו חושבים על היקום הנראה לעין סביבם, הם היו מבחינים כי היצורים שבו הם לא יותר מאחד מארבעה: או בן אדם, בעל חיים, צמח. , או עניין דומם, וזה

מה שידוע לחוקרים כחלוקה מרובעת. ואם הם חושבים על מין האדם עצמו, הם מגלים שהוא כפוף לחלוקה מרובעת זו, שבה האל הכול יכול מעניק נקבות רק למי שהוא רוצה, והוא נותן למי שהוא רוצה זכרים בלבד, או למי שהוא רוצה משלב זכרים ונקבות, ועושה את מי שהוא רוצה עקרי. אותו דבר במקרה של החלוקה הרביעית במקורו של מין אנושי זה, שבו אלוהים הכל יכול ברא את אבינו אדם - עליו השלום - ללא זכר או נקבה, ויצר את איבנו חוה מזכר ללא נקבה, ויצר את שאר האנושות מזכר ונקבה, ואז כדי להשלים חלוקה מרובעת זו היה צורך שיהיו בני אדם שנוצרו מנקבה ללא זכר, והדבר הושג במשיח, ישוע, בנו של מריה. עליו השלום - שאלוהים רצה שיהיה ביצירתו בצורה כמות לאנשים לשלמות כוחו, הקב"ה. אם אלוהים הכל יכול היה ליצור מיליונים ממשיח, הוא היה יוצר אותם במילה ממנו, תהילה לו. אם אנשי הספר היו חושבים על החוכמה הזו מיצירתו של ישוע - עליו השלום - הגחמות שלהם לא היו מוסחות על ידם, עד שהיהודים הורידו אותו לתחתית הפושעים, והנוצרים גידלו. אותו לעמדת האלוהות, ושניהם על שקר.

העשירית: הדת האמיתית מחייבת סגולות ואוסרת על רשעות

אם הדת היא מה שאלוהים הכל יכול מחוקק לאנשים מתוך הוראות המנחות אותם לאמת באמונות ובפולחן, לטוב בהתנהגות ובהתנהגויות, הרי שהיא חייבת להיות בעקבות תורתה של הדת האמיתית כי צדקת האנושות, הן מבחינת הדת והעולם, כי אלוהים הוא זה שברא את האדם ויודע מה מועיל לו ומה פוגע בו. הוא יודע את ההשלכות של הדברים, עובדות הדברים, מה יש ומה יהיה ומה מביא אושר ליחידים. וחברות, ומה רע להן.

ומכיוון שמוח האדם חסר, ואדם עשוי לראות באדם עם רצונותיו המועילים כמזיק, והמזיק כמיטיב, מושפע מרצונותיו ושאיפתו לתועלת המיידית והקלה, מבלי לשים לב לנזק העתידי החמור. אנשים משתנים, אם אלוהים קבע להם תואם את רצונותיהם להשחית את השמים ואת הארץ, ובתוכם, ובזה אומר האל הכול יכול בקוראן: אפילו לעקוב אחר הזכות לרצונות שלהם להשחית את השמים ואת כדור הארץ, ובתוכם, אבל נתנו שהם מוזכרים בהבנה של כל המאמינים הנזכרים בסיכון.

על כל אלה, הקב"ה הקב"ה קבע דת לעם ולא הפקיד אותם במוחם החסר, ושרטט להם דרך ללכת, וקבע להם שיטה לפעול בהתאם, וזה מה שהוא שלח את שליחיו. עם וחשפו את ספריו עם. הם השחיתו את הדת ואת העולם. לכן הדת חייבת לאמץ את האמת בסגולות ולאסור על רשעות, והסגולה הגדולה ביותר היא האמונה, והמצוקה המכוערת ביותר היא חוסר אמונה ופוליתאיזם באלוהים הכל יכול. הדת האמיתית היא הדת הקוראת למוסר אצילי ומעשים טובים, כגון יושר, אמינות, צניעות, צניעות, נדיבות, סבלנות, רחמים וחנינה לאנשים.

האיסלאם קורא לטוב ולקידום סגולה ומניעת צניעות, והמודל בדברי אלוהים הכל יכול בקוראן: אתה האומה הטובה ביותר מתוך אנשים הפצת סגולה ואוסרת מה לא בסדר ומאמינה באלוהים אפילו אנשים בטוחים בספר היו טובים להם, כולל מאמינים ורובם עבירים אל-אימראן; במקום זאת, הקוראן הפך את טובת העם האסלאמי הזה לתנאי קריאה נעלה ואצילית זו.

האיסלאם שמר על הדת; לכן האיסלאם אסר על כפירה, והאסלאם שמר על נשמות. לכן אלוהים אסר להרוג ולשפוך את דמו של כל בן אדם ללא זכות, בין אם מוסלמית ובין אם לא מוסלמית, והאסלאם שמר על המוח; לכן אלוהים אסר על כל משכר וכל סם ומטורף; האיסלאם חסך כסף; הוא אסר על גניבה, ערבות וצריכת כספים של אנשים שלא כדין, והאסלאם שמר על שושלות; אלוהים אסר על ניאוף ועל האמצעים שמקרבים אותו אליו.

לאסלאם יש מטרות שאליהן הוא שואף עם תורתו הסובלנית, ופקודות לפעול למען, כולל: התעלות רוחנית באמצעות יראת שמים הכלבנות ואחריות עצמית, וביניהן שוויון מוחלט בין כל הפרטים, וביניהם מבוססת אחווה כנה. על אהבה וחמלה, וביניהם הון וצדק כללי, וביניהם שיתוף פעולה, וביניהם צדקה. כולל הקפדה על אמת בדיבור וכנות בדיבור ובפעולה, קיום הברית ושמירה על הבטחות, סבלנות בתוך מצוקה, חסד להורים, יראת שמים כלפי הזקנים וחביבות כלפי הצעירים, בענוה, בסובלנות ובדאגה ליתומים, לעניים ולנזקקים, וביניהם

הימנעות מגיבוי, רכילות, קנאה, בגידה, שקר, ריגול, בגידה בטיפול וזלזול. באיזון, ודברים אחרים המביאים לאיבה ושנאה, כגון שכרות ושעור.

האיסלאם קורא לשריעה הזקופה, שבה יש תרופה לכל בעיות האדם, בכל זמן ומקום, להנחיית פעולות פולחן, התנהגויות מכובדות, מוסר גבוה, תורות נעלות, לסובלנות ולרחמים, טוהר וצניעות, נימוסים טובים. ועסקאות, וכל המעלות והכבודות. על כל מה שמזיק לנפש או לגוף, או שמנוגד למה שרוצה את אלוהים, וזה גם אוסר לפגוע בזכויות המוסלמים והלא מוסלמים, או לפגוע בהם, ומגן. חסידיה מכל עניין בזוי, פוגע בכבוד, או סיבה לדקדנס ובניגוד למוסר, להערכה עצמית ולאנרגיה גבוהה.

אמנם היהדות טוענת כי הגזע היהודי הוא הטוב ביותר מבין הגזעים, אלא היא שואפת לבסס גזענות מגעילה שכזו במוחות היהודים הישראלים מאז ילדותו ומאז ראשיתו, האיסלאם דוחה גזענות וקורא לצדק והגינות. זהו: אדיקות, מעשים צודקים, נימוסים טובים והתנהלות טובה עם אלוהים ביצוע זכותו, האדיר והנשגב ועם אנשים, לא צבע, מין או כסף. על כך אלוהים הכל יכול אומר בקוראן הו האנושות! יצרנו אותך זכר ונקבה והפכנו אותך לאומים ושבטים כך שמראה האל שאלוהים מכיר ארונות

להיפך, אנו רואים כי היהדות מייחסת לנביאי אלוהים פשעים והכפשות רבות שאי אפשר לטבע טהור, נשמות טהורות ומוחות רגילים לקבל במקרה של אדם מוסרי, צנוע וטהור, שלא לדבר על נביא. או שליח שהקב"ה בחר ובחר בידועין ממנו, הגבוה ביותר. לנבואה ולמסר. בין הפשעים וההשמצות שהייחסה היהדות לנביאי ושליחיו של אלוהים: שהיא ייחסה לאהרון הנביא את עבודת העגל, וכי הוא בנה מקדש לאותו עגל שסגדו לו, וכי הוא ציווה על בני ישראל לסגוד לו, כפי שנאמר ב שמות,

סעיף הוא מיוחס גם לקסם שלמה נביא אלוהים, וכי הוא היה מלך קוסם, וכי התכופף בסוף ימיו, והוא נהג לסגוד לאלילים לאחר הכפירה, וכי הוא בנה עבורם מקדשים, וייחס לנביא אלוהים לוט ששתה יין, ולא רק זה, אלא שהוא יוחס לו גם: שהוא ניאף עם בכורו ואז בנות צעירות יותר, וששתי בנותיו נכנסו להיריון ממנו בגלל ניאוף. המשמעות היא שיהודים לא ייחסו רק לנביא אלוהים לוט ניאוף, אלא גם ייחסו לו את הניאוף הגרוע ביותר, שהוא גילוי עריות, במיוחד זנות של אב עם שתי בנותיו, כמו ב בראשית, סעיף היהודים ייחסו לנביא אלהים נח שהוא שתה אלכוהול והפשיט אותו בעירום, כלומר הפשיט את בגדיו, כמו ב בראשית ט. ועוד הרבה מאוד פשעים הנתבעים לגינוי, מגונה מזלזלת והכפשות שווא שמיחסת היהדות המעוותת לנביאים ושליחיו של אלוהים הכל יכול

מה שהיהדות מייחסת לנביאי אלוהים הכל יכול, ליפול בבועץ של מוסריות וחוטות כאלה, היא הזמנה מפורשת להקל, להכין ולקדם כאלה מוסריות וחוטות ראויות לגינוי. ואם היהדות תקבל השמצות כאלה נגד נביאי ושליחי אלוהים, והם הטובים שבבריאה והטובים שבהם, הקרובים ביותר לבריאה לאלוהים כאמצעי, והגבוה מביניהם בדרגה אצלו, והאהוב ביותר על הוא והנדיב שבהם כלפיו, והמתווך בינו לבין יצירתו בהעברת אליהם את חוקו ורצונו מעובדיו, אזי הדבר שווה למינימום הסכנה לפשעים אלה ואחרים, ומשמעות הדבר היא עידוד הוועדה. של רשעות כאלה, חוסר מוסריות ופשעים, כי אם נביאיו ושליחיו אינם בטוחים מפני נפילה ושקוע בתוך ערוץ הרעות והתועבות האלה, האם הם יהיו בטוחי

אחת עשרה: הדת האמיתית מסכימה עם המדע ואינה סותרת אותו

מכיוון שהדת האמיתית היא מהבורא, תהילה לו, והוא הבורא של הכל, והוא יודע הכי טוב מה הוא ברא, אז הדת הזו חייבת להסכים עם העובדות המדעיות שנקבעו שאינן מקבלות שינוי או שינוי. אין צורך לומר כי האיסלאם היא הדת היחידה התואמת את כל העובדות שמצא המדע המודרני. ישנם מאות ספרים ואתרים שמדברים על הניסים המדעיים בקוראן ובסונה, וישנם הרבה אנשים לא הוגנים. -לומדים מוסלמים המעידים על האסלאםיתרונות מדעיים בקוראן, שקדמו לגילוי אנושי במאות רבות, החלו בעלי ספרים דתיים אחרים לבדוק את ספריהם

המעוותים בתקווה שימצאו בהם משהו דומה, והם לא הרגישו שפתחו את הדלת. למחקרים השוואתיים רבים בתחום זה. לאחרונה פורסמו ספרים המדב

רים על הניסים המדעיים בתנ"ך או בתנ"ך הנוצרי, אך במקום להוכיח את תאימותו של תנ"ך זה לקבועים המדעיים המבוססים, ספרים אלה כללו אי דיוקים ברורים שהוכיחו שלא ביודעין שהתנ"ך הנוצרי סותר את המוח. והקבועים המדעיים המבוססים ביותר. על כן, ספרים אלה מצאו ביקורת חריפה מצד הנוצרים עצמם, והם חזרו ואמרו: "התנ"ך אינו ספר מדעים ואינו ספר היסטוריה, אלא ספר רוחני שבו נשמתנו עולה אל אדוני"; הם פספסו שאמינות הספר המיוחס לגילוי האלוהי מחייבת את נכונות כל המידע הכלול בו מדעית והיסטורית, ואם יש התנגשות עם עובדות מדעיות מאושרות בספר המיוחס לאלוהים הכל יכול, הדבר מוכיח את המניפולציה תוספות בספר זה

מוריס בוקאיל, מחבר הספר "הקוראן, התורה והתנ"ך ... מחקר לאור המדע המודרני" אומר: "למדתי לראשונה את הקוראן הקדוש, ללא כל מחשבה מוקדמת ובאובייקטיביות מלאה, מחפש את ההסכמה של טקסט הקוראן ונתוני המדע המודרני .. הבנתי לאחר השלמתו. כי הקוראן אינו מכיל כל אמירה שניתן לבקר מנקודת המבט של המדע המודרני. בגיל. עם אותה אובייקטיביות, עשיתי את אותה בחינה על הברית הישנה ועל הבשורות. באשר לברית הישנה, לא היה צורך לחרוג מהספר הראשון, ספר בראשית. באשר לבשורות, אנו כמעט ולא פותחים. העמוד הראשון בהם עד שנמצא את עצמנו בבת אחת מול בעיה רצינית, שבה אנו מתכוונים לעץ הגנאלוגי של ישו, כי הטקסט של בשורת מתיו סותר באופן ברור את בשורת לוק. וכי האחרון מציג בפנינו בכנות משהו אינו עולה בקנה אחד עם הידע המודרני של רגלי האדם על כדור הארץ

אלוהים הפקיד בקוראן המדעים והידע מה תצטרך האנושות ליום הדין, כי כל דור בא ושואב ממנו, כל אחד בתחומו, כך שהם מקדישים מאמצים וממציים את כוחם, והספר המבורך הזה נשאר גדוש פלאותיו, כאילו איש לא גילה את אחד מסודותיו. והנס המדעי של הקוראן מופיע לאנשי הידע בכל תחום שלו. אין זווית שממנה אתה מסתכל על הקוראן מבלי לראות את אחד הפלאים האינסופיים הללו, ומכאן ישנם היבטים רבים של הניסים בספר האל עם ריבוי היבטים של התחשבות

המתבונן על תנאי העולם לפני חשיפת הקוראן הקדוש יראה את הפיגור המסיבי בתחום המדעים הקוסמיים, וכיצד הידע הקוסמי של האדם היה מעורבב בקסם, אמירת עתידות ואשליות, עד לאמונות טפלות מיתוסים גברו על המחשבה האנושית. והאנושות חיכתה זמן רב - לאחר חשיפת הקוראן האציל - עד שהחזיקה באמצעים המדעיים, שיחשפו בפניה את סודות היקום, ואם יגלו מה מדענים וחוקרים לאחר מחקר ומחקר ממושך, שבהם נעשה שימוש במכשירים המודרניים המדויקים ביותר, זה נתפס כפי שהוחלט בפסוק, או בחדית', לפני אלף וארבע מאות גנרל, וזה נחשף לגילוי העובדות

ואם בני דורו של שליח האל - תפילות ה'ושלום עליו - היו עדים בעיניהם לניסים רבים, אזי אלוהים רואה באנשים בעידן זה נס של שליחו התואם את עידן, ומתברר להם שהקוראן הוא נכון, וכי עדות מופלאה היא: עדות לניסים מדעיים בקוראן הסונה, ואנשי זמננו אינם נכנעים לשום דבר כמו הכניעה שלהם למדע, עדויות וראיות, ללא קשר לגזעים השונים, מולדותיהם ודתותיהם. הקוראן הוא עדיין ספר הפלא של המוסלמים המתגר את המוחות לאחר אלף וארבע שנים של חשיפתו, כאילו נחשף היום לדבר על פרטים מדויקים על ממצאי המדע האחרונים בתחומים שונים

ב: הדת האמיתית היא ההתפשטות המהירה ביותר בקרב אנשים

הדת האמיתית מקובלת על אנשים ולא מנוכרת ממנה, מכיוון שזוהי דת הבורא, תהילה לו, הדת שמסכימה עם טיבם, ומאופיינת בקלילות, במתינות ובמתינות. הדת הנוצרית אמנם עדה להתכווצות ניכרת בשנים האחרונות, אך האיסלאם היא הדת המתפשטת ביותר בעולם כיום, שכן מספר המוסלמים בעולם עלה על מיליארד בני אדם בסוף מיליארד בני אדם בשנת , גידול של מיליון איש במהלך גנרלים בלבד. מכאן שניתן להסיק כי האיסלאם צומח בממוצע ב בשנה, וזהו שיעור הצמיחה הגבוה ביותר בקרב הדתות

בעוד ששיעור המוסלמים באוכלוסיית העולם הישיעור זה עלה ל בשנת ובמשך עשרים שנה, כלומר בשנת 2000, שיעור המוסלמים בעולם הגיע ל -ועם התפתחות רבה באינטרנט ואמצעי התקשורת מאז תחילת המילניום הזה, מספר הנכנסים החדשים לאסלאם מדתות אחרות גדל בשיעורים גדולים מאוד, שכן שיעור המוסלמים באוכלוסיית העולם הגיע ל

זה פשוט אומר שהנצרות היא דת העבר, והאסלאם היא דת העתיד

אחרי כל זה, הנוצרים טוענים שהאסלאם התפשט בקצה מוזר הוא שהחרב הזו שהנוצרים מדברים עליה לא הוזכרה בקוראן הקדוש לא אחת, בעוד שהיא הוזכרה ב"ספר הקודש" יותר מ פעמים במחקר שנערך לאחרונה על ידי האוניברסיטה האמריקאית במשיגן, מספר קורבנות המלחמות והעימותים המזוינים שניהלו הנוצרים במהלך המאה האחרונה בלבד הגיע לכ - מיליון, שרובם אזרחים חפים מפשע! במהלך התקופה שבה חי הנביא מוחמד - תפילות אלוהים ושלום עליו - בזמן שהוא קרא לאנושות לאסלאם, נערכו קרבות בין מוסלמים לפוליטיאסטים (בהנהגת הנביא - יהי רצון שתפילות האל ושלום וכ פלוגותבהנהגתו של אחד מחבריו, והתוצאה של כל הפשיטות והחברות הללו בני אדם נהרגו משני הצדדים, כלומר, תוך שנים, מספר ההרוגים לא עלה על, גם לא. ילד ולא אישה, שההיסטוריה העבירה לנו בשמ

האיסלאם לא התפשט בחרב, אך הוא התפשט למרות החרבות שעמדו מולו ועמדו בדרכו. הוא הצליח לחדור למדינות המזרח הרחוק ואפריקה, אך ההיסטוריה לא רשמה פלישות של מוסלמים לאותן מדינות. ואם האיסלאם לא נכנס למדינות אלה, כובש בחרבות, אז הוא נכנס אליהן לכבוש לבבות ברחמים, בצדק ובאהבה, והמדינה האיסלאמית הגדולה ביותר, שהיא אינדונזיה, עומדת כעדות הטובה ביותר לכך, שכן האיסלאם התפשט ביותר אלפיים איים בה מבלי לגעת ברגליו של כל צבא איסלאמי, וכך גם האיסלאם מלזיה ללא מלחמות או חרבות

המדינה הגדולה ביותר עם אוכלוסייה מוסלמית בעולם כיום היא הודו, שבה יש יו מוסלמים, באינדונזיה יותר מ - מיליון מוסלמים, בפקיסטן יותר מ - מיליון מוסלמים, בבנגלדש יותר מ- מיליון מוסלמים ובסין. יותר מ מיליון מוסלמים, ובמדינות אירופה כיום יש יותר מ - מיליון מוסלמים. השאלה היא: כיצד התפשט האיסלאם במדינות אלו האם הוא התפשט במדינות אלה בחרב, או שהתפשט עם תורתו הסובלנית וערכו הגבוה ואיפה החרב בעידן? הנוכחי שלנו, כשהאסלאם מתפשט בשיעורים שלא נראו מאז חשיפת הגילוי

כל המדינות הללו נכנסו על ידי האיסלאם ומילאו את לבם של בני עמם ללא צבא מאורגן או מדיניות שנועדה לכך, אך האיסלאם עצמו, אלוהים גרם לזה להאיר את הלבבות, קרוב לנשמות, דבר האמת כמעט ולא לוחץ ידיים עם אוזן עד שהאמונה מגיעה ללב, ואם היא מתיישבת בלב מעולם לא הייתה דרך להוציא אותה ממנה, כיוון שהיא ההשקיה שהנשמות צמאות אליה ושואבות ממנה, וזו התקווה שמקלת על נטל ההליכה בעולם הזה, והמוות מקל עליו, כי המוות אינו המסע האנושי האחרון עם החיים, אלא הוא הכניסה לחיים מאושרים ומתמשכים יותר עבור אלה שאמונתו הייתה אמיתית וחסודה

ישנם אלפי חסידים של דתות אחרות ברחבי העולם, במיוחד נוצרים, המתאסלמים על בסיס יומי, ובמצרים בלבד יש יותר מ - נוצרים המתאסלמים מדי שנה, ויותר מרבע מהמוסלמים במדינה. ארצות הברית של אמריקה הייתה היום נוצרית במקור. נכון לעכשיו, כמעט מיליון מוסלמים חיים במדינות אירופה, ומומחים דמוגרפיים מצביעים על כך שמספר המוסלמים באירופה מכפיל את עצמו כל שנים, ומשמעות הדבר היא שבשנת 2040 המוסלמים צפויים להוות את רוב אוכלוסיית אירופה. מעולם לא קרה באומה עם ציוויליזציה עתיקה שהיא נטשה את אמונתה. להפוך לדת כתובה אחרת מאשר האיסלאם .

לפני יותר מ- שנה, בתקופה בה המוסלמים היו חלשים ומעטים במספרם, ובזמן שהמוסלמים האופטימיים ביותר לא ציפו שהאיסלאם יתפשט בארץ חצי האי ערב והלבנט, שלא לדבר על כל החלקים בעולם, הנביא מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - סיפר לנו מה הנתונים הסטטיסטיים הללו אומרים לנו, וכי דת האיסלאם תתפשט ברחבי העולם, כפי שנאמר בבירור בסחיח אל -מוסנאד ברשות. של מיקדאד אבן אל -אסוואד, יהי רצון

שאלוהים יאהב אותו, שאמר: שמעתי את שליח האל - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - אמר: "לא יישאר על פני האדמה בית אלקשקש, ואין שיער בעלי חיים, אלא שאלוהים נכנס לתוכו בדברי האסלאם, בכבודם של האדירים, או בהשפלת המושפלים, או שאלוהים מכבד אותם, ועושה אותם בקרב בני עמו, או משפיל אותם, והם חייבים את זה. " זה בא בא-סילסילה אל-סחיהא אל-אבאני ברשותו של תמים אל-דארי, יהי רצון שאלוהים יאהב אותו, שאמר: שמעתי את שליח האלוהים-יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו-אמר: "העניין הזה יועבר כל עוד הגיעו הלילה והיום. תהילה שבה אלוהים מכבד את האיסלאם, והשפלה שבה אלוהים משפיל את חוסר האמונה.

בין סימני הנבואה הוא כי החדית 'האציל הזה בא לנחם את המאמינים בשל חולשתם וחוסר מספרם, וכי הוא מהווה קישור בין התפשטות האיסלאם ובין לילה ליום, והשוואה זו מדויקת מאוד. כשם שהלילה והיום מגיעים לכל נקודה על הגלובוס, כך האיסלאם הגיע לכל נקודה על פני כדור הארץ, וזה מה שלא היה ניתן לדמיין באותה תקופה. שים לב לעובדה שאף אחד לא יודע את גבולות הלילה והיום, אף אחד לא ידע שכדור הארץ עגול, ואף אחד לא ידע את גבולות העולם באותה תקופה.

האיסלאם מתפשט בקרב אנשים בכל חלקי העולם בקלות ובפשטות. הוא מביס דתות אחרות ורעיונות והתקדמות מרובים בחזית. הוא מונע רק על ידי העקרונות הסובלניים שלו ותורתיו הסבירות, רגועות ופשטות. והאסלאם עצמו כדת מחזיק בסוד התפשטותו, שכן אף דת לא הייתה עדה להתפשטות מהירה שחרגה מגבול הפליאה, והתפשטה לחלק גדול מהעולם ואנשים נכנסו אליה בהמוניהם בזמן קצר כמו האיסלאם דת. הוא אומר שאלוהים הכל יכול בקוראן: הם רוצים לכבות את אור אללה בפייהם, אך אללה ימנעהו זה ששלח את שליחו בהדרכה ובדת או שמא על כל הדתות: האמת, להכריז על כל הדת, למרות שציון האילי תחשוב טוב על מה שהגבוה אומר תופיע הדת הראשונה בעולם, ובכך תחזיתיהם של הדמוגרים מעידות כי עד שנת 2000 המוסלמים מחצית מאוכלוסיית העולם.

כמה מחברי הקונגרס האמריקאי ביקשו מהנשיא לשעבר, רונלד רייגן, למנוע את כניסת האסלאם לאמריקה, והוא אמר להם: "אם היית יכול למנוע מהשמש לעלות על אמריקה, אני יכול למנוע מכניסת האיסלאם לאמריקה, כי היא היא דת העולה בקנה אחד עם האינסטינקט, ואינה סותרת את ההיגיון. " האיסלאם היא הדת המתפשטת ביותר בכל מדינות אמריקה, שכן מספר המוסלמים בארצות הברית של אמריקה בשנת הגיע ליותר מ מיליון מוסלמים, בעוד שמספר גדול של נוצרים אמריקאים מתאסלמים, ויותר מרבע ממספר מוסלמים אמריקאים היו נוצרים במקורם.

לאור התפשטות מהירה זו בה דת האסלאם עדה ברחבי העולם, שמו של נביא האסלאם (מוחמד) הוא גם השם הנפוץ ביותר בעולם כיום ללא ספק. על פי נתוני הלשכה הלאומית לסטטיסטיקה הבריטית, השם "מוחמד" עומד בראש רשימת שמות הילודים בעיר הבירה הבריטית, לונדון. מכלל הלידות הגבריות שנולדו מאז יותר מ-25% מהן קיבלו את השם "מוחמד". חשבו על ההשתתפות הגדולה הזו בשם של חותם הנביאים "מוחמד" במדינה לא מוסלמית. מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - הוא האהוב הראשון בעולם, לא רק למוסלמים אלא גם לאחרים שידעו את ערכו וגדולתו. זהו הפילוסוף האנגלי תומאס קרלייל, שאומר בספרו מוחמד המופת ביותר "אני אוהב את מוחמד.

סוד התפשטות האסלאם בולט באופיו, והדת היא התואמת את חוקי האל הכל יכול בבריאה האנושית; כי הוא נותן לכוחות הפיזיים את זכויותיהם, ולכוחות הרוחניים את זכויותיהם, והוא הולך עם כוחות אלה בדרך המתניות עד שהם מגיעים לשלמותם. הסוד טמון גם בסובלנות של האיסלאם; האיסלאם קובע חוקים צודקים ורחמניים כלפי האויבים, ללא הרס, עוול, השמדה או נקמה; הקוראן מנחה את הדבר הנכון ביותר, ושליח מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - נשלח כרחמים לכל העולם, מוסלמי ולא מוסלמי.

הדוגלת הגדולה ביותר באסלאם היא האיסלאם עצמו. האמונה שלו והשריעה מכילים סגולות שגורמות לאנשים להוט מאוד להיכנס אליו. יתר על כן, האיסלאם נותן הכל בתוכו ואינו גורע ממנו דבר. הוא עומד מולו חמש פעמים ביום, והוא קורא לו ללא רעלה, והוא זוכה לתקווה לחיים מאושרים ושופעים יותר בחיי עולם זה, לאחר מכן חיי הנצח במגורי ההישרדות, ורק עולה לו לבטא את שתי העדויות, וללכת בעקבות חוק האיסלאם, שכולם טובים, שווין וצד

הפשטות והבהירות של תורות האסלאם יצרו את ההשפעה הגדולה ביותר במשיכת לבבות אליו, שכן כל מה שנדרש ממי שנכנס אליה הוא הגיית שתי העדויות, וכי אם אתה מאמין באסלאם, אינך מאמין. בסודות או בעניינים שהמוח שלך אינו מקבל, כפי שאתה

רואה בדתות אחרות, אפילו הבלתי נראה שאתה מאמין באסלאם הוא מציאות, שכן אדם אינו רואה את אלוהים למרות המאמצים העזים שאליהם גייסו בעין הרואה, אלא מרגיש אותו בעצמו, ו בכל מה שסביבו עם תובנה מאיר אויבי האסלאם ערוצי לוויין, בתי ספר, ספרים, עיתונים, מגזינים, סרטים וכל אמצעי התקשורת האפשריים לעוות את תדמית האסלאם ולהשמיץ אותו, האיסלאם היא הדת המתפשטת במהירות בכל מדינות העולם. כיום, מכיוון שזו הדת האמיתית שקוראת לאיחוד האלוהות והאינדיבידואליות שלה. האלוהות, שהיא עניין המתרכז ביצר האנושי הנורמלי לפני שזוהמה על ידי פוליתאיזם ואתאיזם. ומכיוון שזוהי דת המתינות וההתמתנות שאלוהים הכל יכול בחר בשיטות הנכונות ביותר, החוקים השלמים ביותר והברורים ביותר. היא תואמת את טובת הנשמה, את שלמות הגוף, שגשוגו של הפרט והרפורמה בחברה. האיסלאם הוא נדיבות ההתמודדות, עידון ההתנהגות ויופי הערכים, וזוהי דת המתינות והניפיזם שאין בו בושה, הגזמה או צמצום

באמצעות סיכום זה שסקרנו אודות המאפיינים של הדת האמיתית, מתברר לטבע הטהור, לנשמות הטהורות ולמוחות הנכונים, למידת הטהור והטהרה של האמונה האסלאמית, פשטותה ובהירותה, ושטחה. חופשי מהזהומים והמכשולים שהשפיעו על אחרים, ולאחר מכן קלות ההבנה וההטמעה של כל הקבוצות ומעמדות האדם הכל רמות נפשיות שונות.

האיסלאם היא הדת היחידה בה כל המאפיינים של הדת האמיתית משולבים בה. זו דת מאלוהים והאחרונה של הדתות השמימיות וביטול כל החוקים שהגיעו לפניו. יש לה תכונות הפוגעות באלוהים, נקי מהסתירות, מסכים עם המדע, קורא למוסר טוב ולכל המידות הטובות, אוסר את הרוע ואת כל הרעות, ובעקבותיו זו צדקת האנושות, ומכיל את מה שראוי לנביאים ולשליחים, ואינו מכיל מה גורע מהם, ומכיל את התשובה למה שהבורא רצה מהאדם, ומאיפה הוא הגיע ומהיעודו, והמדע והמדע המודרני מסכימים ואינם סותרים אותו בשום דבר

לכן, מה שהתייחסנו והבהרנו הוא עד בלתי ניתן להפרכה, עדות ברורה והוכחה חותכת לראשונה של הבנה ותובנה שהאסלאם הוא דת האלוהים האמיתית, שהקב"ה והנעלה קיבלה עבור העולמות, ושכל שאר הדברים הדתות והאמונות אינן צודקות בשום צורה, משום שהן או אמונות אנושיות, או מסרים שמים שימשה את תפקידה בתקופה מסוימת, ותפקידה הסתיים, והיא לא נחסכה מידיהם של בני אדם, שעסקו בכך עיוות, שינוי ושינוי, והוציא בתחומים שונים ובהיבטים שונים של החיים, זוהי תכנית לימוד לחיי אדם על כל. אותו מהמסגרת האלוהית שלו מרכיביה, והיא כוללת עקרונות גבוהים, מוסר, מערכות צודקות ויסודות שלמים. לכן, העולם האנושי בכללותו דל להסתתר בצל שלו צל; זאת מכיוון שזהו עיקרון המועיל לבני אדם

אמונותיו הן האמונות הנכונות ביותר והנכונות ביותר ללב ולנשמה ומדריכים למיטב המוסר. אין דמות סגולה אלא שהוא מצווה עליה, ואין התנהגות רעה אלא שהוא אוסר זאת. שלטונה של דת זו היה שמירה על כל האינטרסים והדחתה של שחיתות, מכיוון שהיא עומדת בקצב החיים ועם נתיבי הציוויליזציה, ולכן היא מצווה לחפש פרנסה מכל דרכיה. התועלת המותרת ממסחר, תעשייה, חקלאות ו עבודות שונות, ורק סיבות מזיקות המכילות עוול, דיכוי, דיכוי ותוקפנות אסורות, וזה אחד היתרונות שלה

הלא-מוסלמים בעלי ההגיון במזרח ובמערב למדו דת זו, למדו ורא

האיסלאם היא דת השלמות והמקיפות, היא באה עם מה שבני אדם צריכים בדתם ובענייני העולם שלהם ובפולחן והתנהלותם

בדיווח וידאו, שהוכן על ידי העיתון הבריטי בתפוצה רחבה, ה"דיילי מייל", שבו השווה שלוש תמונות שצולמו בשתי כנסיות ומסגד, לא רחוק אחת מהשנייה יותר ממאה מטרים. בהתייחסו לתמונות אלה, העיתון אומר: אל תשימו לב לנתון הסטטיסטי של שבו מיליון בריטים ב"וויילס" תיארו את עצמם כנוצרים, אבל אם אתם רוצים מבט מעמיק יותר על הדת בבריטניה היום, אתם פשוט חייבים הסתכל בתמונות האלו. העיתון מוסיף: ההבדל במספר המתפללים הוא עצום, בכנסיית סנט ג'ורג' המספר אינו עולה על, בעוד שבכנסיית סנט מרי המספר אינו עולה על מצד שני, המסגד עומד בפני שונה לגמרי הבעיה, מכיוון שהיא אינה מכילה יותר ממאה מתפללים, ולמרות שהיא פוקדת יותר מ מוסלמים, כך המתפללים נאלצים לישון ברחובות המקיפים את המסגד! העיתון אומר: תמונות אלו חושפות את המגמות הנוכחיות של הדת בבריטניה, ואת על כך

וכשהמוסלמים בעידן המאוחר יותר החלו לדבר על האמת

הדת האמיתית היא זו שמצווה על צדק והגינות בזכות הבורא, תהילה לו, על ידי איחודו, ולא קשר עמו, ובזכות משרתיו לתת לכל אדם את זכותו, והוא מצווה להיות אדיב כלפיו בכך שהוא סוגד לו וממלא את חובותיו בצורה הלגיטימית, וליצירה במילים ובמעשים, והוא מצווה לתת לקרובי משפחה את מה שיש בו. מערכת היחסים והצדק שלהם, וזה אוסר עוול כלפי אנשים. ועבירה נגדם, וכל מה שדוחה במילה או במעשה. ואלוהים אמר את האמת בקוראן: אלוהים מצווה על צדק וטוב ונתינה לבני משפחה ואוסר על מגונה ועבירה כלפיך

בין הסתירות הגדולות בתורת הנצרות, אנו מוצאים שלוק (אחד ממחברי הבשורות של הנצרות), שטוען כי קיבל השראה ממה שכתב, מזכיר בבשורה שחיבר, כי ישו היה הבן של יוסף, מה שאומר שמשיח אינו אל ואינו בן אלוהים, כפי שאביו ידוע, והוא יוסוף אל נג'אר, ולכן מה שלוק רשם בבשורה שלו סותר את הנוצרים עצמם וסותרים אותם. , במונחים של התגללותם של ישו

לפיכך, הנצרות מתמוטטת באמונה זו שהיא טוענת שהיא מקרטעת

למרות שאנו מגלים כי דתות אנושיות, פוליתאיסטיות או מעוותות, בעיקר היהדות והנצרות, כולן מלאות סתירות וסיבוכים, אנו מגלים שהאסלאם הוא מסר גלובלי ברור שאין בו סתירה או סתירה, ואין עמימות או סודות, דבר קל מסר גלובלי שתקף לכל זמן ומקום. וכל החשדות שמעלים האתאיסטים או חסידי דתות אחרות, שישנן סתירות בקוראן הקדוש, מעידות על בורותן לגבי זה או בשפתו, ואלוהים קבע

מצד שני, לא תמצא שום דת אחרת של הדתות שאנשיהן שייכים לאחד הנביאים, שיש לה שרשרת העברה הקשורה לאותו נביא. למשל, הבשורה שהביא המשיח, ישו, בנו של מריה, עליו השלום, לא נכתבה בתקופתו, אלא נכתבה לאחר כמעט שנה של הודעתו. כיום יש לנו יותר מששת אלפים בשורות שונות. . והעניין לא נעצר שם. עם חלוף הזמן, הטקסטים המעוותים במקור של המקרא אינם מסוגלים לעמוד בקצב ההתפתחויות והאירועים, ולכן הנוצרים פונים אליהם מעת לעת עם חידוד נוסף

לפיכך, האיסלאם היא הדת היחידה המעמידה כל אדם ישירות מול אחריותו, ואומרת לו שאתה נברא בעולם הזה למשימה מסוכנת מאוד, וכל חייך קשורים למשימה זו, וכי כאשר אתה יודע את שלך השליחות בעולם הזה, ושאפו להשיג אותה, האושר של העולם כולו יהיה מאושר. באתי, ואל תכעיס אתכם אם תצליחו, וכי המוות אינו הסוף, כי אם תחילת חיי הנצח שבהם האושר או האומללות של האדם הם כמו שהוא כנה וחרוץ

האיסלאם, במובנו הכללי, שהוא כניעה לאל הכול יכול ומייחד אותו בפולחן, הוא דתם של כל השליחים והנביאים, כולל משה וישו - עליו השלום. אמונה במה שהביא ולא להתרחק. את זה לאחרים. בזה אומר הבורא הכל יכול בקוראן: לקיחת צ'רטור אלוהים לקח את הנביאים לאתיקה של הספר והחוכמה ואז בא לשליח המאשר מה איתך

לתמנן אותו וטנסרן אמר אורטורטם ולקחו על עצמנו; כלומר אבר אמר שהודנו אמר ואשדואה אני איתך שני עדים זה לקח אחרי זה, הם הם העבריינים ואז הם לא רוצים את דת האלוהים, ועבורו היא הבטוחה ביותר בקרב

אם תחשוב על הדתות שהעולם דבק בהן, למרות שפע והגיוון שלהן, לא תמצא דת הקוראת לייחד את הבורא, תהילה לו, בפולחן.

השייח 'אל-איסלאם אבן תימיה, בספרו "בעקבות הסתירות", ניסה לגייס כמה שיותר אמירות כדי להסיק כי "פיטרת אלוהים" המיועדת בפסוק היא הדת, שהיא האיסלאם. אך הפסוק אינו מתכוון במפורש, לא נאמר ולא מובן, כי היצר הוא דת, אך משמעות הפסוק היא: הניחו את פניכם לדת בצורה הנכונה, והקפידו על טבעו של אלוהים שגרם לאנשים לאהוב לחפש. מסקנות והתחשבות, כי הדת הזו שתגדיר לה את פניך אם תסתכל ותסיק היא הדת בעלת הערך, אבל רוב האנשים לא יודעים.

אם כן, אמירת הקב"ה "פיטרת אלוהים שבאמצעותו הוא יצר אנשים" היא משפט מעורר דוחה, ומשמעותו היא לדבוק בפיטרא של אלוהים, כיוון שהפיטרה כאן באה להתבסס, והיא מושא מעשה הערכתהתייבותכפי שאומר אל-זמחשרי, שאלוהים ירחם עלי

הפסוק אינו מצביע בבירור כי אינסטינקט הוא דת, ולכן אין הוא מקפיד על אלה שאומרים שיצר הוא דת. ואם היצר הוא מבריאת אלוהים זה ניכרשן דתות עולם רבות, וחסידי כל דת טוענים כי הדת שלהם היא הדת האמיתית, שראוי לעקוב אחריה. כל דת היא תקפה וחסרת תוקף. כאשר אחת מהבקורות הללו מופרעת בדת, היא פסולה, ו הראשון מבין הבקורות הללו הוא שהדת מתגלה מאלוהים הכל יכול, באמצעות אחד ממלאכיו, על אחד משליחיו; להעביר את זה לאנשים, והסיבה לכך היא שאלוהים הכל יכול יהיה זה שיתן דין וחשבון לאנשים ביום המתים. כל אדם שבא עם דת, וטען שזה ממנו ולא מאלוהים, דתו הייתה בטלה, ואחת מהבקורות קוראת גם לדת לאחד את אלוהים הכל יכול בפולחן, ומונעת פוליתאיזם; מכיוון שזהו הבסיס לקריאתם של כל הנביאים, עליהם השלום, כמו גם להסכים עם מה שהגיעו השליחים קודם לכן, מאיסור חוסר מוסריות, להתאבד שלא בצדק ולציית להורים, בדיוק כמו הדת האמיתית לא חייבת להיות סותרת

, לפעמים היא אוסרת משהו, ולפעמים היא מאפשרת את זה, ולפעמים הוא מצווה על פקודה, ולפעמים הוא אוסר זאת, וכן הלאה, מה שמעיד על פסילותה אחד הפקדים לשפוט דת. עם בריאות הוא גם שהוא פועל לשימור חמש הפקולטות; הם: המוח, הנשמה, הצאצאים, הדת והכסף, וזאת באמצעות פקודותיו ואיסוריו, ומוסרו, וגם מהם; שהדת מעוניינת להגן על אנשים מפני דיכוי עצמם, ודיכוי אחרים, כך שהיא לא תאפשר דיכוי, וגם לא תעזור לה, בין אם דיכוי זה הוא על ידי שוד זכויות, או על ידי עריצות בדברים טובים, כולל שהדת כוללת את הדרכת האדם לאלוהים הכל יכול, והראיות שלה למה שאלוהים רוצה ממנו. לכן, הוא ישיג ביטחון, שלוה וביטחון, והוא יענה על שאלותיו המכריעות, והדת האמיתית חייבת לקרוא לאציל. מוסר ותכונות, כך שהוא אוסר על שקר, חוסר מוסריות ודיכוי, ומצווה על צדק, יושר, יושר וכדומה, בדיוק כפי שהוא חייב להשיג אושר אנושי. ולבסוף להדריך את האדם לאמת, לקרוא לו אליה, ולהרחיק אותו משקר, ולהורות לו להתרחק ממנה, וזה לא על ידי הבחנה בין חבריה מבחינת מין, צבע וכדומה, או על ידי הזמנתם במה שהוא מקשה עליהם, ומוביל להרסם

הדת האיסלאמית במובן המשפטי של האסלאם פירושה כניעה, והכנעה לאל הכול יכול בכל מצוותיו המשפטיות, ובמובן זה יש לה שני חלקים: אסלאם ספציפי ואסלאם כללי, כמו לאסלאם הכללי; הדת היא שהביאו כל השליחים והנביאים, עליו השלום, ומספר פסוקים בקוראן הצביעו על כך, כולל אמירת אלוהים הכל יכול: (וכשגילתי לתלמידים, "האמיני בי ובשליח שלי האמינו בהם. זו הדת שמוחמד, תפילתו של אלוהים ושלום עליו, הוא הביא, והיא כוללת את חמשת עמודי התווך שלה; מעיד כי אין אלוהים מלבד אלוהים, וכי מוחמד הוא שליח האלוהים, מקים תפילה, משלם זקאט, צום רמדאן, עלייה לרגל לבית הקודש של אלוהים, והאסלאם היא הדת שהקב"ה קיבל למשרתיו, והוא אומר שהוא לא מקבל מאף אחד מהם דת אחרת מאשר, שם אמר הקב"ה הומי שמחפש דת שאינה אסלאם, היא לא תתקבל ממנו, ובהמשך הוא יהיה בין המפסידים

שעשה מחוקיו ומהטקסטים עליהם מבוססת הדת, ומה ההבדל בין החוק האיסלאמי לטקסטים של העם. הוא מבוסס על שישה עמודים מרכזיים: אמונה איתנה באלוהים, ומה נדרש הוא בעל אלוהות, אדון, שמות ותכונות, עם אמונה במלאכים, הספרים שאלוהים הכל יכול שלח, והשליחים ששלח, והיום האחרון שהבטיח, והגורל שכתב לטובה, או הרע, ולדת האסלאמית יש מאפיינים, הראשון שבהם הוא שזוהי דת אלוהית, שאלוהים - הכל יכול והמלכותי - גילה לנביא מוחמד, יהי רצון שתפילותיו ושלומו עליו, והפקיד בידיו את שמירתו וניצחונו, ומקורו הוא הקוראן האציל והסונה הנכבדה של הנביא; מכיון שהם מהווים גילוי מאלוהים הכל יכול, ואחד ממאפייניו הוא גם שמדובר בדת מקיפה, האל הכל יכול מחוקק

בה הוראות וחקיקה הכוללות את כל ההתנהגות והיחסים של בני האדם, והפכו אותה לדת של שני משקלים; בני אדם וג'ין, שהיא גם דת האינסטינקט, אינם סותרים את טבע האדם ורצונותיו, אלא תואמים אותו, ומסדירים אותו, כפי שזו דת מתינות; כלומר, דת הצדק והאיזון, שבה היבט אחד אינו גובר על השני, שהוא דת המדע. הקוראן הקדוש קורא ללמידה, ומכבד את החוקרים, כיוון שזו דת מוסר, כך כולם הוראותיה עונות על מטרות מוסריות שפירות בבני אדם גילויי שלמות הדת. האיסלאם הדת האיסלאמית היא דת שלמה המכסה את כל היבטי חיי האדם ועונה על כל צרכיו. להלן חלק כי: הוא מסדיר את מערכת היחסים של האדם עם אדונו ובוראו, תהילה לו, דרך הפולחן שלו, האדרת, הכרת תודה ופנייה אליו. הוא פותח לאדם את דלתות התבונה והידע, לומד את שמותיו ותכונותיו של אלוהים הכל יכול ולומד על ענייני העולם הזה והלאה, ועל הוראות השריעה האיסלאמית. האיסלאם מסדיר את מערכת היחסים של האדם עם השליחים המכובדים, עליו השלום, ומכוון אותו ללכת בדוגמה שלהם וללכת בדרכם. הוא מסדיר את מערכת היחסים האנושית עם אנשים מסוגים וקטגוריות שונות, ולכן הוא מסדיר את יחסיו עם המאמין והלא מאמין, עשירים ועניים, השליט והשליט, הצעירים והזקנים, המלומדים והבורים, וכן הלאה. היא מסדירה את העסקאות הכספיות של אדם, מחייבת אותו להרוויח רווחים חוקיים, ולהשאיר את מה שאינו חוקי, ומורה לו לנטוש הונאה, עדות שקר וכו'. הוא מסדיר את חייהם של נשים וגברים, ומצווה על חינוך נכון של ילדים, חיים משותפים עם בעלים ושמירה על המשפחה מכל רע. הוא מסדיר את חיי האדם בעולם הבא, ומראה שהוא מבוסס על אופי חיינו בעולם הזה. המבקרראשית: האיסלאם במובן של כניעה והכנעה: זה הוזכר במובן זה בקוראן הקדוש באמירתו – העליון

כשאדון אמר לו, כנעו לו, אמר: "אני נכנע ל ריבונו של עולם. חוזה סלאם הוא אחד מחוזי המכר שאיסלאם אישר לצורך העם בו. כלומר, קניתי ממנו סחורה נדחית במחיר שוטף. שלישית: האיסלאם במובן הדתי - הדת האיסלאמית - רביעית: האיסלאם במובן של חסד: והגעתו למשמעות זו באה בקוראן האציל באמירתו - הגבוה ביותר: הקוראן האציל באמירתו - הגבוה ביותרלמי מי שנמצא השמים והארץ אימצו את האיסלאם, ברצון או בלי רצון, ואליו הם יוחזרו). נלקח מהסונה הנבואה, כאשר גבריאיל - עליו השלום - עוצב בדמות אדם, והוא שאל את שליח אלוהים - שאלו תפילותיו ושלומו עליו - על מהותו של האיסלאם וכי מוחמד הוא שליח האלוהים ואתה מבצע תפילות, משלם זקאט, צם לרמדאן ועולה לרגל לבית אם אתה מצליח להגיע הוא אמר: אמרת את האמת). המשמעות השנייה: הכוונה בעקבות חוק האל - הקב"ה - שגילה לשולחיו המכובדים: והמשמעות מתבררת לאלוהים. כאן, האיסלאם הוא כניעה. והכנעה לחוק האל הכול יכול הקב"ה - זה מה שהיה אופציונלי לעקוב אחריו, ועליו השכר והעונש יהיו על מי שמזניח

אותו. הסיבה לכך היא שהמסר הוא אחד, הכרה באחדותו של האל המתפאר והנעלה אף אחד אחר לא בא בקוראן כאומר הקב"ה: ושומר בניו, אברהם ויעקב, בניו, אלוהים בחר בך הדת לא מתה רק כמסלמיםאמר - הגבוה ביותראכן, הדת עם אלוהים היא האיסלאם כפי שאלוהים - הגבוה ביותר - קבע אותה לקבלת העבודה, ולכן הוא - הגבוה ביותר - אמר ומי שמחפש דת אחרת מאשר האיסלאם, אז הוא ישתחרר. במובן מסוים, וזו הדת שהתגלתה לאדונינו מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלומו עליו - וזו המשמעות שעולה לנו לראש בעידן הנוכחי שלנו, שהיא כניעה מוחלטת לאלוהים - האדיר והמלכותי - מבחירה ולא בכפייה, ואמונה במה שהוא ציווה עלינו להאמין בו, ובעקבות חוק התורה חותם הנביאים מוחמד. הנביא, תפילות ה' ושלומו עליו - אשר אלוהים הכל יכול גילה לו מהקוראן וסונה מכובדת, אמר העליון בספרו האציליהיום שיכללתי את דתך עבורך, ושכללתי עליך את המשמעות של הרביעי: כדרך חיים להתנהגות אנושית: האיסלאם הוא מסר של אחדות, מסר של אמונה ומסר של

חקיקה, שכן האיסלאם מציג מערכת משולבת לארגון תחומי חיים שונים, כלכליים, משפחתיים ורוחניים. חוק אלוהים - הכל יכול - שנחשף לנביא מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום. המשמעות החמישית: האיסלאם הוא כל מה שנביא האלוהים מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - נצטוו להעביר לאנשים: כיוון שלמסר האסלאם יש כמה היבטים; בתוכו הוראות האמונה האיסלאמית ומוסר המוסלמי, ובהן פסקי הדין הפולחניים של פולחן, עסקאות ופשעים, ובהם פרשנות

הקוראן הקדוש והחדית'ים של הסונה. , שכולם מצווים על ידי נביא אלוהים מוחמד - שאלוהים יתפללו עליו ושלום עליו - להעביר אותם לכל האנשים. הו הנביא נשלח אליך מאדונך, ואם לא, מה עלה בידי אלוהיו להגן עליו. אתם מהעם שאלוהים אינו מנחה את הכופרים עמודי התווך של האסלאם עמודי אמת של דת האסלאם חמישה, הטקסט במקומות רבים, כולל הדו"ח המסופר על ידי עבדאללה אבן עומר -יהי רצון שאלוהים יהנה ממנו - ששליח האלוהים - שאלו תפילותיו ושלום עליו - אמר: האיסלאם בנוי על חמישה: מעיד כי אין אלוהים מלבד אלוהים, הקמת תפילה, מתן זאקאט, צום הרמדאוהפצתה ברמדא העמוד הראשון שתי העדות: שהיא העדות - כלומר ההכרה - שאלוהים הוא אחד, אין לו שותף לפולחן, ושמוחמד - תפילות ה' ושלום עליו - הוא עבדו ומסר שלו שנשלח לכל האנשים, והוא הצליח. מי שעוקב אחר חוקו, ועדות זו היא הבסיס לקבלת מעשים ושוללת פעולות פולחן, כך שתפילה, זאקת, נדבה או כל דבר אחר אינם מתקבלים אלא אם כן הם קשורים במסירות לאלוהים - הגבוה ביותר - והכרה בנבואתו של הנביא מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - ושתי אמירותיו בלבד. זה לא מספיק, והעדות שאין אלוהים אלא אלוהים לא יוודא עד שיפקיר את הפולחן של אחרים. הכרה בנבואתו של מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - לא תתקבל עד שיעקוב אחר חוקו, יפעל כפי שנצטווה עליו וינטוש את מה שנאסר עליו, כי אלוהים הכל יכול ציווה אותנו ללכת אחרי השליח, שאלוהים יברך לו ותעניק לו שלום, ואמר לפיכך, הוא עשה את חוק חותם הנביאים, מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - פסק הדין על קבלת או דחיית מעשים, כך שליח אלוהים - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - אמר בהסבר למשמעות זמי שעושה פעולה שאינה בהתאם לפקודתנו, היא תידחה העמוד השני: הקמת תפילה

: אלוהים - תהילה לו ואל הכל יכול - הפכה את התפילה לעמוד התווך החשוב ביותר שאחרישתי העדויות והתפילה הן סדרה של פעולות שמוסלמי מבצע בזמנים ספציפיים באופן ספציפי, ויש לה פסיקות השולטות בה, וסוגות וחובות שהופכות את ביצועו באופן מלא לרצונו של אלוהים - תפארת הוא - והבסיס שלו הוא רעיון הקשר עם הבורא - הכל יכול והנעלה - יש פעמים בלילה. תפילת השחר, תפילת הצהריים, תפילת אחר הצהריים, תפילת השקיעה ותפילת הערב, ואלו הן חמש תפילות החובה, חובה פרטנית על כל מוסלמי בוגר שפוי. שליח האל - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו - אמר: (הברית בינינו לבינם היא תפילה, כך שמי שנוטש אותה לא האמין). מה שנחשף בפניך מהספר, וקבע תפילה, כי התפילה אוסרת מגונה ועוולה). חובה שהמוסלמים העשירים יוטלו על העניים, ויש לה הוראות השולטות בו,

והסכום אינו מגונה ואוכל את ההון, שכן סכומו מוערך מהכסף ש הגיע שנה למניין. שנה חלפה עליו, וכסף משלמים זאקאט אם הוא מגיע ל "דירהם" וחלפה שנה. זאקאט ניתנת לדגנים ולפירות אם הם רק עשירית ממנו יוצאת אם היא מושקה במי שמיים, וחצי עשירית אם היא מושקה על ידי הבעלים שלה, וזה בחקיקת זאקאט להשגת צדק חברתי, ולענות על צרכי העניים והחסרי כל. , כאשר מושגות הצורות הגבוהות ביותר של סולידריות חברתית, וכדי למנוע מונופול של כסף כאשר קבוצת כסף יורדת. עזיבתו היא סיבה לכסף להיות צודק ולהסתלק. עמוד רביעי: צום הרמדאן: הרמדאן הוא החודש התשיעי בחודשי ההיג'רי הנחשב בלוח השנה האסלאמי, וזהו החודש בו נחשף הקוראן האציל לנביא אלוהים מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלום עליו ... סדר אלוהים של ג'ובה התהדר והתרומם על כל מוסלמי מבוגר שפוי, אמר הקב"ה בספרו הקדושחודש הרמדאן, שחשף את ההנחיות של הקוראן לאנושות וכמה מהר להחזיק מוסלמי אודות אוכל, שתייה ומגע מיני מיום הבוקר לתפילה ועד קריאת הערב לשקיעה, והשריעה האיסלאמית הסובלנית לקחה בחשבון את התנאים של סוגים מסוימים של אנשים שהם לא הצליחו לצום, ואיפשרו להם לשבור את הצום כדי להשלים מאוחר יותר לאחר הרמדאן, כולל: הנוסע, הווסת, החולה והחולה. האישה ההרה והאישה המניקה

מפורטים בפרק זה. העמוד החמישי: עלייה לרגל לבית למי שמסוגל לעשות זאת: חג'ג' הוא אחד ממעשי הפולחן הגדולים ביותר אי פעם, וזאת מתוך כוונה של בית האלוהים הקדוש במכה, וביצוע פעולות פולחן ספציפיות בדרך מסוימת. זה היה מצוין. בחאג', המוסלמים נפגשים בחודש ד'ול-ח'ג'א בבית הקודש, הם מקיפים יחדיו ומטפסים יחד על הר ערפאת, והם הולכים למינה ומסגירים את הג'מאראט ואז חוזרים, לובשים את שמלת האיהרם, וכל הם נראים אותו דבר, מופשטים מהעולם ומהקישוט שלו, האימאם אינו מבדיל ביניהם, והעניים נפרדים. אל-בוכארי בסהיה שלו לגופו של חג'ג' על סמכות שליח אלוהים - שתפילות האל ושלומו עליו - שאמרמי שעולה לרגל לבית זה, הוא אינו מגונה ואינו מבצע מוסריות, חוזר כמו היום בו הוליד את מאפייני לידת האיסלאם. מספר המאפיין הראשון: מקורו הוא אלוהי: כלומר מאלוהים

- הכל יכול - בורא היקומים, שובר האהבה והגרעינים ומביא החיים מן המתים. המאפיין השני: מקיפות גישתו ושלמותו: האיסלאם היא דת המתאפיינת בהיקפותה לארגן את חייו של הפרט המוסלמי בהיבטיו המעשיים, המוסריים, הכלכליים והרוחניים השונים. המאפיין השלישי: המסר שלו הוא כללי ומעשי: המסר של האסלאם הוא כללי לכל הבריאה, הוא יישאר עד יום הדין, תקף לכל זמן ומקום, קבועים ומוחלטים ואינם משתנים, ופסיקה ומתחשב באינטרסים ובמנהגי השינוי. המאפיין הרביעי: סידור הגמול בעולם ובהמשך: הוא גמיש, מקבל את האסלאם מסדר את הגמול על הפקרת פעולות הפולחן בעולם הזה ובעולם הבא, והאחד אינו מופרד מהשני. המאפיין החמישי: ריאליזם: האיסלאם היא דת שלמה המבקשת להתעלות מעל האינדיבידואל המוסלמי להוציא ממנו את הטוב ביותר. המאפיין השישי: בהירות: השריעה האיסלאמית מאופיינת בהירות תורתה, מטרותיה ויעדיה. המאפיין השביעי: איזון: הוראות האסלאם באו בהרמוניה עם המציאות של הפרט המוסלמי וסביבתו, וזו תכונה שלקחה את האיסלאם לעולם, מכיוון שההיבט של הפולחן אינו שולט במעשים, ולכן המוסלמי הוא נדרש לבצע כמה פעולות פולחן המאורגנות בזמנה, וזה כמעט לא לוקח יום, אפילו אם זה לוקח שעה. עם מכספיו האגורים מעבר לצרכיו; בתמיכה באחיו מהעניים והנזקקים, מה זאת אומרת צום חודש, או ביקור בבית העתיק פעם בחיים, האיסלאם מתון בפקודותיו ובפסקיו, איסוריו מועטים והדברים המותרים בו רבים. יתרונותיהם של עמודי התווך של האיסלאם האמיתי היתרונות הם היתרונות והסגולות, ולאסלאם, בזכות מקורו האלוהי, היו הרבה הם לא אהבו את יופיו של האיסלאם ועשו עבורם פרקים בספריהם, וחלקם ייחדו ספרים לשיחה על נושא זה. יופי להלן הצהרה של מספר מהם: ראשית: היפות הגיית שתי העדויות: הכרה בשתי העדות היא הסימן הבולט ביותר לעצמו. כניסה לאיסלאם ועבודה איתה היא המפתח

לכניסה לגן עדן. שנית: יופי התפילה: תפילה היא הזדמנות לחדש את הברית עם אלוהים - האדיר והנשגב - ולהתנצל בפניו, להתחנן אליו ולבקש עזרה ממנו. אוצר אם יוכר טיהור המוסלמים מחטאיו, שליח אלוהים עליו השלום, אמר, וחזרתיהם אתה רואה אם הנהר שבפתחך שוטף אותו חמש פעמים בכל יום, האם אתה שומר משהו לכלוך? אמרו לא נשאר משהו קרוב אליו, הוא אמר: זה כמו חמש התפילות היומיות, אלוהים מוחק איתם וסוף לכך תפילה מחייה את נשמתו וגופו של המוסלמי, ומחזקת את חברי הקהילה המוסלמית. באמצעות הביצועים שלה. שלישי: היתרונות של זאקת: זאקאט, כפי שהזכרנו, הוא תשלום סכום ידוע של הכסף שנחסך שהגיע לניסאב במשך שנה שלמה, וסכומו הוא. השפלה וטינה, כיוון שהוא מטהר את בעליו מפני קמצנות, אומללות ואהבת כסף, ומגן על החברה מפני קנאה, שנאה וריבוד חברתי. רביעית: יפות הצום: צום הוא עבודת אלוהים טהורה - האדיר והנעלה - ובא בסונה הנבואה שליח האל - יהי רצון שתפילותיו ושלומו עליו - אמרכל מעשה של הבן של אדם הוא בשבילו חוץ מהצום, כי זה בשבילי ואני מתגמל על מה הצום מלמד מוסלמי; תמיד הוא צופה על ידי האל הכול יכול, ולכן הוא מתרגל לאדיקות ולכנות עם אלוהים הכל יכול, בדיוק כפי שאדם הצום משאיר אחריו את הדברים האהובים עליו כמו אוכל,

שתייה ומגע מיני, כך הוא מרגיש את יכולתו לשלוט בגחמותיו לא להיכנע להם, מה שהופך אותו לאדם חזק. הוא פונה אל העולם, ומרגיש עליו את ברכת האל - תהילה לו, ומרגיש עם העניים והנזקקים שסובלים מצורך מתמיד, מה שמניע אותו לעזור להם ולהיות אדיבים למצבם. חמישית: יופיו של חג'ג': לחאג' יש מספר יפות, מכיוון שהוא יורש מבעליו את אהבת בית האצילים של אלוהים ואת אהבת שליחו - יהי רצון שתפילותיו ושלומו עליו - ומעמיד את הרגל במקום עמדה גדולה של ניתוק מאלוהים - האדיר והנשגב - מלבוש מפואר וטוב ומכל צורות קישוט.

ללמד אותו שהחיים אינם הנאה וכסף, אלא הם הכנות של מסעו של המשרת לאלוהים - הכל יכול - עוזב את העולם מאחוריו, ומבקש את סליחתו של אלוהים - העליון - וחנינותו. בתשובה הוא הולך לאלוהים - הגבוה ביותר - נטול חטאים או עבירות, בדיוק כמו חג'ג' הוא פולחן קולקטיבי שבו מוסלמים מכל ברחבי העולם נפגשים; הם מכירים אחד את השני, הם מייעצים, והם עוזרים אחד לשני. המבקרפירוש המילה איסלאם בשפה הוא כניעה וכניעה, אך המשמעות המשפטית שלה היא

: כניעה וכניעה לאלוהים הכל יכול, וכי המוסלמי מוסר את כל עניינו לאלוהים, האחד, הכפוף. הדת המופצת ביותר מבחינה גיאוגרפית על פניו של הגלובוס, ובגלל שהאסלאם התפשט בכמה מדינות ויבשות והתרחב מאוד והפך לציביליזציה שיש לה אלף חשבונות, וזו התרבות האסלאמית ששלטה על שלוש יבשות, והאסלאם הוא דת כל הנביאים שבהם האל הכול יכול. אמר על אברהם, עליו השלום בסורת אל עמרן: (אברהם לא היה יהודי ולא נוצרי, אבל הוא חניף, מוסלמי, ואף אחד מהפוליתאיסטים, אלוהים הכל יכול, לא נשלח על ידי אדונו מוחמד, יהי רצון שאלוהים ברכו והעניקו לו שלום. מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, עד מותו. ואלוהים הכל יכול גילה את הקוראן האציל, שהוא הספר האחרון שחשף הקב"ה, והוא שמר אותו כך שיהיה תקף בכל מקום ובכל זמן. המוסלמים מאמינים שעבודת אלוהים הכל יכול ולא קשירת עמו שותפים היא חובה עליהם, יחד עם האמונה בשליח מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, והאמונה בקוראן האציל, תקרא אותו, יתבונן בו ויעקוב אחריו זה, בין חובותיהם של כל מי שמאמין בדת האסלאמית. לבד, אין לו שותף, ואני מעיד שמוחמד הוא משרתו ושליחו) ואדם הופך למוסלמי אמיתי עם מילוי החובות שחייבות שהוטלו עליו. עמודי האיסלאם הגייה של שתי העדויות: "אני מעיד כי אין אלוהים מלבד אלוהים, ואני מעיד שמוחמד הוא שליח האלוהים." אלוהים הכל יכול אמר: שתי העדויות כאן פירושו הכרה בדתו ובאמונתו של אלוהים ולא להקל בה, מכיון שהיא מאלוהים הכל יכול. תפילה, שהיא חמש תפילות יומיות, אמר הקב"ה הוקבע תפילה ושלם זאקת והשתחוה עם אלו המשתחוים זהו עמוד התווך השני של האיסלאם, והתפילה נחשבת לעמוד התווך של הדת ואין להתפשר על ביצועיה. כי אלוהים הזהיר מפני כך באומרו: "אוי למתפללים אשר לא זהירים בתפילתם". זקת נותן כסף לנזקקים ועניים, אמר הקב"ה: (קח נדבה מכספם כדי לטהרם וטהר אותם עמוצם הרמדאן, שהוא צום של כל שנה בשנהחודש הרמדאן) בנוסף לימי הצום הפזורים, אמר הקב"ה: עלייה לרגל לבית למי שמסוגל לעשות זאת, כלומר לבקר במכה ולבצע את טקסי חג'ג'. זה היה חובה פעם בחיים. הקב"ה אמר:

(והשלם את החג'ג' והאומרה לאלוהיםהדת האיסלאמית נחשבת לדת הנפוצה ביותר בעולם, והיא מתפשטת בכל המדינות למעט אחת. היא הוותיקן, והדת האסלאמית באה כסמל של כניעה לאלוהים הכל יכול והאמונה ביחידותו, ולשמו של אלוהים אין רבים בשפה, וזו עדות ליחידותו של אלוהים הכל יכול, וכאן מגיע תפקיד האמונה בדת זו ובאדון, וזה מה שאדם מקווה ומתעלה עליו מכניסתו לאסלאם. ויש חמישה עמודי אמונה, שהם: עמודי התווך של האמונה באמונה באלוהים, כלומר להאמין ביחידותו של אלוהים, ולא לקשר עמו איש באדון. אמונה במלאכים, שהיא הסדר השני של האמונה אחרי האל הכול יכול, ומשמעותה אמונה בקיומם של מלאכים המבצעים את פקודותיו של אלוהים. האמונה בשליחים, זו חייבת להיות אמונה בכל השליחים שאלוהים הכל יכול שלח לעובדיו והספרים שהתגלו ממנו, מאדונינו אדם, עליו השלום, לאדונינו מוחמד, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום. אמונה ביום האחרון. מי שמאמין באלוהים חייב להיות בעל אמונה הקשורה למה שאחרי העולם החולף הזה והיום האחרון וההתחשבות היא אצל ריבוננו של עולם. האמונה ביעד הוא טוב ורע, וזה אחד העקרונות הבסיסיים של האמונה באדון האל, כלומר היעד המוקדם הוא מאלוהים לא מאף אחד אחר, ולכן יש להאמין בזה, תוך התחשבות מהו חוב. בסיבות

חוקרים רבים ניסו לשים הגדרות של המונח "דת" בהתחלה, וניתן להבחין בהקשר האסלאמי כי הציביליזציה האסלאמית לא הקדישה תשומת לב רבה להגדרת המונח בהשוואה לציביליזציה האירופית בפרט. הפרופסור לאמונה מוחמד כמאל ג'עפר. מסביר את הסיבה ואומר: "ההגדרות שהוצגו בסביבה האסלאמית הן רבות, אם כי לא רבות כמו אלה שנמצאות בסביבה המערבית, שכן הסביבה האסלאמית הייתה ברורה בה מושג הצורך והצורך בהגדרות היה לא דחוף

בשפה הערבית משמעות המילה "דת" היא מבחינה לשונית מספר משמעויות, ביניהן: ציות, כניעה, פוליטיקה, דיכוי, ענישה, חשבון, שיפוט והרגל מה הכי טוב להם במיוחד

ג'ון סטיוארט מיל אמר, "מהות הדת היא הנטייה החזקה והלוהטת של תשוקות ורצונות לעבר מטרה אידיאלית. העולה על כל מטרה אנוכית או רצון אנוכי."

עם זאת, נראה כי ההגדרה הערבית של המילה "דת" שונה לא רק מההגדרה האירופית של המילה (דת), אלא גם שונה מעצמה, ואולי הסיבה לכך נובעת מההקשרים התרבותיים השונים אשר עלה המונח, והרעיון של הכפפת הדת לחקר המעמד החברתי היה רעיון שנמנע; מכיוון שהדת מייצגת את ההיבט המקודש בחייהם של יחידים, ומה שהדת נושאת בה בקיפולים של משב רוח אלוהי ואגדות בלתי נראות המעניקות לה מעין התעלות גרמו לה לבודד מהמחקר עצמו אך עם המרד בדפוסים הדתיים השוררים באירופה, במיוחד עם המהפכה הצרפתית בשנת

בהקשר המערבי, אם כן, סבר ג'ון סטיוארט מיל כי "מהותה של הדת היא הנטייה החזקה והלוהטת של תשוקות ורצונות לעבר מטרה אידיאלית העולה על כל מטרה אנוכית או רצון באשר לווייליאם גיימס, הוא אומר כי "האופן שבו מופיעות תגובות האדם לחיים, כאשר תגובות אלו נובעות מהתעלות הנפש, מושפעות מקסם של כוח גדול מהאדם עצמו" ובפילוסופיה אידיאליסטית. הגל מגדיר את הדת כ"ידע שרכשה הנשמה או הרוח הסופית, בשל מהותה כרוח מוחלטת לבסוף, הרברט ספנסר רואה שהדת היא "התחושה שאנו חשים כאשר אנו שקועים

רוב ההגדרות המערביות לדת, אם כן, מסכימות כי אין צורך בישות אלוהית יצרנית שהדתי כפוף לה ועומדת בחוק שלה. במקום זאת, הדת עשויה לכלול רעיון מופשט, כוח רוחני, אמונות מטאפיזיות, או דומה. אלה הגדרות הדת, מה עם מרכיביה? החוקר ח'זאל אל-מג'ידי סבור שהדת כוללת ארבעה מרכיבים עיקריים: אמונה, כלומר ההיבט האינטלקטואלי והרעיונות הדתיים, מיתוס, כלומר הסיפור והנרטיבים המקודשים, הטקס, כלומר הפן (הטקסי והמעשי של הדת, והאשקטולוגיה, כלומר כל מה שקשור למוות ולאחר

מקס מולר היה הראשון שהטביע את המונח "מדע הדתות" (אל ג'זיר

עם הסתעפות הפילוסופיה למספר מדעים והעצמאות של כל תחום ידע עם דרך מדעית ומתודולוגית בלבד, מדע הדתות הוקם בסוף המאה התשע עשרה על ידי מקס מולר, הראשון שהגדיר את המונח מדע הדתות בספרו מבוא למדע הדתות ומולר ערך את ספרו ספרי. הטקסטים הקדושים של דתות המזרח שהופיע ב מכיוון שהדת נלקחה כנושא מחקר, השאלה נראתה דחופה: כיצד מקור הדת בהיסטוריה האנושית

האם הדת היא דבר מולד באדם, שאיתו נולד, או שמא מדובר בתופעה שפותחה לאחרונה ותאונה בהיסטוריה האנושית? כמה הוגים הכחישו את חוסר ההפרדה בין האדם והדת, וטענו כי הדת היא תופעה חדשה במחשבה ובהיסטוריה האנושית, שלא ליוותה את הופעת האדם, אלא באה אחריו. בין הוגים אלה המכחישים את מולד המולד של הדת נמצא הפילוסוף הצרפתי וולטייר, שטען כי "האנושות חייתה כנראה לחיות מאות שנים בחיים גשמיים בלבד, לפני שהרהרה בענייני דת ורוחניות. ההוגה הגרמני קארל מרקס מסכים איתו באמירתו המפורסמת, "הדת היא האופיום של העם."

עבור מרקס, הדת לא הייתה אלא אמצעי שהמציאו בעלי אמצעי הייצור לשלוט במעמדות העניים ולמנוע אותם. מהתקוממות נגד המעמד השליט שסופג את האנרגיות שלהם ושוודד את עושרו, ולכן הוא פונה לסמם את האנשים כדי לצמצם את סבלם, ואז היזהר לא למרוד

חוקרי האסלאם קבעו כי הדת היא אחד היצרים שאיתם אלוהים ברא אנשים

אך נראה כי תפיסות הדת הפרימיטיביות האלה חיו את זמנן. השייח' מוחמד עבדאללה דראז אומר כי "רק במאה השמונה עשרה הטענות הללו היו שגויות, שכן טיולים רבים מחוץ לאירופה וגילוי מנהגים, אמונות ומיתוסים שונים, והתברר שרעיון הדתיות הוא רעיון נפוץ שלא נטש על ידי אומה בין האומות, בעת העתיקה או המודרנית. הדבר מאשר את הפילוסוף הצרפתי אנרי ברגסון ואמר: "היו ויש קבוצות אנושיות ללא מדעים, אמוניות ופילוסופיות, אך מעולם לא הייתה קבוצה ללא דת

עובדה זו באה לידי ביטוי גם לארוזה של המאה העשרים באמירה: "האינסטינקט הדתי משותף לכל הגזעים האנושיים, אפילו הברברי והקרוב ביותר לחיות בעלי חיים, והדאגה הזו למשמעות האלוהית ולעל-טבעי. היא אחת הנטיות האוניברסאליות הנצחיות של האנושות, וכי אינסטינקטים אלה הדת אינה מסתירה, אך אינה נחלשת ואינה נובלת אלא בתקופות של פזרנות בציוויליזציה ובקרבת מספר קטן מאוד של פרטים נטייה זו ל השאלה היא נקודת המוקד שעליה הסתמך הפילוסוף הצרפתי ברתולומיו סן-הילארד כדי לקבוע את העובדה שתופעת הדת היא טבועה במין האנושי בהיסטוריה, אמר. הוא הסביר, "מהו העולם מהו האדם היכן הוא בא מי יצר אותם מה הסוף שלהם מו מה קורה לאחר המוות אין עם, עם או חברה לשאלות אלה ללא פתרונות טובים או רעים, מקובלים או מגוחכים, קבועים או משתני

כיצד אנו מסבירים את הנטייה של הדתיות האנושית

הספר "רעיון הקודש" מאת התיאולוג הגרמני רודולף אוטואתרי תקשורת

נראה אם כן שהדתיות היא אינסטינקט הטמון באדם מאז שהאדם היה אדם. מה הסיבה לקיומו של אינסטינקט זה בבני אדם? בספרו החשוב "רעיון הקודש התיאולוג הגרמני רודולף אוטו מסביר מדוע נטייה זו של דתיות התפשטה לאורך ההיסטוריה ובכל הקבוצות האנושיות. כך כינה אוטו תחושת יצור

באשר לחוקרי האסלאם, הם קבעו כי הדת היא אחד האינסטינקטים שאיתם אלוהים ברא אנשים. ואז, בלבד, בנשמתו, בנפשו ובגופו, לאדוני יש צורך מוחלט, כך שבכל שורש שלו. שיער הוא מוצא נזקקות מוחלטת לאדוני ואל אלילו, כי נשמה זו היא נשמה הנאלצת לעשות את מה שהכרחי כהרף עין

בצד הנגדי של האיסלאם, חלק מהחוקרים מאמצים חזון אבולוציוני ומכללים אותו לכלל הקהילה הדתית האנושית. הם רואים שמקורן של הדתות התחיל מרעיון שהגיח בין אנשים או מקבוצה אנושית ואז כל הדתות הסתעפו. ממנה בהיסטוריה, שפירושו - על פי החזון האבולוציוני - שלדת אין אין לה מציאות חיצונית, אלא היא תוצר אנושי גרידא כמו כל מוצר אינטלקטואלי או אנושי אחר. בתי הספר האבולוציוניים היו מגוונים בהסברת מקור הדתות, כאשר החשובים מביניהם הם האנימיזם והנטורלי

חסידי האסכולה החיונית הלכו לעובדה שהאדם הפרימיטיבי ראה בחלומותיו שהוא מתקשר עם יצורים חיים כאילו הוא במציאות, ולכן הוא האדר את נפשות האדם שהוא רואה בחלומותיו, והתחשב בנשמות המתות הוא רואה בחלומות שהם ספקטרום של נשמות המתים, ואז האדם פנה לקדש את נשמות המתים. רוחות אבותיו והוא האמין שיש להם כוחות על טבעיים, טובים או רעים, והגדילו אותם בדיוק כמו המאמינים באלוהים מהללים את אלוהיהם ולכן האמין בהם שהם גורמים כאב או מביאים אושר

באשר לתורה הטבעית, חבריו ראו שהאדם הפרימיטיבי ראה שכל היצורים החיים כפופים לכוחות הטבע ושאינן ישות יכולה לשלוט בהם או לשנות את סדרם. כמה מחסידי בית הספר הזה הגיעו לתפיסה כי אירועי טבע פתאומיים כגון רעידות אדמה, הרי געש, שיטפונות וברקים הפחידו את האדם הפרימיטיבי והחזיקו בו בתחושת פחד, ואז נאמנת האדם נפלטת לכוחות הטבע למען פחד מפני עריצותם על מנת להימנע מרעונם ולהפוך את אהדתם, כך שכוחות הטבע הפכו לאלים שעובדים בפני עצמם

עטים של ביקורת פנו לתיאוריות אבולוציוניות עם תגליות עוקבות ומחקרים אנתרופולוגיים. למשל, אומר הארכיאולוג המצרי סר פלינדרס פטרי, ומפנה את ביקורתו אל הדוקטרינה החיונית לאחר גילוי הדתות המונותאיסטיות שקדמו לדתות הרוחות אנימיזם "

בימי קדם דתות יש דרגות אלים שונות, למשל בהינדואיזם המודרני, יש טונות של אלים וחצאים, והיא הולכת ומתגברת עד שהם נמצאים כעת במיליונים, בעוד שבכמה עמים אחרים אין פולחן לאלים, אלא הם פנו לכיוון אנימיזם, שם האמינו בקיומם של רוחות עצמאיות כגון שדים, אך טיבם ומאפייניהם של רוחות אלה שונים בדיוק לגבי תכונותיו של האל הגדול, אם האמונה באל אחד היא התפתחות מאמונה ברוחות ופולחן שלהן. היינו מגלים השבח לאל ותפילות ושלוט על שליח אלוהים ומשפחתו וחבריו. (שהאחרונה קודמת לראשונה, והמציאות טוענת ולגבי הדברים הבאים:

דת היא מילה שהגיעה בשפת הערבים בעלת משמעויות מרובות, כולל הדרך, הדוקטרינה, הדת, ההרגל והעניין, כפי שאומרים הערבים ברוח, "חייף חזר לדתותיו", ו הם אומרים: זו עדיין הדת שלי והדת שלי, וביניהם השכר והתגמול. אתה מגנה, כלומר, כפי שאתה מתוגמל, תתוגמל על הפעולה שלך, ועל פי מה שעשית, כולל ביוגרפיה של המלך וממלכתו, ומדבריו של זוהיר בן אבי סלמה:

אם אתה נשאר באווירה של בני אסד בדת עמר וזה בא בינינו, הכופר שלך

הוא רוצה לציית לעמר ולביוגרפיה שלו.

כולל: פוליטיקה והדת הפוליטית, כולל אמירת האצבע

לא, בן דודך, לא הצלחת לדעתי, וגם אתה לא החייב שלי, כך שתבייש אותכולל: ציות, עבדות, כניעה תחת סמכות אחרת, ואמון בפקודתו.

נאמר:נתתי להם, והם ברח, כלומר ניצחתי אותם והם צייתו, ומתוכו החדית ': "אני רוצה מקוריש מילה שהערבים חייבים להם", כלומר אתה מציית. אותם ולהגיש להם

משמעות הדת בשריעה ובשימוש הקוראן במונח "דת" אינה חורגת מהמשמעות הלשונית.

בין אלה אמירתו של אלוהים הכל יכול: (אכן, השיפוט הוא רק לאלוהים, הוא ציווה שתעבדו אף אחד מלבדו, זו [הדת הנכונה].

דת האל כאן היא כניעה לו וכניעה לשלטונו, פקודתו ואיסור

והוא, העליון, אומך גם ליוסף לא לקחנו את אחיו כדת המלך, אלא אם ירצה ה

והוא, הגבוה ביותר, אמר על פרעה ויאמר פרעהתוריד אותי, הורג את משה ותחנן לאדוניו. אכן, אני חושש שהוא ישנה את דתך או ידחה אות

המילה הדת שלך פירושה הדת שלך ופירושה גם המערכת שלך, החוקים והמסורות שאתה עוקב אחריהם במדינה.

ומה שגרם לך בדת של דת ביקורת של ונלחמת באלוהים, זכותו היא מדיניותו, חוקו, חוקו ומערכתו אברהם אביך הוא מוסקמים מוסקמים לפני ובזה להיות השליח הקדוש אתה ואתה תהיה קדושים של אנשים ' המתעכבים תפילה ומשלמים זאקת והחזק באלהים הוא המגן שלך, כן, האדון וכן עו" חג

המילה המוסלמית כינתה אותנו על ידה, אבי הנביאים, אדוננו אברהם שאלוהים יברך אותנו ויעניק לנו שלום השליחים והנביאים אחריו משה, ישו, דוד, מוחמד ושליחים ונביאים אחרים שאלוהים יברך אותם ויעניק לנו שלום (כולם מוסלמים ללא יוצא מן הכלל ועלי דתו של אברהם אביהם היא זו שקראה להם מוסלמים קודם לכן, וכל המסרים השמיים התורה האצילית, האצולה. לבשורה, לתהילים הנאצלים ולקוראן האציל עמודי התווך והיסודות שלהם מבוססים על האיסלם דת המונותאיזם למען אלוהים, המבקשים עזרה והסתמכות עליו בלבד, הוד מעלתו, אין לנו שואנשים שהם קיבלו אמונה

זוהי קריאה ופונה ... לכל אלה המאמינים מכל אנשי הספר וכולנו - יהודים, נוצרים ומוסלמים - אנשים בעלי מסרים שמיים מוניטאיסטיים ואנשי הספ לא מוגבל לבדואים בחצי האי ערב מאומה של אדונינו מוחמד עליו השלום.. כמו שחושבים !!! במקום זאת, זוהי קריאה לכל אלה שמאמינים מהספרים המונותאיסטיים של השמים, כולם

ובפסוק להלן אל-בקרה פקודה מאלוהים הכל יכול לשליחו ולנביא מוחמד עליו השלום וברכת אלוהים) המורה לו לפנות אל הבדואים מעמו ואחרים מעם הספר והוא השליח שנשלח לכל אומות הג'ין והאנושות את טוב ומזהיר

אמור: אנו מאמינים באלוהים ובמה שנתגלה לנו ומה שהתגלה לאברהם, ישמעאל, יצחק, יעקב והשבטים, ומה שניתן למשה, לישו ולנביאים מאדונם. איננו מבדילים בין כל מהם, ואילו אנו נכנעים

ובפסוק הנ"ל, אישור ברור מאלוהים הכל יכול כי דת האל הכול יכול לכלל המסרים השמיים מבוססת רק על האיסלם והמונותאיזם למען האל הכול יכול, ועל דתותיו של אלוהים הכל יכול עלי אדמות ... תנאי מוקדם לעקוב אחר גישתו של האל הכול יכול בנוגע למה שהם מקשרים והם מכחישים

באשר למה שבא בפסוק, זה ברור לחלוטין ומסביר את עצמו ... אלוהים הכול יכול מבהיר בו את מי שבא אליו ביום תחיית המתים בעודו פוליתאיסט ומי שמחפש דת אחר מאשר האיסלם - האיסלם על פני אלוהים - מונותאיזם) לא יתקבל ממנו ובהמשך הוא יהיה בין המפסידים .. זוהי קריאה המופנית לכל אומות הג'ין והאנושות מיצירת אלוהים הכל יכול, ללא יוצא מן הכ שהוא רוצהאכן, אלוהים אינו סולח לקשר עמו, והוא סולח על מה שפחות מזה למי שהוא רוצה, ומי שמשייך שותפים לאלוהים הלך שולל

ואלוהים הכל יכול מבהיר שדת האסלם היא דת הארץ והשמים ולכל אומות הג'ין והאנושות מה שמפתיע הוא שאנחנו מייחסים לעצמנו את האיסלם והמונותאיזם, ואנחנו מכחישים זאת לאחרים מאנשי הספר היהודים שהם מוסלמים מונותאיסטיים שאינם מקשרים לאלוהים אל אחראמנם אנו בני האדם אינם עוסקים ביחסים המיוחדים הללו בין המשרת לאדוני, ואין לנו שום שיפוט בנושא

אנשי הספר הם מוסלמים כמונוביניהם המאמינים ואחרים שאינם מאמינים בדיוק כפי שקורה אצלנו

ומי שיחשוב על הקוראן האציל, הוא ימצא פסוקים רבים שבאמצעותם אלוהים הכל יכול מציג את הוד מלכותו, תיאור אלוהים על הוד מלכותו .. למי שמאמין בקרב אנשי ומי שמאמין שהם בהכרח מוסלמים ומתאר אותם במיטב האמונה בסגידה לכלי הלילה בזמן שהם משתטחים בניגוד למה שלמדנו על תוקפנות שווא, הדרה, הכחשה וחילול השם לכל אנשי הספרצה דבר מדהיאה

סותר את מה שנאמר בספר האל הכול יכול הקוראן האציללא שני אנשי הספר אומה הקוראת פסוקים של סירים של אלוהים בלילה כשהם משתחוים להאמין באללה וביום האחרון וצוותים טוב ואסור על הרע, ומהירים בעבודות אנשי הספר לאלה המאמינים באלוהים ואלוהים מכיר את טובות ואלו של צדיקים ומה שהם עושים הכי טוב יהיה ובמה שהתגלה לכם ומה שהתגלה להם כנוע לאלוהים אינם קונים את גילויי אללה מעט יקרים לאלה שיש את שכרם עם אדונם אלוהים חשבון מהיר אל-אימר

מקור המילה יהדות מגיע ההנחיה או ההדרכה לאלוהים, וציטוט מדבריו של אדוננו עליו השלום וכתוב לנו בעולם הזה ובעולם הטוב לך הדנה אמר שאיננאפל סבל ממנו ואני רוצה את רחמטי וחיפשתי את כל ווסוקטבה לאלה

ובקרבת עם משה יש אומה שמדריכה עם האמת {שחוששים ממנו ומשלמים את הזקאט ומאמינים בנורמות הגילוי ודרכה הם מנהגים פשוטים

ונלחמת באלוהים, זכותו שגרם לך בדת של דת ביקורת של אברהם אביך הוא מוסקמים: ואמירתו: ואמירתו מוסקמים לפני ובזה להיות השליח הקדוש אתה ואתה תהיה קדושים של אנשים המתעכבים תפילה ומשלמים 'זאקת והחזק באלהים הוא המגן שלך, כן, האדון וכן עו" חג

המילה המוסלמים כינתה אותנו על ידה, אבי הנביאים, אדוננו אברהים שאלוהים יברך אותנו ויעניק לו שלום וכל השליחים והנביאים אחריו משה, ישו, דוד, מוחמד ושליחים ונביאים אחרים שאלוהים יברך אותם ויעניק לו שלום כולם מוסלמים ללא יוצא מן הכלל ועלי דתו של אברהם אביהם היא זו שקראה להם מוסלמים קודם לכן, וכל המסרים השמיים התורה האצילית, האצולה. לבשורה, לתהילים הנאצלים ולקוראן האציל עמודי התווך והיסודות שלהם מבוססים על האיסלאם דת המונותאיזם למען אלוהים, המבקשים עזרה והסתמכות עליו בלבד, הוד מעלתו, אין לואנשים שהם קיבלו אמונה

זוהי קריאה ופונה לכל אלה המאמינים מכל אנשי הספר וכולנו - יהודים, נוצרים ומוסלמים - אנשים בעלי מסרים שמימיים מוניטאיסטיים ואנשי הספר וזה לא מוגבל לבדואים בחצי האי ערב מאומה של אדונינו מוחמד (עליו השלום. כמו שחושבים !!! במקום זאת, זוהי קריאה לכל אלה שמאמינים מהספרים המונותאיסטיים של השמים, כול

ובפסוק להלן אל-בקרה פקודה מאלוהים הכל יכול לשליחו ולנביא מוחמד עליו השלום וברכת אלוהים המורה לו לפנות אל הבדואים מעמו ואחרים מעם הספר והוא השליח שנשלח לכל אומות הג'ין והאנושות טוב ומזהיר

אמור: אנו מאמינים באלוהים ובמה שנתגלה לנו ומה שהתגלה לאברהם, ישמעאל, יצחק, יעקב והשבטים, ומהשניתן למשה, לישו ולנביאים מאדונם. איננו מבדילים בין כל מהם, ואליו אנו נכנעים

ובפסוק הנ"ל, אישור ברור מאלוהים הכל יכול כי דת האל הכול יכול כל המסרים השמיים מבוססת רק על האיסלאם והמונותאיזם למען האל הכול יכול, ועל דתותיו של אלוהים הכל יכול עלי תנאי מוקדם לעקוב אחר גישתו של האל הכול יכול בנוגע למה שהם מקשרים והם מכחישים

באשר למה שבא בפסוק אל עמראן זה ברור לחלוטין ומסביר את עצמו אלוהים הכול יכול מבהיר בו את מי שבא אליו ביום תחיית המתים בעודו פוליתאיסט (ומי שמחפש דת אחר מאשר האיסלאם האיסלאם על פני אלוהים מונותאיזם לא יתקבל ממנו ובהמשך הוא יהיה בין המפסידים זוהי קריאה המופנית לכל אומות הג'ין והאנושות אכן, אלוהים אינו סולח לקשר עמו, והוא סולח על מה שפחות מזה. מיצירת אלוהים הכל יכול, ללא יוצא מן הכלל אכן, אלוהים אינו סולח לקשר עמו, והוא סולח על מה שפחות מזה למי שהוא רוצה, ומי שמשייך. למי שהוא רוצה שותפים לאלוהים הלך שולל

ואלוהים הכל יכול מבהיר שדת האסלאם היא דת הארץ והשמים ולכל אומות הג'ין והאנושות מה שמפתיע הוא שאנחנו מייחסים לעצמנו את האיסלאם והמונותאיזם, ואנחנו מכחישים זאת לאחרים מאנשי הספר יהודים ונוצרים שהם מוסלמים מונותאיסטים שאינם מקשרים לאלוהים אל אחר !!! אמנם אנו בני האדם אינם עוסקים ביחסים המיוחדים הללו בין המשרת לאדוניו, ואין לנו שום שיפוט בנושא

אנשי הספר הם מוסלמים כמונביניהם המאמינים ואחרים שאינם מאמינים בדיוק כפי שקורה אצלנו

אנחנו אלה שניחנו את עצמנו באיסלאם והכחיש זאת לאחרים בינינו אלה המאמינים ורובנו חוטאים

ומי שיחשוב על הקוראן האציל, הוא ימצא פסוקים רבים שבאמצעותם אלוהים הכל יכול מציג את הוד מלכותו, תיאור אלוהים על הוד מלכותו.. למי שמאמין בקרב אנשי הספר ומי שמאמין שהם בהכרח מוסלמים ומתאר אותם

במיטב האמונה בסגידה לכלי הלילה בזמן שהם משתטחיםבניגוד למה שלמדנו על תוקפנות שווא, הדרה, הכחשה וחילול השם לכל אנשי הספרזה דבר מדהים הוא סותר את מה שנאמר בספר האל הכול יכוהקוראן האציללא שני אנשי הספר אומה הקוראת פסוקים של סירים של אלוהים בלילה כשהם משתחוים להאמין באללה וביום האחרון וצוותים טוב ואסור על הרע, ומהירים בעבודות טובות ואלו של צדיקיםומה שהם עושים הכיאנשי הספר לאלה המאמינים באלוהים ובמה שהתגלה לכם ומה שהתגלה להם כנוע לאלוהים אינם קונים את גילויי אללה מעט יקרים לאלה שיש את שכרם עם אדונם אלוהים חשבון מהיראל-אימר

יהדות פירושה איסלאם

וכתוב לנו: (מקור המילה יהדות מגיע מההנחיה או ההדרכה לאלוהים וציטוט מדבריו של אדוננו משה עליו השלום בעולם הזה ובעולם הטוב לך הדנה אמר שאיננאפל סבל ממנו ואני רוצה את רחמטי וחיפשתי את כל ווסוקטבהאללה שחוששים ממנו ומשלמים את הזקאט ומאמינים בנורמות הגילויובקרב עם משה יש אומה שמדריכה עם האמת ודרכה הם מנהגיםפשוטיונתנו למוסה אל קיטהואלוהים הכל יכול אומרבעל יום הדיןאל-פטיח: . נאמר בלשון שאדם חייב לבעליו, כלומר, הוא מלווה לו סכום כסף, והוא חייב את הדבר לרשותו, וגוזר אותו על מה שעשה, כלומר הוא מפצה אותו על מעשה זה נאמר כ

י "דן על ידי הדת האסלאמית" פירושו שהוא אימץ אותה כדת וסגד איתה. מושג הדת במינוח מושג הדת נקבע במינוח האיסלאמי באמצעות ארבעה עמודים עיקריים, הראשון מתוכו סמכותו של האל הכול יכול, בעל הסמכות והסמכות העליונות באסלאם, והשני מעמודי התווך הללו הוא כניעה והכנעה לרשות עליונה זו, השלישית היא קבוצה של המערכות הדוקטרינריות, האינטלקטואליות והמעשיות חקיקה הנמצאת בסמכות זו, והרביעי מעמודי התווך הללו הוא העונש המוטל על קבלת דת זו ובעקבות תורתה, ומידת הכנות בה, כמו גם העונש המוטל על מי שמורדים בדת זו, וה סיכום תפיסת הדת האסלאמית היא כי מדובר באמונה בעצמי אלוהי ראוי. לפולחן ולציות, באמצעות טקסטים שהבהירו את תכונות האני הנעלה, וכללים מעשיים שהגדירו והבהירו את דרך הפולחן מאפיינים כלליים של הדת האיסלאמית הדת האסלאמית מאופיינת במאפיינים, לרבות דת אלוהית, הדת האיסלאמית היא דת שהקב"ה קיבל לאנשים, ואלה המאפיין החשוב ביותר של דת זו הוא העדיף את שאר המאפיינים, ומקור דת זו הוא הקוראן הקדוש

והסונה הנבואה המטוהרת הנגזרת מהתגלות שנחשפה לנביא, שלום וברכות. להיות עליו. דת טוטליטרית, מקיפות האסלאם מיוצגת בהכללת הוראותיה וחקיקתה לכל הבריאה, האדם והג'ן. העולם והלאה. דת האינסטינקט, דת האיסלאם תואמת את אינסטינקט של בן האדם עליו נולד, ואינה מתנגשת עם רצונותיו. דת המתינות, מתינות האסלאם באה לידי ביטוי בהשקפתה על כל היבטי חיי האדם באמונה, בחוק ובמוסר. דת הידע, דת האסלאם היא דת המכבדת את המדע והחוקרים, ומעלה את מעמדם, אמר הקב"ה אמור: האם מי שמכיר אותו ומי שאינו יהאיסלאם היא הדת השמימית הסופית האיסלאם הוא חותם הדתות, וזה הגיע לאנשים באופן כללי, והראיה לכך היא אמירת אלוהים - הגבוה ביותר -: אנשים, אני שליח האלוהים לכולכם, למי שייכת השליטה של השמים והארץ ואמירת שליח האל - יהי רצון שתפילותיו ושלום עלי

ונשלחתי ליצירת האצילשאר הקוראנדבר אלוהים - הגבוה ביותר - שהתגלה לשליחו מוחמד - יהי רצון שתפילותיו החל מסורת אל-פטיחא וכלה בסורת אל-נאס. במיוחד הקוראן האציל, ושלום עליו - והיא הועברה אלינו. על ידי שהוא הנס הנצחי והנצחי של האיסלאם, לא משנה כמה ימים זמנים יעבראלוהים הכל יכול הבטיח שהוא נשמר מפני נגיעה משינוי או עיוות של אחת האותיות שלו; וזה כדי שהוא ישמור את טענתו - הגבוה ביותר - על אנשים עד יום התחייההנביא מוחמד, נביא האסלאם וחותם הנביאים, נביא אלוהים מוחמד - שלום וברכה. היה עליו - האם מוחמד בן עבדאללה בן עבדול מוטליב בן האשם בן עבד מנף בן קוסאי בן קילב בן מורב בן קאב בן לואי, ואמו היא אמינה בן ווהב בן עבד מנף בן זהרה, ושליח האלוהים - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - נולד לאחר מות אביו עבדאללה, וסבו עבד אל-מוטליב

דאג לו ודאג לו האלוהים - שאלוהים יברך אותו ותעניק לו שלום. עליו השלום - הוא נביא האסלאם וחותרם הנביאים, אין נביא אחריו, כך שאמונתו של מי שאינו מאמין בנבואתו ובמסרו אינה מתקבלת, והוא הוא האימאם של הנביאים, הבעלים של השתדלות, והוא הראשון שנכנס לגן עדן. הקב"ה, שליחו, ומה שהביא השריעה איתו כאמונה נחרצת הדוחה ספק וחשדנות, ואז מיישמת אמונה זו על הפעולות של הגפיים. היא מאפשרת לו להכיר את החדשות הספציפיות על אלוהים - הגבוה ביותר - ושליחו

לציין כי האמונה מבוססת על שישה עמודים, שהם: אמונה: אלוהים הכל יכול, מלאכיו, ספריו, שליחו, ייעודו הטוב, ורעו, והיום האחרון, והסבר כמה מהם כדלקמלעל ידי איחוד האל באדנותו; אין בורא וספק מלבדו, ומונותאיזם שלו באלוהות שלו; איש אינו ראוי לפולחן מלבדו, ואחדותו בשמותיו ותכונותיו ללא דמיון, ייצוגים, מכשולים או עיוותים. אמונה במלאכים: מלאכים הם בין יצורי אלוהים, והם נוצרו מאור, לפי מה שליח אלוהים, תפילותיו ושלומו עליו, אמרמלאכים נבראו מאור

אחד יודע את מספרם למעט אלוהים הכל יכול. אמונה בספרי השמים: ספרי השמים הם ספרי האלוהים - הגבוה ביותר - שגבראל - עליו השלום - נחשף בפני שליחי אלוהים, וחלקם נקראו בשמו; כגון הקוראן, התורה, התהילים, האינג'ל, ספרי אברהם ומשה, וחלקם לא התקבלו אצלנו. האמונה בשליחים - עליו השלום: כל שליחי אלוהים הגיעו עם הקריאה לעבוד את אלוהים - הגבוה ביותר - ולאחד אותו. אלוהים - הגבוה ביותר - אמר: המאמין מאמין בכל הנביאים - שלום להיות עליהם. אמונה ביום האחרון: המשמעות היא להאמין בכל מה שה' ושליחו הביאו מהחדשות הבלתי נראות הקשורות לאותו יום, כגון מוות, סימני השעה, תחיית המתים, שיפוט, הדרך, גן עדן, גיהנום ודברים אחרים אלוהים - הנעלה - מרוצה ומעריך. הוא - הגבוה ביותר - אמר ברא הכל וקבע אותו מראשעמודי האיסלאם האיסלאם הוא הכניעה של העבד לאלוהים - הגבוה ביותר - והכניעתו האיסלאם מבוסס על חמישה עמודים, שהם: עדות כי אין אלוהים מלבד אלוהים וכי מוחמד הוא שליח האלוהים, מבס תפילה, משלם זאקאט, צום רמדאן ועולה לרגל. בית האלוהים למי שמסוגל לעשות דרך, ולהסביר כמה מהם כדלק שתי העדויות: שאדם מאמין שאלוהים הכל יכול ראוי לסגידה. לבדו, וכי הנביא - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - הוא שליחו ששלח אותו לכל האנשים, כך שהוא מאמין במסר שלו ובמה שהתגלה לו מהקוראן. תפילה: זהו עמוד התווך השני של האיסלאם, ומעמדו גדול באיסלאם, וחמש תפילות חובה הנהדת האיסלאמית היא האחרונה מבין הדתות המונותאיסטיות המונותאיסטיות, ושחר שלה

התגלגל עם חשיפתו של גבראל - עליו השלום - אל מוחמד - יהי רצון שתפילותיו ושלומו עליו - ידועה בקרב בני עמו בכנותו, באמינותו ובאצילותו. מוסר במערת חירה בהר האור. הרמדאן הוא המשפט הסביר ביותר, ומאז הנביא - שאלו תפילותיו ושלומו עליו - עלה לקרוא לאמונה באלוהים ולהתפשטות האיסלאם בחצי האי ערב וסביבתה בכל האמצעים והשיטות על מנת להיפטר מאנשים מהסגידה לאלילים ועריצים לפולחן האלוהים - תהילה לו, ומאמר זה שופך אור על מחקר בנושא הדת האיסלאמית. בתחילת מחקר על הדת האסלאמית, יש צורך להגדיר את האיסלאם, אשר נלקח בלשון הפועל "אסלאם ונכנע" במובן של כניעה, ציות והכנעה. על פי התורות הנגזרות ממקורות האסלאם. החוק, הקוראן האציל והסונה של הנביא, האיסלאם הוא האמונה בכל מה שהביא השליח מוחמד - שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום. למי שמסוגל לעשות זאת

המאפיינים של האסלאם הם חלק בלתי נפרד ממחקר על הדת האסלאמית, שזיכה אותה בהבחנה וקביעות. זוהי דת אלוהית שהתקבלה על ידי אלוהים לכל בני האדם, ללא חוסרים, עיוותים, עוולות ו גחמות, תואמות את השכל הישר והיגיון הנכון, ומספקות את כל דרישות האנשים וקריאה למדע ולידע, מכיוון שהיא דת מקיפה לאנושות ולג'ין בכל זמן ומקום בכל ההיבטים של חיי העולם ובעולם הבא. , וזוהי דת האינסטינקט שכל בני האדם נולדו ונבנו עליה, וחינוך וחינוך משנים את דת הרך הנולד, והאסלאם הוא דת של מתינות והתמתנות גם באמונה, בפסיקות, בתורות, בעסקאות ובמוסר. כאחד המאפיינים הבולטים של האסלאם הכלולים בכל מחקר על הדת האיסלאמית. ההתעניינות שלו במדע ובחוקרים, למדע יש מקום בולט באיסלאם; הוא מגביר את הידע של האדם על אדונו ודתו, והאסלאם הוא דת של מוסר, ערכים ועקרונות גבוהים בהתמודדות עם מוסלמים אחרים ואחרים. הדת האיסלאמית נמצאת במקום השני במספר חסידיה ברחבי העולם, עם כמעט מיליארד מוסלמים, רובם במזרח

התיכון, בדרום ובמזרח אסיה, והאסלאם היא הדת היחידה שמתפשטת הכי מהר בין כל הדתות. כשהיא מתרחבת באירופה, אפריקה ויבשת אמריקה על חשבון

דתותהבסיס של האיסלאם הוא האמונה באלוהים היחיד שהוא אלוהים. וכי הוא נצחי, חי ואינו מת, ואינו מזניח, הצדק אינו מדכא, אין לו בן זוג, אין לו שוויון, אין הורה או ילד, רחום, רחום ביותר, סולח על חטאים ומקבל תשובה ואינו מבדיל בין אנשים חוץ ממעשיהם הטובים. הוא בורא היקום ומודע לכל מה שיש בו ושולט בו. באמונה האיסלאמית; אלוהים אינו דומה לו, כלומר הוא שונה לחלוטין מכל יצוריו ורחוק מדמיונות אנושיים, כך שאין לו דימוי או אנתרופומרפי, אך המוסלמים מאמינים בקיומו וסוגדים לו מבלי לראותו. כשם שאלוהים באסלאם הוא אחד, אחד, לכן המוסלמים דוחים את האמונה בשילוש הנוצרי בקיומו של אלוהים בשלושה אנשים, כמו גם דוחה אלוהים, את האלוהות של ישו, שהוא שליח אנושי באמונה האסלאמית. אמור, הוא הוא אלוהים, האחד, איה- הנצחי, הנצחי, הנצחי, באסלאם הוא מצי

ין את מהותו של אלוהים, אך הוא מורכב משני חלקים: "האל" ו"אל", בעוד שאחרים אומרים ששורשיו ארמיים בשל המילה "אלוהה". לאלוהים מספר שמות המוזכרים בקוראן, וישנם תשעים ותשעה שמות המוכרים למוסלמים הסונים בשם "שמות האל היפים ביותר". בקוראן או בלשונו של אחד השליחים על פי האמונה הסונית, כולל: המלך, הקדוש ברוך הוא, המאמין, הדומיננטי, היקר, האדיר, המצמד, הבסיס, ה סוכן, הראשון, הרחמן, בעל ההוד והכבוד, ואחרים. האמת היא שיש חילוקי דעות לגבי מספר השמות היפים ביותר בקרב החוקרים הסונים, ומחלוקת לגבי השמות היפים ביותר עצמם. עם זאת, יש שהציעו כי המספר הוא תשעים ותשעה, על פי חדית 'שדווח על ידי אל-בוכרי על סמכותו של הנביא מוחמד שאמר: "לאל יש תשעים ותשעה שמות, מאה אבל אחד, מי שיספר אותם להיכנס לגן עדן

אמונה במלאכים היא אחד מיסודות האיסלאם. על פי הקוראן, למלאכים אין רצון חופשי, אלא נוצרו כדי לציית לאלוהים, לשבח אותו ולמלא את פקודותיו

משימות המלאכים כוללות העברת התגלות, נשיאת כס המלכות של אלוהים, האדרת האל, כתיבת מעשיו הרעים ומעשיו הטובים, נטילת נשמתו במותו ואחרים. המוסלמים מאמינים שאלוהים ברא את המלאכים מהאור כפי שהוא ברא את הג'ין מאש, ואת אדם מחימר, וכי יש להם כנפיים איתן הם עפים על מנת להגיע במהירות למה שצוה עליהם, וכנפי המלאכים הם "שניים, שלוש וארבע" ולכמה מהם יש יותר מזה, בחדית שהנביא מוחמד ראה את גבריאל בליל המסע הלילי ויש לו שש מאות כנפיים. המוסלמים גם מאמינים שכל היצורים יראו את המלאכים רק בני אדם, כי הנביא מוחמד: "אם אתה שומע את צעקת התרנגול, שאל את אללה על שפע הכבוד שלו, הם ראו אללה מהשטן, הם ראו את השטן." בין המלאכים המוזכרים בקוראן מלך ואם שמעת את התחת הבועט בשמותיהם: גבריאל ומיכאל, בסורת אל-בקארה

מי שהוא אויב האלוהים ומלאכיו ושליחיו, גבריאל ומיכאל, ומלאכיו ומלאכיו של אלוהים ועוקב אחר מה שדים של תלואה על שלמה המלך וכפר סולימאן אבל השדים לא האמינו, מלמדים אנשים קסם ומה שהתגלה לשני המלאכים חרות ומרות וידע מאחד אפילו את איקולה אך אנו מנסים לא לכפר הם לומדים אותם מה להבדיל בין איש לאשה לבין מה שהם בדהרין אותו מאחד ברוך ה' בלבד, ולמד מה פוגע בהם ולא מועיל להם, ולמדתי למי ואת מלאך המוות, שלא מסר את שם שקנה לו מה בחיים היצירתיים והרעים כמו הרואה בעצמם אם הם הכירו את משפחתו בקוראן, בסורה אל. הפגנה המלאכים האחרים שהוזכרו ללא שם בקוראן הם: ישראל, רדואן, הזבניה, נושאי הכס, השומרים והכותבים המכובדים

המוסלמים אינם מסמלים את המלאכים בשמם רק מתוך כבוד אליהם, אלא גם מהללים אותם ומברכים אותם, כך "שהם אומרים, למשל: "גבריאל" או "גבריאל, עליו השלום

ספרים קדושים מאמרים העיקריים: הקוראן ספרי האסלאם הקדושי

המוסלמים רואים בקוראן את המילה האלוהית המילולי

וכי פסוקיו נחשפו, בלשון ערבית ברורה, למוחמד מאלוהים באמצעות המלאך גבריאל בהזדמנויות רבות מאז שליחותו בסביבות ביוני בשנת לספירה. הקוראן נכתב על ידי כמה מחבריו של מוחמד במהלך חייו, אך הוא לא נאסף באותה עת בספר אחד. הקוראן נאסף בספר אחד לראשונה בתקופתו של אבו בכר א-סידיק, הח'ליף הראשון, ולאחר מכן הוא הועתק בכמה עותקים והופץ לערים מוסלמיות שונות בתקופת שלטונו של עותמאן אבן אפאן, הח'ליף השלישי. המוסלמים מאמינים כי הקוראן לא השתנה ואלוהים הבטיח את שימורו. מוסלמים מכל הכתות נאספים על עותק אחד שלו עד כה. הקוראן מחולק פרקים, ומכיל פסוקים. ישנם פסוקים מקנים ומדיאניים בקוראן. באשר למקנים, הוא נחשף לפני החיג'רה,

והוא התמקד בעיקר בבניית אמונה עם חקיקה ופסיקות ועל ידי דיון בנושאים החברתיים והמסוריים הדרושים לבניית הקהילה המוסלמית בפרט ובמין האנושי בכלל. הקוראן עוסק יותר בהנחיה מוסרית מאשר בהוראות משפטיות, והוא נחשב לספר העיון ל"עקרונות וערכים אסלאמיים". רוב המוסלמים רואים בקוראן, יחד עם סונה הנביא, את המקורות העיקריים לחקיקה האיסלאמית. המילה קוראן נגזרת מ"קריאה". קריאת הקוראן נחשבת לאחת ממעשי הפולחן החשובים ביותר באיסלאם. הקוראן נקרא בערבית ואסור לדקלם לפולחן באחר. שפה. למרות שיש עותקים מתורגמים של הקוראן

בשפות שונות בעולם, הם אינם נקראים "קוראן" והם רק פרשנויות למשמעויות של הקוראן בשפות אחרות, שבהן קדושת הקוראן נגזר מהמשמעות שלו, שאינה זמינה בתרגום בשל הבדלים לשוניים וטעויות מתרגמים. המוסלמים מאמינים בקוראן, שכן הם גם סבורים כי הספרים שקדמו לגילוי הקוראן נחשפו מאלוהים עד כמה נביאים, כגון התורה שהתגלתה למשה, התהילים שהתגלו לדוד, מגילות אברהם והבשורה שהתגלתה למשיח ישוע בן מריה. הם גם סבורים שהעתקים הנוכחיים של ספרים אלה עיוותו, והאמונה בספרים אלה היא תנאי לאמונה עבור המוסלמים, ומי שמכחיש את התגלותם נחשב כופר. הפסוקים המעידים המוסלמים, הפסוקים המוזכרים בסורת ורבנים ורבנים, כולל אסטבזווה ספר אללה והם היו קדושים אל תפחדו מאנשים אקהון ותוכלו לקנות: אל-מיידא מות בשבילו ומי שלא שפט לפי מה שגילה. קצת באיטי מחיר ולא שפטו לפי מה שאללה גילה, הם לא מאמינים ושולטים באנשי שבה הדרכה ואור, ואישור ידי התורה והודה מו. דרשה לצדיקים. שעושים לא נכון אללה, כאלה הם ושלחו אליכם את הספר למען התנ"ך במה שהתגלה בו אלוהים ולא שפטו לפי מה שאללה גילה, הם העבריינים האמת, אישרו את ידיו של הספר, ושלטו בו, אז שפטו ביניהם על פי מה שאללה גילה ואל תעקבו אחר רצונותיהם מה שבא לכם בזכותו של כולנו עשינו חוק ודרך אם אלוהים ירצה לעשות אתה אומה אחת אבל אבלוקם בעבודות מאמרים מפורטים: נבואה באיסלאם מוחמד אל-בשורה ושליחותו של כולל היכן שאתה חולק ע טובות כלשהן השליח מוחמד

נביאים מוגדרים באסלאם כאנשים שנבחר על ידי אלוהים להיות שליחיו לאנשים, והם רק בני אדם, אך אלוהים נותן להם את היכולת לחולל ניסים כדי להוכיח את נבואותם. הוא עדיין תינוק, אך נס מוחמד הוא הקוראן עצמו. המוסלמים מאמינים שכל הנביאים קראו לדת האסלאם, אך עם מסרים שונים, כלומר קראו לאותם עקרונות שהאיסלאם קורא להם, אך בהתאם למה שקראו נסיבות עידן ותנאי עמם. נביאים אחריו. מוחמד הוא נביא האסלאם, והמוסלמים אינם רואים בו כמייסד דת חדשה, אלא כמשקם ומחדש את האסלאם המקורי, ואת תורת המונותאיזם שגילה אלוהים לפני הנביאים, כגון אדם, אברהם, משה, ישו ואחרים.

במסורת האסלאמית, מוחמד נתפס כאחרון הנביאים והגדולים ביותר. במהלך עשרים ושלוש השנים האחרונות לחייו, כלומר החל מגיל ארבעים, מוחמד קיבל התגלות מאלוהים באמצעות המלאך גבריאל, הקוראן, ונשנה ונרשמה על ידי חסידיו. בדיוק כפי שהמוסלמים מאמינים במוחמד, הם מאמינים באדם, נח, אברהם, משה, דוד, שלמה, ישוע המשיח ואחרים כנביאים מאלוהים רצון שתפילותיו ושלומו עליו, אלוהים עליו "ישא אל-מאשיה" עליו השלום "אדם אבינו", מתוך אמונה שאדם הוא אבי האנושות כפי שמוזכר גם בתנ"ך. המוסלמים הסונים מסרבים לתאר את הנביאים והשליחים בכל צורה שהיא, בין אם בציור או בפסל, או בהתחזות אדם ביצירה

ייצוגית, בעוד השיעים מאפשרים לצייר את הנביאים, וישנם מספר רישומים פרסיים של מוחמד, אימאמים ו מלאכים. היו כמה חדית' שהועילו לגוף של כמה מהנביאים

יום התחייה, יום הדין, היום האחרון או שמות אחרים המוזכרים בקוראן, הוא יום החישוב באמונה האסלאמית. ובתוכו זה סוף העולם וחיי העולם, ואלוהים אוסף את כל האנשים כדי לתת להם דין וחשבון על מעשיהם, ואז משכנם יהיה גן עדן או גיהנום

היכן שהוא נכנס לגן עדן - שהוא אושר באמונה האסלאמית - שיש לו מעשים טובים, והוא מתייטר בגיהנום - שהוא גיהנום באסלאם - מי שמעשיו רעים בחיי העולם הזה. הקוראן והחדית' מתארים את אירועי זוועות יום התחייה ואת סימני גישתו. בדיוק כפי שהוא מתאר את האושר בגן עדן ואת ההנאות שאחד נהנה שם, הוא מתאר גם את ייסורי הגיהנום ואת סבלם של החוטאים

שם. מוזכר בקוראן כי רק אלוהים יודע את תאריך שעת התחייה, ואף אחד מיצירתו אינו יודע זאת, וכי השעה תבוא לפתע מבלי שאף אחד מצפה לזה. המוסלמים הסונים מאמינים כי ישנם סימנים ליום התחייה המתחלקים לשני חלקים: הסימנים הקטנים והסימנים העיקריים. הקוראן מזכיר את הזוועות של יום התחייה, כולל מה שבא בסורת אל-טאקוור: החיות מפוזרות

המוסלמים הסונים מאמינים שהכל נקבע מראש על ידי בורא האנושות, וכל היעד מראש נכתב על ידי אלוהים בלוח המשומר לפני בריאת הבריאה או בריאת אדם

וכי כל מה שקורה ביקום הזה הוא על פי צו ורצונו של אלוהים, על פי מה שהגיע בקוראן ובסונה ומה שהסיקו חוקרי האסלאם. למרות שהאירועים נקבעים מראש, לאדם יש רצון ורצון חופשי בכך שיש לו בחירה בין נכון ורע, ולכן הוא אחראי

מצד שני, שרצונו וכוחו של. למעשיו. לאדם יש רצון ובחירה שבאמצעותה מתממשות מעשיו כאמור בסוראט ההבנה של השיעים לגבי גורל וגורל, או בשמו הצדק, סובבת סביב אחריותו של אדם למעשיו, אך יחד עם זאת ' הוא מונחה בחלק מהעניינים המוטלים עליו, כגון כמגדר, מקום לידה וכו

חמשת עמודי האסלאם הם פעולות הפולחן החשובות ביותר באסלאם עבור הכת הסונית, המוסלמים השיעים שותפים להם

למרות שהסונים הם יסודות הכניסה לאסלאם; חוקרי דת סונים הפיקו את עמודי התווך של האסלאם מסיפורים מהנביא, כולל

הוא סופר על סמכותו של אבו עבד אל-רחמן עבדאללה בן עומר אבן אל-ח'טאב בסאהיה אל-בוכרי

וסאהיה מוסלם

האסלאם "האסלאם בנוי על חמישה: מעיד כי אין אל מלבד אלוהים, וכי מוחמד הוא שליח האלוהים, מבסס "תפילה, משלם זקאט, צום רמדאן ועולה לרגל לבית

:עמודי התווך של האסלאם, כאמור בחדית', הם

שתי העדויות על אחד מקירות המסגד הגדול של שיאן, הרפובליקה העממית של סין עדות כי אין אל מלבד אלוהים וכי מוחמד הוא שליח האל: עדות זו היא הבסיס לכניסת האסלאם למוסלמים הסונים. המוסלמים השיעים מוסיפים לה את "העדויות השלישית", שהיא העדות לכך שעלי בן אבי טליב הוא שומר האלוהים.

המוסלמים מתפללים במסגד אומאיאד בדמשק, סוריה

תפילה: זהו אחד ממעשי הפולחן היומיומיים החשובים ביותר שמוסלמים מבצעים. חובה על המוסלמים להתפלל חמש פעמים ביום, והמוסלמים פונים בתפילתם לעבר הכעבה שבמכה. פרט לתפילת החובה, ישנן תפילות אחרות, כגון תפילת עיד, תפילת הלוויה ועוד.

במדינות מוסלמיות רבות, הקריאה לתפילה נקראת ממסגדים בזמן התפילה כדי להזכיר זאת למוסלמים. תפילות נאמרות בערבית, והמוסלמי מבצע תנועות כגון קידה, השתטחות ותנועות אחרות וקריאת פסוקים ותחנונים מהקוראן. במקרה שמוסלמי מפספס לבצע את אחת התפילות בזמן, עליו לבצע אותה בכל פעם שהוזכר. זקאת: זהו חלק מהכסף שהמוסלמים העשירים משלמים מכספם לעניים, יתומים, נזקקים ואחרים. היא חובה לכל המוסלמים המסוגלים, והיא שונה מהנדבה שמוסלמים משלמים מרצון. צום הרמדאן: בחודש הרמדאן המוסלמים נמנעים מאוכל, שתייה ומקיום יחס

י מין משחר עד שקיעה, ועליהם גם להימנע מחטאים אחרים ולהגביר את פעולות הפולחן בחודש זה. צום אינו חובה למטייל או לחולים המתקשים לצום, אך עליהם להמציא מה שהם צריכים לצום על ידי צום אחר ימים בהם יש להם הזדמנות לפני בוא הרמדאן בשנה הבאה, או על ידי הזנת עני למי שאינו מסוגל לצום כלל, כגון קשישים שקשה לצום בגלל זקנתם או אנשים עם מחלה כרונית; צום כבר לא. והשליחים באיסלאם מייצגים את השלמות האנושית בצורתה הגבוהה ביותר, והם הטהורים ביותר של בני אדם בלב, הטהורים ביותר במוסר, והחזקים ביותר בנפש ולב. המוסלמים מאמינים שאלוהים בחר במשפחתו של אברהם ושלו משלו. צאצאי כל השליחים, כל הדרך אל מוחמד להזמין אנשים לסגוד לו ולא לקשר עמו דבר. עשרים וחמישה נביאים מוזכרים בקוראן. חלקם הוזכרו בתנ"ך ובתורה עם אותו שם. כגון הנביא אברהם, יצחק, יעקב, יוסף ואדם, וחלקם הוזכרו בשמות אחרים, כגון הנביא יחיא, הנקרא בתנ"ך "יוחנן המטביל", וחלקם הוזכרו בספרים אלה. ולא הוזכרו בקוראן אלא הוזכרו בחדית 'הנביא. כמו הנביא דניאל. המוסלמים מהללים את הנביאים ומצדיעים להם, ואינם קוראים להם בשם המופשט מתוך כבוד והערכה כלפיהם. למשל, הם אומרים: "מוחמד, עליו השלום ואמונה, כמו גם בנושאים מוסריים ורוחניים. באשר לפסוקים המדיניים המאחרים יותר, הם נחשפו לאחר החיג'רה ואבדו אחרות, במיוחד נצרות דת, בודהיזם, הינדואיזם ואחרים, ומרכז המחקר פיו, מרכז אמריקאי מבוסס וושינגטון המתמחה במחקר ולימודי סטטיסטיקה וסקרים, פרסם כי קצב הגידול במספר

המוסלמים גדל בהתמדה, שכן מספר המוסלמים בשנת מיליארד מוסלמים, עלייה שמיליארד נוצרים המרכז ציפה להמשך התפשטות הדת האיסלאמית ואשר היא הגברת הנוכחות במדינות, בהודו תכבוש את המקום הראשון בכך, ואחריה אינדונזיה עד שמספר המוסלמים ישתווה למספר הנוצרים עד שנת, וזה מה שהנביא, עליו השלום, הטיף כשאמר כי עניינה של דת זו יגיע למדינות הארץ ממזרח וממערב. חובה לכל מוסלמי מחויב. מתן זאקאט: זאקאט הוא עמוד התווך השלישי של האסלאם, ואלוהים הכל יכול שילב אותו עם תפילה כדי להדגים את סגולתה ואת מקומה באיסלאם, כפי שאמר - הגבוה ביותר

ותקים תפילה ושלום ום: זהו עמוד התווך הרביעי של האיסלאם, שבו אלוהים - תהילה לו - הטיל על המוסלמים לצום את חודש הרמדאן המבורך, והוא להימנע מכל הדברים ששוברים את הצום משחר לשקיעה. עלייה לרגל לבית האלוהים: חג'ג' הוא עמוד התווך החמישי של האיסלאם, בו מתאספים מוסלמים מגזעים, אתניות וצבעים שונים, מה שמוביל בתורו לחידוש הקשרים והחלפת האינטרסים וההטבות ביניהם. ודע? רק ה'זכריום העונש, החשבון והתגמול

לאחר מכן, אנו אומרים: מי שמאמץ את הדמוקרטיה או הסוציאליזם או כל מערכת או מחשבה שאינה האסלאם כאמונה שהוא מאמין לה, מערכת שהוא דבק בה וסמכות שאליה הוא מגיש ויוצא מהפקודה והאיסור שלה, אז הוא אימץ דת שאינה דת האסלאם, ולמוסלמים יש מנדט על מנת למצות אותם, אך מטרתו היא רוחנית ובריאה על פי האמונה האיסלאמית. היא שומרת על הבריאות ותורמת לתחושת הרעב והצורך של העניים, ומגבירה את יראת שמים ומעלה. האמונה והמשמעויות הרוחניות. חג'ג': זהו העלייה לרגל לכעבה, בית הקודש של אלוהים בעיר מכה, חודש ד'ול-חיג'ה. חובה על כל מוסלמי

שמסוגל לבצע חג'ג' לפחות פעם אחת בחייו. אסור למוסלמי ללבוש בגדים תפורים בעת ביצוע חג'ג', למעט נשים. אחר כך עורך הרגל מבצע את ה"אהרם", המודיע על כוונתו לבצע את טקסי חג'ג', ואז הוא מבצע את ההקפה של הכעבה שבע פעמים, והוא מבצע את הסעי בין סאפא לאל-מרווה שבעה מעגלים, ולאחר מכן עומד ערפאת, שהוא המצב החשוב ביותר של חג'ג' המבדיל בין טקסי החאג' לטקסי אומרה.

איהסאן באסלאם משכלל את העבודה שמוסלמי עושה ומשתדל למצוא אותה במלואה. כפי שנאמר בחדית "הנביא, "אלוהים כתב חסד לכל דבר

באיסלאם צדקה היא הרמה השלישית מתוך שלוש רמות הדת, הכוללת איסלאם, אמונה וצדקה אשר מוגדר כ"עבד את אלוהים כאילו אתה רואה אותו. אם אינך רואה אותו, אז הוא רואה אותך", כפי שנאמר בחדית 'הנביא מדבריו של הנביא מוחמד בהגדרת צדקה: "אתה סוגד לאלוהים כ אם אתה רואה אותו, ואם אתה לא רואה אותו, אז הוא רואה אותך".

אלוהים מצווה על צדקה וצדקה ועל קרובי משפחה, ואוסר על מגונה ורשע ודיכוי מזכיר לך הוזכר בקוראן בסורה מעורבות עמו, ובזכות משרתיו לתת לכל אחד הזכאי לזכותו, והוא מצווה על טוב בזכותו על ידי עבודתו לזכור את ומילוי תפקידיו בלגיטימי. אופן, וליצירה במילים ובמעשים, והוא מצווה לתת לקרובים את מה שיש ביחסיהם וצדקתם, והוא אוסר על כל מה שראוי לגינוי במילה או במעשה ואת זה שהשריעה מכחישה ואינו מאשר. מאת חוסר אמון וחוסר ציות, ומעשות עוול על אנשים ועבירה עליהם, ואלוהים - בציווי זה ובאיסור זה - מזכיר אותך ומזכיר לך את ההשלכות; לזכור את מצוות אלוהים ואת טנטווה אותם; באופן דומה, הוא הוזכר בקוראן בסורת אל איהסאן בסגידה לבורא: לסגוד לאלוהים כאילו הוא רואה אותו, ואם הוא אינו רואה אותו, אז אלוהים רואה אותו. זו הרצינות בביצוע זכויות האל מול העצות, והשלמתן.

ואיחסן בזכויות היצירה: זה לתת את כל היתרונות מכל סוג שהוא לכל יצור, אבל זה משתנה בהתאם להבדל המיטיב להם, זכותם ומיקומם, על פי הנדיבות, גודל תפקידו, גדולות התועלת שלה, ועל פי אמונתו והכנות של הנהנה, והסיבה שקוראת לו לעשות זאת הג'האד למען השם נחשב לאחת החובות האיסלאמיות, ויש המכנים אותו עמוד התווך השישי של האיסלאם.

הג'האד מחולק לשני סוגים: הג'האד הגדול, שהוא ג'האד הנשמה, והג'האד הפחות שנלחם בדרכו של אלוהים. ביחס לג'האד הצבאי, יש המגדירים אותו כמטרה רק להגן על האומה האיסלאמית. ולהתעמת עם תוקפנות חיצונית נגדה, או להילחם בכפרים, במורדים או במדינות שרודפות מוסלמים, או שמפריעות לקריאה האיסלאמית, בעוד שיש הרואים שמטרת הג'האד היא כיבוש והרחבת האדמות תחת שלטון האסלאם. מדינה. רוב המוסלמים כיום מפרשים את הג'האד כאמצעי להגן על המוסלמים ועל קדושות האסלאם, בנוסף להפיץ ולהחיל את החוק האיסלאמי. לחימה בדרכו של אלוהים היא חובת הספקה על המוסלמים, כלומר שחלקם מספיקים לעשות זאת כדי ליפול. מהמנוחה; אך הוא מוטל על השליט

ועל בעלי השלטון. עבור השיעים הג'האד הוא רק בהוראת אלוהים לאימאם היורד מהנביא מוחמד בן עבדאללה, ובשביל השיעים הטוולבריים - הגדול מבין הכתים השיעים - הוא האימאם מוחמד אל-מהדי הנעדר, על פי

כמה מנהגים ושיטות נכללים בקטגוריה של "נימוס אסלאמי", כגון הברכה, והברכה. אמונתם מאזלספירה האיסלאמית המסורתית היא הגיית הביטוי "שלום עליכם", והתגובה המקבילה היא "ועליכם שלום, ורחמי וברכותיו של אלוהים", ושמות לפני אכילה או שתייה באמירת "בשם אלוהים, הרחום, הרחמן ביותר." "הרחמן, "ואוכל ביד ימין, ושבח לאל עם השלמתו על ידי אומר "שבח לאל

בנוסף, האיסלאם קורא לתשומת לב להגינה אישית, ברית מילה גברית - ומילת נקבה בכמה דעות - וטיהור במים או באדמה טהורה במקרה של נגיעה במה שנחשב כטומאה, כגון שתן, צואה ודם, בנוסף להכנה, כביסה. ועוטף את גופתו של המנוח, טקסי קבורה ותפילות בשבילו. ישנן תחונות גם למילים כגון תחינה ליציאה מהבית, תחינה לכניסה למסגד, תחינה לכניסה לשירותים וכן הלאה. המוסלמים לא צריכים להסתכל על החסרונות של אחרים וצריך להוריד את עיניהם אליהם.

מה שחטת ומה נשחט על האנדרטה. באשר לפגר, זוהי החיה שמתה ללא שחיטה חוקית, והפסיקה על הפגר היא החיה שנשחטה על ידי אדם אחר מאשר אנשי הספר, כמו המגוס או הבודהיסט, והדם שנשפך הוא אסור, בין אם זה דם של בעל חיים שמוטר לאכול או אחרת, ובין אם הוא נוזלי או קפוא לאחר יציאתו. מלבד הנוזל, כגון הכבד והטחול, מותר לאכול אותו באיסלאם, וגם חזיר אסור, בין אם מדובר בחזיר בר או מבויט, כי חזיר נחשב לאחת החיות הטמאות באיסלאם וכי ביטול בשרו

באש אינו מסיר את הטומאה. ומה שמוקדש לזולת אלוהים הוא מה שמוקרבים לעבודת זולת האלוהים, כגון האדרת אלילים, והחנוקה היא החיה שמתה כתוצאה מחנק, והסטיגמטי היא זו שנפגעה במקל או משהו כבד עד שמת מכוח הכאב, והמושפל הוא זה שנפל והקפי מגובה כאילו נפל מראש ההר ומת. והסוס הוא זה שמת ברמיסה עם חיה אחרת. , ומה ששבע אכלו פירושו מה אכל החיה הטורפת עליו, או שנלקחה ממנו חתיכה ומתה. על שוחטי בעלי החיים להיות מוסלמים או אנשי הספר, כך שמוסלמי מותר לאכול אותו.

האוכל המותר למוסלמי לאכול נקרא "מזון חלאל". באשר למשקאות אלכוהוליים אסור לאסור על מוסלמים מכמה פסוקים כגון אלה המוזכרים בסורת אל-בקארה. שותה יתרונות שונים אך החסרונות נותרו יותר מאשר טובים, ולכן הם נמנעים מכך, כפי שהצו הקוראן ציווה.

מדיהשריעה האיסלאמית היא מכלול החוקים שהטיל הקוראן, החדית'ים של הנביא, אמרותיהם של קודמיו או אלה אלבייט על פי השיעים - ופסיקה של חוקרי האסלאם, הקובעים את יחסיהם של אדם לאלוהים, לאנשים, לחברה וליקום. הוא מגדיר מה ניתן לעשות ומה לא. החשובים מבין החוקים הללו הם חמשת עמודי התווך של האיסלאם. ההוראות הכלולות בשריעה האיסלאמית נחלקות לשלושה חלקים עיקריים:

פסיקות דוקטרינריות: הן כוללות את כל הפסיקות הנוגעות למהותו של האל ותכונותיו והאמונה בו, שהיא מה שמכונה תיאולוגיה, ופסיקות אלה כוללות גם את כל הפסיקות הנוגעות לשליחים, אמונה בהן, הספרים שהתגלו להם, וכן הלאה, שהם מה שמכונה נבואות. מה שנקרא אודיו. פסיקות דוקטרינריות אלה מאוחדות על ידי מדע "אחד בשם "אילם אל-טוחיד" או "עילם אל-כאלם".

פסיקות משמעת: אלו פסקי דין הקוראים לסגולה ונטישת סגן. יש פסיקות הקשורות להצהרת המידות שעל האדם להחזיק, כגון יושר, אמינות, אומץ לב, נאמנות, סבלנות וכו', ויש פסיקות הקשורות לרעות שאדם חייב לנטוש ולהתרחק מהן, כגון שקר, בגידה וכו' הבטחה, בגידה וכו', ופסיקות משמעת אלו נאספות על ידי מדע הנקרא "מדע פסיקות מעשיות: מדובר בפסיקות הקשורות לפעולה אנושית או לפעולה אנושית, האתיקה" או "המדע של מיסטיק ופסיקות אלה הן נושא העיון בפסיקה האסלאמית

האיסלאמיסטים רואים את הצורך לשלוט ולנהל את המדינה בהתאם לחוק האיסלאמי, וזה חל על מוסלמים ועל אלה שנמצאים ברשותם, כגון דימימים, אמנות ונאמנים. הם גם רואים את הצורך להטיל את העונש המכונה עונש חפירה על מוסלמי שעובר את גבולות השריעה ומתחייב במה שהוא אסור, והעצר במושג הנפוץ הוא העונש

שהוזכר בקוראן או ב חדית 'הנביא לכל מי שמפר את מצוות האל, וזה צפוי בכמה מקרים בסיסיים: ניאוף, לשון הרע של נשים צנועות כגון האשמת אישה בניאוף ללא ראיות, או האשמת אדם חף מפשע באשמות המשפיעות על כבוד או אבירות, כגון גניבה והפרת אמונים

. גם ללא ראיות, שתיית אלכוהול, גניבה, סדום, לחימה, רצח וכפירה

העונש שהוטל על אדם משתנה בהתאם למעשה שביצע

השריעה האיסלאמית הוחלה במדינות האיסלאם העוקבות כחוק היסוד, אך כיום מדינות מעטות מיישמות אותה כחוק היחיד של המדינה, כלומר סעודיה, החלת את השריעה על הגישה הסלפית, איראן על תכנית הלימודים ש וסומליה באזורים בשליטת ממשלת בתי המשפט האיסלאמיים ותנועת הנוער מוג'אהדין בשתי גישות שונות מתכנית הלימודים הסוניית. בעוד שמדינות אחרות מיישמות אותן בנוסף לחוקיהם מעשה ידי אדם, ואחרות מיישמות אותן רק בענייני מעמד אישי.

באשר לפסיקה האסלאמית, מדובר בידיעה של פסיקות משפטיות מעשיות הנגזרות מראיות מפורטות, והכוונה כאן היא הבנה. בנושאים ידועים בעבר, מנהג רווח, אישור ועוד ראיות או מקורות לפסיקה אסלאמית

ההלכה האסלאמית נחלקת למספר סוגים השונים בזיהוים ובספירתם של משפטים, אך ניתן לחלקם לארבעה סוגים בסיסיים:

פולחן: אלה הם פסקי הדין המסדירים את יחסיו של הפרט עם אדוניו, כגון תפילה, זאקאט, צום, חג'ג', ג'יהאד, משפחה: סוג זה כולל את ההוראות המסדירות נישואין, גירושין, זכויות ילדים, ירושה, צוואות. נדרים וכן הלאה ועוד הוראות "מעמד אישי". הוראות אלה הן אלה הכלולות בחוקי הסטטוס האיש

אחת הדוגמאות הבולטות ביותר למשמעות הוראות ההקפאה של הקוראן כאשר מוזכרים מוסלמים בסורת אלנור ניאוף והנואף, מלקים כל אחד מהם אותם עם מאה מלקות וקח אותך איתם חמלה בדת אללה, אם אתה מאמין באללה וביום האחרון ותן לקבוצה של המאמינים לחזות בייסורים שלהם

מאלוהים אל הנביא מוחמד בשפה הערבית, ואלוהים התחייב לשמור עליו מפני שינוי ועיוות. בעידן המודרני צץ מיעוט שאמר כי הקוראן הוא המקור היחיד לחוק האיסלאמי, שלימים נודע כקוראן. עבור המוסלמים, הקוראן הוא המקור והבסיס של החקיקה הראשונה, והוא עשוי להסביר את יסודות השריעה ותכונותיה באמונות, פולחן ועסקאות, בין פירוט ובכלל

לדברי חוקרי השריעה, הקוראן הוא סופי. באשר לראיותיו לפסיקות, היא עשויה להיות סופית והיא עשויה להיות ספקולטיבית, והיא סופית במקרה שהמילה שבה פסק הדין מכיל יכולה לשאת רק אחת משמעות. הסונה הנבואה: הקוראן קובע את החובה למלא את פקודותיו של השליח מוחמד בן עבדאללה, וחוקרי האיסלאם אומרים כי בעקבות השליח מורכב מהקפדה על הסונה הנבואה, שהיא כל אמירה, פעולה או אמירה שהוציאה שליח, והם מאמינים שכל דברי השליח הם גילויים מאלוהים, ולכן הסונה נחשבת לנביא הוא המקור השני בחקיקה האיסלאמית, וחוקרים אספו את הסונה

בקבוצת ספרים כגון סאהיה אל בוכרי, סחיח מוסלמי וספרי חדית 'אחרים. הסונה מחולקת על פי שרשרת ההולכה שלה, כלומר הקריירה שלה, לשלושה חלקים על פי הנאפים: סונה מוטאווטרת, סונה ידועה וסונה יחידה. באשר לסונה המוטאווטיר, זה מה שסופר מהנביא מוחמד על ידי קבוצה של שותפים שתחושת השקר שלהם בדרך כלל בלתי אפשרית, ואז היא נמסרה מהם על ידי קבוצת חסידים שהסכמתם לשקר בדרך כלל נמנעת, ואז זה היה מסופרת מהם על ידי קבוצת חסידים של החסידים כי אי אפשר להסכים על שקר בדרך כלל, וכלל הסונה המוטאווטרת הוא שזה סופי ומועיל לידע. י

ש לפעול על סמך ודאות. והסונה המפורסמת היא מה שנאמר מהנביא מוחמד, אחד או שניים, או מקבוצת חברים שלא הגיעו לרמה של מוטוואטיר ואינם מונעים את שותפותם לשקר בדרך כלל, ואז היא נמסרה מהם על ידי קבוצה של חסידים שאי אפשר להם להתנגש בשקר, ואז נאמר מהם על ידי קבוצת חסידים של החסידים שאי אפשר להסכים על שקר בדרך כלל. הסונה המונוליטית היא מה שנאמר מהשליח, אחד או שניים, או מקבוצת חברים שלא הגיעו לגבול המוטוואטיר, וזה אינו מונע את שותפותם לשקר בדרך כלל. לא לקחת את החדית'ים של ימי ראשון בענייני האמונה, בעוד שאנשי החדית'ים 'והעתיקות, כולל אל-שאפעי ואחמד בן הנבל, רואים שהם סמכותיים. חדית'ים 'אהל אל-באית: מקור זה הוא מקור למחלוקת בין העדות הסוניות לשיעיות: עבור השיעים, החדית'ים של אהל אלבייט הם המקור השלישי לחקיקה,

וספרי החדית שלהם אוספים את דברי הנביא ב בנוסף לאמירותיהם של אנשי הבית, כמו ספר אל-קאפי מאת אלקולייני. השיעים הסיקו את האותנטיות של הסונה של אהל אל-בייט בהוכחות רבות, והחשוב ביותר ממה שהזכירו מהראיות השונות שלהם הן שלושה: הקוראן, סונה הנביא וההגיון. באשר הקוראן צוטט כראיה לפסוקים קרן בבתיכם אינם מראים את עצמכם מתהדרים של כמה פסוקים חשובים ביותר, ניקוי הפסוק הראשון הוא בבורות תפילת העוקם הראשונה והרימו את זאקאט ודקרו את אלוהים ושליחו, אך אלוהים רוצה ללכת ממך את אם זה בא להם הוא ביטחון או פחד ממנו, אפילו אומאווה רדו הנביא הזוועה של אנשי הבית, ולטהר את ניקוי הראיות. ולעניין ראשוני שהם יודעים מי איסטנבטון אותם ולא פדלאללה, רחם לך עקוב אחר השטן רק במעט הראשונות שלהם מהסונה

והחשוב שבהם הוא החדית'. מתוך שתי המשקולות: "השארתי ביניכם כל עוד שתדבקו בו, לא תטעו אחריי: ספר האלוהים הוא חבל שנמתח מהשמים אל האדמה, והצאצא שלי, משפחתי, והם לא יפרדו עד שיחזרו אליי באגן, אז תראה איך אתה משאיר אותי בתוכם." השיעים רואים שהחדית'ים זו אינדיקציה לחוסר הטעות של אהל אלבייט, ועל כן החדית'ים שלהם נחשבים למקור חקיקה, כיוון שהם קשורים לספר, שהשקר אינו בא מלפניו או מאחוריו, על פי חדית'ים נבואה זו. בעוד שהסונים אינם מבדילים בין החדית'ים של אהל אלבייט לבין אמירותיהם של שאר החסמה: הסכמה של קבוצה גדולה של חוקרי האומה על הכרעת סוגיה מסוימת המבוססת על הטקסטים הכלולים בו. חוקרים אסלאמיים הגהו את רעיון האחדות על פי הפרשנויות של כמה פסוקים של הקוראן והחדית'ים. 'שהם רואים בכך עדות לכך

הקונצנזוס לא נקבע אלא אם יושגו העניינים הבאים: שההסכמה על הפסיקה היא מהמוג'טים שהגיעו לדרגת איג'יהאד על פי הסונים, ומהאימאמים בקרב השיעים, ולכן אין לקח בהסכם. של אחרים מלבד האנשים הפשוטים. כמו כן, כל המוג'טים צריכים להסכים, כך שאף אחד מהם לא יס

עסקאות: אלה היחסים המסדירים את יחסיו של יחיד עם אחיו הפרטי, כגון ההוראות הקשורות לחוזים מעשה ידי אדם כגון חוזה מכר, שכר דירה, הלוואה, שלום, מתנה, הפקדה, הלוואה, ערבות ועוד הפיתיון אל-מאל והבנקים המשפטיים שלה, בנוסף להוראות שמדברות על מערכת המשפט, וההוראות המבהירות פשעים ועונשים, בין אם מדובר במגבלות או בחיזוקים

באשר לאוכל, ישנם מאכלים שהמוסלמים רואים בהם אסורים ואינם אוכלים, כגון דם חזיר, נבלות, אלקוהול ובעלי חיים טורפים ושם האל לא הזכר עליהם בעת השחיטה. ובשר החזיר, ומה הוא ראוי לכך מלבד אלוהים, והחנוק, ומי שהתבשל, והמועד, והמשבאחד מהם, אין הסכמה על פי הדעה הנכונה ביותר. כמו כן, המוג'טים חייבים להיות מאומה של הנביא מוחמד, ולכן אין כל התחשבות בהסכמת המוג'טים מעם אחר, וההסכמה של המוג'טים צריכה להיות לאחר מותו של מוחמד, מכיוון שלא היה פה אחד בחייו מכיוון שמקורות החקיקה בתקופתו היו מוגבלים כגון קונצנזוס שמשוהו הוא חובה, לקוראן ולסונה. לבסוף, חייבת להיות הסכמה על פסיקה משפטית הכפופה ל אסור, מומלץ וכו'. והקונצנזוס הוא משני סוגים: הסכמה מפורשת, שהמוג'טים בעידן אחד יסכימו על פסק דין משפטי על אירוע על ידי הבעת דעתם במפורש

, והקונצנזוס השקטה, שחלק מהמוג'טים בעידן ידברו. עם פסיקה משפטית על אירוע ושאר המוג'טים באותו עידן יודעים זאת, כך שהם שותקים ללא הסכמה מפורשת או הבעת חילוקי דעות. קיאס: זהו צירוף של עניין שפסיקתו אינה נקבעת בקוראן או בסונה או קונצנזוס עם עניין אחר שפסיקתו נקבעת בקוראן או בסונה או בהסכמה כי הם חולקים את הסיבה לפסיקה. דוגמה לאנלוגיה היא איסור יין על פי אנלוגיה לאיסור יין. בסורת אלמאידה נאמר כי פסיקת היין היא איסור והסיבה לאיסור היא שיכרון.

אותה סיבה מצויה ביין, כך שהחוקרים הסכימו כי היא קובעת את פסיקת היין שנקבעה ההתנדבות של אחד המלומדים או קבוצת חוקרים לסיים פסיקה בנושא ספציפי בו אין טקסט ספציפי. כדברים של טכנולוגיה מודרנית

בתי ספר מרכזיים לפסהתפשטותם של אסכולות שונות לאסלאמית בפסיקה ברחבי העולם.

אסכולות הפסיקה, חלקן אינדיבידואליות וחלקן קולקטיביות, ותורות בודדות פירושן הדוקטרינות שהורכבו מדעותיו ואמירותיו של מוג'טהיד או משפטן אחד, ולדוקטרינות אלה לא היו חסידים ותלמידים שקידדו ופרסמו אותם, והם לא הועברו לגילאים המאוחרים יותר לחלוטין. באשר לאסכולות הקולקטיביות לפסיקה, הכוונה היא לאותן מחשבות שהורכבו מדעותיהן ואמרותיהן של האימאמים החרוצים, בנוסף לדעותיהם של תלמידיהם וחסידיהם. בין המפורסמות מבין בתי הספר לפסיקה הנתרים ניתן למנות את ארבע אסכולות המחשבה הידועות, שהן בסדר ההיסטורי: בית הספר חנפי, בית הספר מליקי, בית הספר שפעי, בית הספר חנבלי ובית הספר הזהרי. בתי הספר נקראים בתי הספר הסונים,

בנוסף לכתות השיעיות כגון כת ג'עפרי וכת כת זייד, כמו גם כת איבאד

; כותב דוקטרינה זו הוא האימאם אבו חניפה אל-נועמאן בן ת'אביט, המכונה "האימאם הגדול ביותר", ממוצא פרסי

הוא נולד בקופ לספירה, המקביל לשנת 700, וגדל שם ומת בבגדד בשנת 728. כמה היסטוריונים וחוקרים נוטים לומר שאבו חניפה הוא אחד מ"החסידים", כלומר מהדור שחי עם כמה מחבריו של הנביא מוחמד, כפי שהעביר כמה חדיית'ים מבן הזוג ענאס בן מאליק באופן אישי, בשנת בנוסף למספר חברים נוספים. בעוד היסטוריונים "אחרים אומרים שהוא נחשב לאחד מ"חסידי החסידים".

מסגד האימאם הגדול אבו חניפה אל-נומן בבגדד, עיראק

הבסיס לגישת האיג'יתאד של אבו חניפה הוא אימוץ הקוראן, אז הסונה הנכונה של הנביא, שופטי הח'ליפים הנמצאים בצדק והאנשים הפשוטים של החברים, ולאחר מכן פונים לאנלוגיה

אבל הוא לא דבק בדעותיהם של החסידים, "הם גברים ואנחנו גברים", כפי שהוא אומר. אבו חניפה היה קפדני ביותר בעניין החדיית', ולכן הוא לא היה מקבל חדיית' מהנביא מוחמד אלא אם כן נאמר על ידי קבוצת אנשים. או שזה היה חדיית' שהמשפטים של האזורים הסכימו לפעול על פיו. או שאחד החברים סיפר זאת בקבוצה מהם, ואף אחד לא חלק על זה. הוא גם דחה חדיית'ות מנותקות וחדיית'ות בודדות, ובחדיית' המוטואטיר, נקבע כי המספר הכיר את המספר, חי עמו והיה בטוח בכנותו

בסך הכל, אבו חניפה העדיף אנלוגיה על חדיית' לא מהימנה, והרחיב את השימוש בדעה כדי לעורר את הסיבה השכיחה בין סוגיות הנמדדות זו מול זו, ולכן הוא אמר "באישור", שהוא עניין רחב יותר מאשר אנלוגיה בהתאם ל חדיית' של הנביא: "מה שהמוסלמים רואים כטוב הוא טוב עם אלוהים." הכוונה לכך היא להשיג אינטרסים שונים בגבולות הדת. אבו חניפה נהג לקחת את המכס שלא סותר טקסט של הטקסטים המשפטיים, והיה צורך לעבוד איתם, במיוחד בתחום המסחר בו היה לו ניסיון רב. כך נאמר על תורת אבו חניפה כי הוא "הולך עם החיים ומתחשב בבעיותיהם השונות מייסד כת זו הוא האימאם מאליק בן ענאס, שזכה לכינוי "שייח' אל-אסלאם" ו"טיעון". הקבוצה

הוא נולד במדינה בשנת לספירה, המקביל לשנה אח'. בסיס החקיקה על פי מאליק הוא הקוראן וסונה הנביא. המודרניסטים בעיר היו רבים והכירו זה את זה. אבל מאליק לא דחה את האנלוגיה, כלומר בנה פסיקות על האנלוגים שלהם שהוסכמו פה אחד על ידי אנשי מדינה, ועל ההשפעה של הפטווה של הח'ליפים המודרכים וחברים אחרים, ובלבד שזה לא סותר אינטרס תואם. למטרות השריעה. מאליק המשיך ואמר את האינטרסים הרופאים או את עקרון ה"טיוב", הקרוב לעקרון ה"שיפור"; תנאו הוא גם שאינטרסים אלה תואמים את מטרותיו ועקרונותיו של השריעה. הכוונה בשיקום היא לחוקק את פסק הדין במצב בו אין טקסט ואין קונצנזוס, תוך התחשאר הכתות האיסלאמיות מבחינת דרך העמידה ומיקום הידיים

מייסד בית הספר הזה הוא האימאם מוחמד אבן אידריס אל-שאפעי. הוא נולד בעזה בשנת לספירה

שנת אישור לספירה שנת אישו אח. הוא היה צריך בעלים במדינה ושינן את הספר אל-מואטה, ולכן הוא נודע בבגדד בשם "נסיר אל-חדית". הוא גם נזקק לאימאמים של עיראק, כמו האימאם א-שייבאני, והוא לקח ממנו את "תורת הדעת, ואז נסע למצרים ותורתו התפשטה שם והייתה ידועה כ"בעלים של שתי אסכולות החשיבה

.הבסיס לחקיקה על פי אלשפי הוא הקוראן והסונה של הנביא

החדית אינה חייבת לחזור על עצמה; במקום זאת, הוא מקבל את החדיתים של ימי ראשון, בתנאי שהמספרים אמיתיים ואמינים, שכן אל-שאפעי מקבל את הקונצנזוס של החברים ואנשי מדינה, אך הוא מעדיף את הקונצנזוס של חוקרי האומה בכל האזורים, כי היא ערובה רבה יותר לאחדות ולאינטרס של האומה, וניתן לקרוא לזה אם היא מבוססת על אנלוגיה. לכן אל-שאפעי הכחיש את האישור החורג ממדידה ולכן מושפע מהגורם הסובייקטיבי. במקום זאת, הוא מעדיף אנלוגיה על רצוי,

כיוון שהיא יותר ערובה ללגיטימיות של פסקי דין, מכיוון שהיא אימצה פסיקות קודמות המבוססות על עקרון או קונצנזוס. החזרה למקורות היא מימוש יותר של צדק משפטי. השאפים נבדלים בצורה של תפילתם משאר תחומי המחשבה האחרים מבחינות מסוימות, כגון מיקום הידיים בעת עמידה והשתחויה ושמירה על האצבע המורמת ע

אישור בשנתאח. הוא תלמידו של א-שאפעי; הוא נטל את נטייתו לדבר. הוא נולד וחי בעידן העבאסי, שבו התקיים דיון תיאולוגי ומשפטי, והוא ראה באותה מחלוקת סטייה מן האמת המשפטית. אוספי החדית 'שמו קץ לתופעת המצב, כך שההסתמכות על חדית' הפכה לעניין מובטח. אחמד בן הנבל סמך עליו, ותורתו הייתה ידועה כשמרנית

אחמד אבן הנבל הסתמך על החדית', וחשב שמספיק באופן כללי לחוקק אחרי הקוראן

היא מתייחסת גם לפטבים של החברים, במיוחד הח'ליפים המונחים בצדק, בתנאי שהם לא סותרים שום חדית'. הוא נהג לתת עדיפות לחדית 'המועברת חלשה, לחדית' היחיד ולחדית 'המנותקת באנלוגיה. הוא ממעט להיעזר באנלוגיה, ולכן חלקם ראו בו אדם מודרני, לא איש השפי

ראש דוקטרינה זו הוא האימאם ג'עפר בן מוחמד א-סאדיק. הוא נולד במדינה בשנתלספירה המקבילה לשנ אח 'ומת בשנת לספירה המקבילה לשנת אח ונקבר באל-באקי. בנוסף להתעניינותו במדעי הדת, הוא התעניין בפילוסופיה, והיה אסמכתא משפטית מכובדת

בפגישות שלו השתתפו חוקרים בכירים כמו אבו חניפה ומליק

.הוא האימאם השישי בסדרה של שתיים עשרה אימאמים

בית קברות אל-באקי במדינה, שם קבור האימאם ג'עפר אל-סאדי

גישת האיג'יתאד של האימאם ג'עפר אל-סאדיק דומה לגישתם של חוקרים סונים בנושאים בסיסיים. אך הוא מוסיף לכך עניין מהותי עבור השיעים, שהוא האמונה בחברת האימאם וההערכה המתמשכת של החברים, עולה כי האימאם הפאטוואס, החדית'ים וההלכה בהתאם לעמדותיהם על משפחת הבית. מהקונספט השיעי של הוא בלתי ניתנת לערעור.

פסיקתו של האימאם לא הייתה ניתנת לערעור, מכיוון שאינו ניתנת לערעור מטעות, שכחה וחסא; במקום זאת, אמרותיו ופסיקותיו נופלות במסגרת הסונה. לא כולם יכולים להבין את המשמעויות הפנימיות של הקוראן; במקום זאת, מדובר בעניין הספציפי לאמאמים בלבד, מכיוון שפירושהם תואם יותר מאחרים למטרות השריעה. השיעים מקפידים מאוד בנושא האנלוגיה, ולכן האנלוגיה אינה מתקבלת אלא אם כן השיפוט הנמדד מוצדק על ידי סיבה שנקבעה. באשר לאנלוגיה חסרת סיבה מוצהרת, היא הופכת לדעה, ופסיקה נדחית, מכיוון שמדובר במעשה אנושי שאין לו ערבות משפטית. ההלכה של ג'אפארי מתקבלת פה אחד, בתנאי שהיא ניתנת על ידי האימאמים השיעים. באשר להסכמה של רוב החברים,

אין זה טיעון אלא אם האימאם הראשון של השיעים, עלי בן אבי טליב, היה צד בו. קונצנזוס הוא זכותם של האימאמים הבלתי ניתנים לערעור, אך הסכמה כללית נדחית, מכיוון שהיא גם אינה נותנת ערבות משפטית. בנוסף לכך, יש לשאוף ולנצל את ההיגיון הטהור כאשר אין טקסט מהקוראן או הסונה או קונצנזוס של האימאמים, על מנת להבטיח את האינטרסים של המוסלמים, וזהו סוג של טיוב. אבל איג'יתאד אינו מיועד לכל בני האדם, כפי שהוא קודם כל לאמאמים הטעונים ולאחר מכן לחוקרים המכובדים החרוצים, בתנאי שהם לא סותרים את האיג'יתאד שלהם עם מה שהביא האימאם הטעון. והאימאם מוכן להופיע שוב אם המוג'טהדים טועים, על מנת לתקן את צעדיהם וכדי שהאמהה יישאר בדרך הישר

חמשת אסכולות המחשבה הנ"ל הן אסכולות החשיבה האיסלאמיות הנפוצות ביותר, ומלבדן יש עוד כמה אסכולות מחשבה שפחות נפוצות ואחרות שנכחדות. בין כתות אלה ניתן למנות את כת זייד ואת מוסד האימאם זייד בן עלי זאין אל-אל-חוסיי אבי טליב, יליד שנתאח"כ ונהרג בשנת אח"ח

בית הספר לפסיקה של זאדי קרוב בפסיקה שלו לתורות הסונים, במיוחד בית הספר חנאפי, והסיבה להתקרבות זו היא הקשר של זייד עם משפטי עיראק ולקייחיתו מהם והורדתם ממנו, במיוחד האימאם. של אסכולה הדעה אבו חניפה אל-נומן. הקוראן נחשב למקור הראשון לניכוי פסקי הדין על ידי הזאידים, ואחריו הסונה הנבואה. פסיקת הזאידים לא הייתה מוגבלת לקריינותיו של אהל אלבייט בחדית', אלא התקבלה עם קבלת סיפוריהם של חברים אחרים. , וציין כי חוקריהם היו מוגבלים לקריינותיהם של אנשיהם והאימאמים בכמה סוגיות הקשורות למקור משנתם, כפי שקורה בנושא אימאמאט. הם הסתמכו גם על איג'יהאד על פי הדעה, אחד ממוצאיהם הוא דרישת האיג'טיחאד באימאמים, והם מחייבים את המוסלמים את איג'טיחאד. בין ספריו של זיד המפורסמים ביותר ניתן למנות את: קיטאב אל-מג'מו אל-פיחיה אל-כביר וקיטאב אל-ג'מע ואל-קאוולה

מסגד האימאם אל-עוואזאי, דרומית לביירות, שם נמצא קברו של האימאם עבד אל-רחמן אל-עוואבות באינטרס מועבר שאינו כבול בטקסט המעיד על חיובו או שלילתו. מאליק ראה בעבודת תושבי מדינה טענה חקיקתית שקדמה לדו"ח ולאנלוגיה. וכשמשוהו נסגר בפניו, הוא נהג לומר אגנוסטיות כדי שלא ייפול לאסור. התעוזה שלו הובילה אותו לפעמים לעימות עם השלטונות. לדבריו, "אין חובה שאדם שנשלל ממנו אמונים ישעבד לו אמונים". הח'ליף אבו ג'עפר אל-מנצור ראה בכך עלבון לח'ליפותו. הוא גם אמר שנישואים זמניים אינם חוקיים, ולכן כמה עבאס תקפו אותו. חסידי אסכולת המחשבה של מליקי נבדלים בתפילתם מחסידי אסכולה החשיבה של מליקימיץ, והמשימץ מסתפק באמונה אחרת מאשר אמונת האיסלאם